

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
BD. UNIRII NR.37, SECTOR 3
BUCUREȘTI
SECȚIA A-V-A CIVILĂ

Destinatar:
ORDINUL ARHITECȚILOR DIN
ROMÂNIA (OAR)
sector 1, București, Șoseaua Nicolae
Titulescu, America House, nr. 4-8, et 8

DOSARUL NR. 24419/3/2018**
Materia: C.vil
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: pretenții dosar electronic
Complet: f 16

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 738/2021 DIN DATA DE 07 Mai 2021

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 738/2021, pronunțată la data de 07 Mai 2021, de către TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILĂ.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(șampilă)

GREFIER,

C.A. 03.05.2022 13:44 18, nr. comunicare: 2 din 2

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
PREȘEDINTE
Judecător: MIHAELA-LAURA RADU

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 25.02.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU

GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR), în contradictoriu cu pârâtul-reclamant ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR), având ca obiect „pretenții”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul, prin avocați și pârâtul prin avocat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul cauzei, stadiul procesual și modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, după care,

Reclamantul, prin avocat Moiescu Dorin, depune la dosar depune chitanțele privind plata cheltuielilor de judecată.

Pârâtul, prin avocat, depune cheltuieli de judecată și concluzii scrise.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, tribunalul acordă cuvântul asupra fondului.

Reclamantul, prin avocat, în prezenta cauză este o răspundere contractuală, s-a dorit mărirea spațiului expozițional de la 30.000 la aproape 40.000 mp, solicitându-se în mod expres acoperirea totală, climatizarea, și protejarea patrimoniului național. Este normal ca într-o astfel de situație și într-o procedură de achiziție, într-adevăr mai complicată, să apeleze la niște specialiști, în speță pârâtul OAR. În acest sens s-a încheiat la data de 20.07.2015 contractul între reclamant și pârât. Printre obligațiile pârâtei erau formularea temei de concurs conform cerinței beneficiarului, traducerea acestei temei profesionistă conform contractului anexă, consilierea juriului și buna credință în executarea contractului. După încheierea contractului, la 19.08.2015, s-a predat tema aprobată de către reclamant. Este singurul înscris cu privire la temă aprobat de Muzeul National de Istorie al României. După predarea temei, era obligația pârâtului s-o traducă profesionist. Se predă prin proces verbal din 20.10.2015 un CD cu traducerea profesionistă. Următorul act de care face vorbire este tema predată de pârât după predarea Cd-ului la 30.12.2015. Urmează apoi demararea achiziției și organizarea concursului la 02.02.2016. Pe site-ul organizatorului concursului apărea și tema în limba române și tema în limba engleză. Între 19.08.2015 – 20.10.2015 s-a efectuat traducerea. Pe parcursul timpului, însăși pârâtul a recunoscut că e posibil să nu fi dat totul la tradus. La insistențele reclamantului, s-a făcut adresă la firma de traduceri. Firma de traduceri a menționat că a primit extras din temă. OAR avea obligația să traducă toate actele de la reclamant. Există la anexa 6, apare acoperire totală, nu ce s-a tradus. Conform clauzelor contractuale, ca să fie schimbată tema, era nevoie de act adițional. După ce a depus tema, între data aprobării și 20.10.2015 nu a existat voința reclamantului de schimbare a temei. Între 20.10.2015 și 30.12.2015, când s-a depus tema cu acoperire totală, nu a intervenit niciun act adițional. Până în februarie când s-a deschis concursul nu s-a făcut niciun act adițional. Pe site-ul pârâtului traducerea în limba română apare cu acoperire totală, fiind modificat unilateral contractul, fără încheierea unui act adițional. Astfel, nu trebuia să organizeze

concursul de soluții între aceste împrejurări. Cu privire la consilierea juriului, trebuia să se facă în sensul a ceea ce a dorit reclamantul, adică să fie acoperit total, să fie climatizat și să nu fie probleme cu patrimoniul. Există la dosar un raport de audit făcut de dna arhitect expert juridic cu privire la soluțiile date de cei 37 de concurenți. Conform temei inițiale, 25 de concurenți au făcut acoperire totală, dintre care 17 sunt români. La CAB s-a susținut că nu se putea încheia contract cu locul III. Locul I a fost câștigat de cei doi profesori Stanciu. 17 arhitecți cu cheltuit mulți bani și au făcut acoperire totală și nu se putea încheia contractul cu ei. Solicită cheltuieli de judecată.

Reclamantul, prin avocat, precizează că în speță este vorba despre un contract pe care l-a încheiat cu un consultant pentru servicii de organizare și monitorizare a unui concurs de soluții. Acest profesionist este pârâtul OAR. În apărările pârâtului, acesta susține că nu răspunde pentru nerespectarea obligațiilor din contract, spunând că, fiind o procedură care își are sorgintea în OUG nr. 34/2006 privind achizițiile publice, toată răspunderea cade pe umerii beneficiarului. Invocă art. 1480 alin. 2 Cod civil. În decizia din 11.12.2018 pronunțată în dosarul nr. 6050/2/2018, CAB a confirmat decizia Muzeului național și a invalidat toată procedura, inclusiv câștigătorul. Soluția este definitivă. Traducerea nu a fost făcută în mod profesionist, firma Fides a tradus doar o mică parte din temă. Consideră că nu trebuia organizat concursul de soluții pentru că s-a semnat contractul, apoi a fost adus la cunoștință pârâtului faptul că este fundamentală acoperirea totală a curții pentru câștigarea spațiului expozițional. Pârâtul nu trebuia să organizeze concursul pentru că nu se puteau depune oferte care să respecte coeficienții urbanistici. În ceea ce privește traducerea, arată că nu e o discrepanță minoră între tema inițială și cea tradusă. S-au depus oferte inclusiv cu acoperire parțială. Art. 4.1 din contract a fost încălcat. Se interzice participarea la astfel de proceduri a participanților care au rude de gradul 3 implicate în acest proiect sau persoane care aparțin unor organizații în care sunt în funcții de conducere sau asociați. În speță, concursul este organizat de OAR, în cadrul OAR participă la redactarea temei, a semnat-o vicepreședintele Oana Maria Zahariade, apoi participă la concurs și este desemnată câștigătoare societatea Star Arhitectură. În cadrul acestei societăți, administrator și asociați sunt profesorii Stanciu, inclusiv dna Stanciu care în martie 2016 a devenit vicepreședinte OAR. Solicită cheltuieli de judecată.

Reclamantul, prin avocat, arată că solicită și obligarea pârâtului la plata daunelor morale de 1 leu. Faptele pârâtului au produs nu numai un prejudiciu material, ci și unul moral. Prin conduita pârâtului, s-a adus atingere imaginii și prestigiului reclamantului, care este o instituție de interes public. Prin natura specificului activității sale, această instituție trebuie să beneficieze de încrederea publicului, a specialiștilor din domeniul cultural dar și a statului român pentru că finanțarea noului proiect provenea de la statul român. Solicită cheltuieli de judecată.

Pârâtul, prin avocat, solicită respingerea cererii de chemare în judecată și admiterea cererii reconvenționale. Arată că esențial în speță este că acest concurs a fost anulat de reclamant pentru că nu a înțeles să respecte decizia juriului, având obligația conform contractului încheiat s-o respecte. Directorul Muzeului a fost membru în juriu și cu drept de vot. Această procedură de atribuire organizată în temeiul OUG nr. 34/2006 a fost inițiată de către reclamant. În calitatea sa de autoritate contractantă, potrivit legislației achizițiilor publice, reclamantul avea obligația de a coordona procedura de atribuire și de a veghea asupra legalității desfășurării acesteia, principiul legalității fiind unul enunțat între primele articole ale OUG nr. 34/2006, pe care autoritatea contractantă trebuie să le respecte indiferent dacă și-a angajat sau nu consultant. În ceea ce privește scopul organizării acestui concurs, arată că esența nu a fost acoperirea curții interioare a muzeului. Acest concurs de soluții a fost organizat pentru a renova muzeul și pentru a-l aduce la standardele altor muzee din secolul 21. Cerința acoperirii curții interioare nu a reprezentat o cerință esențială. Potrivit legislației achizițiilor publice, respectiv a Legii nr. 98/2016, cerințele esențiale sunt trecute în anunțul de participare și fișa de date a achiziției, pe care autoritatea contractantă le-a redactat și publicat.

Dacă această cerință a acoperirii curții interioare ar fi fost esențială, ar fi trebuit menționată expres. În ceea ce privește obligațiile asumate de reclamant prin contract, invocă art. 5 alin 5 din contractul încheiat între părți. Era obligației reclamantului de a pune la dispoziția pârâtului certificatul de urbanism, și-a îndeplinit această obligație, închiderea totală nu putea fi realizată, în tema de concurs a menționat acest aspect în mod expres. Nu era obligația pârâtului să consilieze juriul. Juriul este format din specialiști independenți, fiecare cu drept de vot. Pârâtul a recunoscut că s-a strecurat o eroare în ceea ce privește traducerea. S-a menționat închiderea totală sau parțială a curții în loc de închiderea totală. În tabelul A de la pct. 2.3. din tema în limba engleză, a vorbit despre acoperirea totală a curții. În legătură cu acest aspect există și o decizie definitivă a CAB nr. 3572/21.09.2017 (anexa 17 la întâmpinare). A invocat puterea de lucru judecat în ceea ce privește pretinsul prejudiciu suferit de reclamant ca urmare a traducerii defectuoase a temei de concurs. Directorul reclamantului nu a luat nicio atitudine. Reclamantul nu-și poate invoca propria culpă și propriul dezinteres câtă vreme nu a avut nimic de obiectat în legătură cu proiectul desemnat câștigător la momentul votului. A mai susținut reclamantul că a adus la cunoștința OAR că dorea acoperire totală dar nu este nicio dovadă în acest sens. Chiar dacă ar fi așa, OAR nu avea nicio atribuție în verificarea proiectelor. Tema de concurs în limba română și limba engleză au fost predate reclamantului prin proces verbal în data de 20.10.2015 și nu a fost adusă la cunoștința OAR nicio eroare de traducere. În ceea ce privește conflictul de interese, arată că la data câștigării proiectului, prof. Stanciu nu avea nicio calitate. Consideră că nu există nicio faptă culpabilă a pârâtului, nu există prejudiciu, nu există legătură de cauzalitate. Solicită admiterea cererii reconvenționale și cheltuieli de judecată.

Reclamantul, prin avocat, arată că decizia din 2018 a fost contestată. În acel dosar reclamantă era societatea Star Arhitectură. OAR a sprijinit această societate. Mai arată că consilierea juriului nu se referea la analiza lucrărilor, ci ghidarea juraților. Managerul poate lua orice măsură. Semnatarul temei este Virgil Apostol, care a fost arhitectul MNIR. Ulterior semnează din partea OAR, Virgil Apostol.

Constatând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, în temeiul art. 394 alin. 1 C.proc.civ., Tribunalul declară închise dezbaterile și reține cauza spre deliberare asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 11.03.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 11.03.2021.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.02.2021.

PREȘEDINTE,

Aurora Maria Burtescu

GREFIER,

Cătălina Antoniu

ROMÂNIA

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 11.03.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU

GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 11.03.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 25.03.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 25.03.2021.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.03.2021.

PREȘEDINTE,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

ROMÂNIA

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 25.03.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU

GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 11.03.2021 și pentru azi, 25.03.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 08.04.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 08.04.2021.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.03.2021.

PREȘEDINTE,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

Dosar nr. 24419/3/2018**

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 08.04.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU

GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise,

a amânat pronunțarea pentru datele de 11.03.2021, 25.03.2021 și pentru azi, 08.04.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 22.04.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 22.04.2021.
Pronunțată în ședință publică azi, 08.04.2021.

PREȘEDINTE,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

Dosar nr. 24419/3/2018**

ROMÂNIA

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 22.04.2021

Tribunalul constituit din:

**PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU
GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU**

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru datele de 11.03.2021, 25.03.2021, 08.04.2021 și pentru azi, 22.04.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 23.04.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 23.04.2021.
Pronunțată în ședință publică azi, 22.04.2021.

PREȘEDINTE,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

Dosar nr. 24419/3/2018**

ROMÂNIA

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 23.04.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: AURORA MARIA BURTESCU

GREFIER: CĂTĂLINA ANTONIU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru datele de 11.03.2021, 25.03.2021, 08.04.2021, 22.04.2021 și pentru azi, 23.04.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C.proc.civ., va amâna pronunțarea la data de 07.05.2021, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 07.05.2021.
Pronunțată în ședință publică azi, 23.04.2021.

PREȘEDINTE,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A V - A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 738

Ședința publică din data de 07.05.2021

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: Aurora Maria Burtescu

GREFIER: Cătălina Antoniu

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul **Muzeul Național de Istorie a României (MNIR)** în contradictoriu cu pârâțul **Ordinul Arhitecților din România (OAR)**, având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile asupra cererii de chemare în judecată au avut loc în ședința publică din data de 25.02.2021, fiind consemnate în încheierea de dezbateri de la acea dată, conform art. 233 C.proc.civ., care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru datele de 11.03.2021, 25.03.2021, 08.04.2021, 22.04.2021, 23.04.2021 și pentru azi, 07.05.2021, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a VI-a Civilă la data de 13.07.2018 (data poștei) sub nr. 24419/3/2018, reclamantul **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)**, în contradictoriu cu pârâțul **ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA (OAR)**, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) și art. 32 Cod proc. civ., raportat la art. 1.350 și art. 1.516 Cod civ., a formulat acțiune în angajarea răspunderii contractuale a OAR, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispună:

1. obligarea pârâțului OAR la plata sumei de 722.325,38 lei, reprezentând contravaloarea daunelor materiale cauzate MNIR ca urmare a executării necorespunzătoare a obligațiilor contractuale rezultând din Contractul nr. 5166 din 20.07.2015 încheiat între reclamanta MNIR și pârâțul OAR.

2. obligarea OAR la plata sumei de 1 leu reprezentând contravaloarea daunelor morale cauzate MNIR ca urmare a atingerii aduse prestigiului și reputației MNIR din cauza executării necorespunzătoare a obligațiilor contractuale rezultând din Contractul nr. 5166/20.07.2015.

3. obligarea OAR la plata cheltuielilor de judecată ocazionate MNIR cu soluționarea prezentului litigiu, potrivit art. 453 Cod proc. civ.

1. SITUAȚIA DE FAPT

(1) Reclamanta MNIR funcționează în temeiul Legii nr. 311/2003 a muzeelor și colecțiilor publice, fiind clasat ca un muzeu de importanță națională.

(2) Conform Regulamentului de Organizare și Funcționare nr. 2083 al Ministrului Culturii din 02.03.2010, „MNIR este o instituție publică de cultură, având ca activitate principală gestionarea și valorificarea bunurilor de patrimoniu cultural mobil păstrate în colecțiile sale (ce se îmbogățesc permanent prin achiziții, donații și cercetări arheologice), dar și cercetarea-dezvoltarea în domeniul științelor umaniste (istorie și arheologie etc.)”.

(3) La data de 20.07.2015 MNIR a încheiat cu OAR Contractul privind furnizarea serviciilor de organizare și derulare concurs internațional de soluții nr. 5166 („Contractul nr. 5166”) în vederea organizării concursului internațional de soluții denumit „Nou concept spațial și de design pentru Muzeul Național de Istorie a României din București”.

(4) Obiectul Contractului nr. 5166 (art. 3 din Contract) a constat în „prestarea serviciilor de organizare și monitorizare a desfășurării Concursului de soluții deschis într-o singură etapă la nivel internațional, în vederea realizării unui nou concept spațial pentru Muzeul Național de Istorie a României din București, concurs cu documentație întocmită în limba română și limba engleză și participarea deschisă pentru România și străinătate”.

(5) Concursul de soluții „Noul MNIR” a fost organizat ca o procedură independentă conform art. 30 lit. a) din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică (în vigoare la acea dată) și a avut ca scop „selectarea celei mai bune soluții în vederea realizării unui nou concept spațial și de design pentru Muzeul Național de Istorie a României”.

(6) De asemenea, Contractul nr. 5166 și concursul de soluții fac parte din Programul de investiții pe anul 2017 și respectiv pe anul 2018 al MNIR, astfel cum reiese din notele de fundamentare nr. 7803/28.09.2017 și 8027/03.10.2017 privind necesitatea și oportunitatea efectuării lucrărilor de investiții ce au făcut obiectul acestei proceduri.

(7) Sursa de finanțare a proiectului, incluzând toate costurile acestei proceduri, ale concursului de soluții și sumele plătite de MNIR în baza Contractului nr. 5166, o reprezintă bugetul de stat, proiectul de investiții fiind aprobat, conform art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, de către Ministerul Culturii.

(8) Desemnarea soluției câștigătoare în vederea realizării unui nou concept de design pentru MNIR s-a realizat de un juriu format din arhitecți și din directorul MNIR Dr. Ernest Oberlaender-Târnoveanu, decizia juriului fiind obligatorie pentru MNIR, conform art. 8 alin. (2) din Contractul nr. 5166.

(9) În urma desemnării câștigătorului, acestuia urma să i se atribuie contractul de servicii de proiectare în urma unei proceduri de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț.

(10) În vederea executării Contractului nr. 5166, OAR a pregătit și prezentat o temă de concurs în variantă de lucru, menționându-se în aceasta că „spațiul curții interioare va fi acoperit parțial sau total”.

(11) MNIR a respins categoric această variantă de lucru, solicitând modificarea sa în sensul acoperirii totale a spațiului curții interioare, având în vedere și că în acest spațiu urmau a fi expuse obiecte de patrimoniu care necesită condiții speciale de conservare și protejare, conform legii.

(12) În consecință, la data de 19.08.2015 MNIR a semnat Procesul-verbal nr. 5814 de primire a documentației complete în limba română pentru organizarea concursului prin care se prevedea exclusiv acoperirea totală a curții interioare.

(13) La 30.12.2015, cu nr. de înregistrare 10362 a fost depusă de OAR la MNIR tema care prevedea acoperire totală a curții interioare, document semnat de 4 arhitecți (Arh. Alexandru Beldiman, Arh. Ștefan Bălăci, Arh. Virgil Apostol, și Arh. Ana Maria Zahariade, precum și de coordonatorul concursului, Arh. Mirona Crăciun).

(14) De asemenea, OAR a întocmit și tema concursului înregistrată la MNIR sub nr. 544/28.01.2016, în care la pagina 14 este prevăzută la punctul 2.3 curtea interioară cu mențiunea „spațiu de reprezentare, acoperit total, care va putea funcționa și în afara orelor de program, (atrium urban)”. OAR a întocmit și Regulamentul de concurs nr. 545/28.01.2016, conform obligației contractuale.

(15) Așa cum reiese din chiar obiectul Contractului nr. 5166, OAR a avut atât obligația realizării documentației de concurs în limba română, cât și obligația de a traduce documentația de concurs în limba engleză.

(16) Documentația de concurs în limba engleză realizată de OAR a fost predată către MNIR pe un CD, în baza Procesului-verbal de predare-primire nr. 7526/20.10.2015, conținând 62 de acte traduse. Această documentație nu a fost aprobată de către MNIR.

(17) Documentația de concurs în limba engleză întocmită și publicată de către OAR pe site-ul oficial al concursului a menționat, complet diferit față de tema concursului în limba

română și față de solicitările exprese ale MNIR, posibilitatea proiectării unei curți cu o acoperire parțială, indicându-se că: „the inner courtyard/atrium can be partially or entirely covered, and its height used in different scenarios, depending on the proposition”. Astfel, în traducere, tema în limba engleză a prevăzut că: „curtea interioară/atrium poate fi parțial sau în totalitate acoperită și înălțimea sa va fi utilizată în diferite scenarii, în funcție de propunere”.

(18) Prin urmare, deși tema în limba română aprobată de MNIR a prevăzut, conform solicitării exprese și esențiale a autorității contractante, acoperirea totală a curții interioare, tema în limba engleză tradusă de pârâtă a prevăzut, total contrar solicitării MNIR, o acoperire totală sau parțială.

(19) Ca urmare a faptului că, potrivit pct. 1.4.1 din Regulamentul de concurs nr. 545 „limba de referință pentru documentație și raportul juriului este limba engleză”, unii concurenți (în special cei din străinătate) au avut în vedere documentația în limba engleză care nu era în acord cu solicitările esențiale ale beneficiarului, unii dintre aceștia depunând proiecte care prevedeau o acoperire parțială a curții interioare a Muzeului Național de Istorie a României, iar alții depunând proiecte care au prevăzut o acoperire totală a curții interioare.

(20) Concursul de soluții a fost lansat la data de 02.02.2016, iar documentația de concurs a fost publicată în SEAP și JOUE, în limba română de către MNIR, și în limba engleză și în limba română de către OAR pe site-ul oficial al concursului OAR.

(21) Ulterior, OAR, conform obligațiilor contractuale prevăzute în art. 4 din contractul nr. 5166, a redactat răspunsurile la solicitările de clarificări ale concurenților. Printre întrebările adresate, la punctul Q10 s-a formulat întrebarea dacă „Se dorește ca viitorul atrium să fie climatizat/încălzit și ventilat mecanic? Este posibil ca acest spațiu să fie doar acoperit, dar nu și închis total?”. Prin răspunsul formulat de OAR, în numele MNIR s-a arătat că „Da, se dorește ca atrium-ul să fie climatizat. Modalitățile tehnice pentru realizarea acestei operațiuni cât și sistemul de închidere [s. ns.] rămân să fie propuse de concurent”.

(22) Or, având în vedere tema în limba română agreată de către MNIR care prevedea acoperirea totală a curții interioare, OAR, în calitate de organizator al concursului de soluții și de profesionist în acest domeniu, avea obligația de a răspunde clar în sensul că soluția trebuie să prevadă o curte interioară climatizată și acoperită total.

(23) În acest context și ca urmare a specificului acestei proceduri, MNIR a fost obligată ulterior concursului să accepte soluția desemnată câștigătoare de către juriu și clasată pe locul I. Acest proiect a fost realizat de societatea Starh Arhitectura Design SRL și a prevăzut o acoperire parțială a curții interioare, deschisă, fără climatizare.

(24) Drept urmare, s-a ajuns la situația în care s-a realizat acest concurs de soluții organizat de OAR, în urma căruia a fost selectată o soluție desemnată câștigătoare care a prevăzut o acoperire parțială a curții interioare și fără climatizare ca urmare a întocmirii defectuoase de către OAR a traducerii temei în limba engleză.

(25) Această soluție desemnată câștigătoare nu poate conduce la încheierea unui contract de servicii de proiectare util pentru autoritate având în vedere că prevăzând o curte interioară acoperită parțial, nu este posibilă respectarea cerințelor temei de concurs privind expunerea, protejarea și siguranța patrimoniului, climatizarea curții interioare, prevenirea agresiunilor naturale și umane asupra patrimoniului cultural expus, folosirea permanentă a spațiilor expoziționale, prezentarea unitară a copiei Columnei lui Traian, asigurarea eficienței economice, securizarea spațiului în caz de necesitate etc.

(26) Față de cele de mai sus, MNIR a emis Decizia de anulare a procedurii de achiziție nr. 11/16.01.2017. Pentru emiterea acestei decizii MNIR a avut în vedere prevederile art. 209 alin. (1) lit. c) și art. 209 alin. (4) lit. b) din OUG nr. 34/2006, considerându-se că această eroare gravă inserată în tema de concurs în limba engleză, este de natură de a aduce atingeri grave principiilor transparenței și egalității de tratament garantate de art. 2 din OUG nr. 34/2006.

(27) OAR a solicitat anularea acestei decizii și a acționat practic în interesul câștigătorului concursului, în pofida faptului că avea obligații contractate cu MNIR, în calitate sa de furnizor de servicii de achiziție publică al autorității contractante.

(28) Această decizie de anulare a MNIR a fost menținută inițial de Tribunalul București prin hotărârea nr. 2428 din 14.04.2017 în dosarul nr. 4535/3/2017, însă ulterior anulată de Curtea de Apel București prin Decizia nr. 3572/2017 pronunțată în dosarul nr. 4535/3/2017.

(29) Considerentele decizorii ale Curții de Apel București reprezintă totodată constatări ale încălcării unor obligații contractuale de către OAR. Astfel, Curtea de Apel București a statuat că:

„Curtea nu va putea interpreta voința reală a autorității nici prin raportare la certificatul de urbanism depus la dosarul cauzei de aceasta, emis la data de 17.07.2015, din care rezultă intenția de a modifica PUZ prin HCGMB, având în vedere că situația juridică și de urbanism opozabilă candidaților era cea de la momentul publicării documentației de concurs, iar nu o eventuală situație ulterioară, a cărei reglementare cade în sarcina unui terț de întreaga procedură, respectiv CGMB.

În acest sens, Curtea va observa că deși prin documentație se face referire la posibilitatea modificării PUZ prin HCGMB, o astfel de modificare nu a fost nici până în prezent realizată, astfel că în ipoteza în care ar fi fost premiat un proiect ce prevedea acoperirea totală a curții interioare (ocupantul locului III spre exemplu) autoritatea s-ar fi văzut pusă în imposibilitatea semnării contractului, dat fiind că acoperirea totală a curții interioare nu putea fi realizată decât cu încălcarea documentației de urbanism în vigoare (care prevedea un POT maxim de 80%).”

(30) Or, POT-ul soluției inițiale Starh este de 93,01 %, conform datelor transmise de Starh în cursul negocierilor și analizei MNIR cu acel prilej, precum și conform Punctului de Vedere emis de expertul tehnic judiciar în specializarea „Arhitectură” Ponea Mădălina-Eugenia, nr. intrare MNIR 6891/28.06.2018.

(31) Totodată, POT-ul soluției Starh astfel cum a fost modificată de aceasta în cursul negocierilor este de 100%, potrivit chiar declarației Starh din cursul respectivelor negocieri.

(32) Aceste aspecte sunt extrem de importante deoarece OAR avea obligația realizării unei teme viabile care să respecte cerința esențială a MNIR cu acoperire totală a curții interioare, și pe de altă parte să informeze MNIR în cazul sesizării unei inadvertențe între solicitarea beneficiarului MNIR și faptul că nu se poate demara procedura de concurs anterior modificării documentației de urbanism.

(33) Prin urmare, OAR este vinovată de executarea necorespunzătoare a contractului nr. 5166, ceea ce a condus la crearea unor grave prejudicii Muzeului Național de Istorie a României, impunându-se astfel angajarea răspunderii contractuale a OAR.

2. OAR ESTE VINOVAȚĂ PENTRU EXECUTAREA NECORESPOUNZĂTOARE A OBLIGAȚIILOR CONTRACTUALE

(34) Contractul nr. 5166 este, ca natură juridică, un contract de prestări servicii, guvernat de prevederile Codului civil, atât în ceea ce privește încheierea, cât și executarea sa.

(35) Așadar, în vederea recuperării prejudiciilor suferite ca urmare a neexecutării corespunzătoare a obligațiilor izvorând din Contractul nr. 5166 de către OAR, MNIR a formulat prezenta acțiune în angajarea răspunderii contractuale a OAR, toate condițiile prevăzute de lege fiind îndeplinite.

(36) Astfel, în literatura de specialitate, răspunderea civilă contractuală este definită ca „obligația debitorului contractual de a repara prejudiciul cauzat creditorului prin fapta sa, constând în neexecutarea ilicită lato sensu a prestației sau prestațiilor datorate în temeiul contractului încheiat cu creditorul său”.

(37) De asemenea, potrivit art. 1350 alin. (1) și alin. (2) Cod civ.: (1) Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat. (2) Atunci când, fără justificare, nu își

îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.”

(38) Prin urmare, printre mijloacele pe care o parte le are la îndemână în situația în care co-contractantul nu execută prestațiile pe care le datorează, se regăsește și răspunderea civilă contractuală care presupune acordarea de daune interese (i.e. o executare prin echivalent) pentru prejudiciile suferite ca urmare a neexecutării unei obligații sau executării necorespunzătoare a obligației.

(39) Condițiile acordării daunelor-interese (i.e. condițiile angajării răspunderii contractuale) sunt prevăzute în Codul civil și au fost dezvoltate în literatura de specialitate.

(40) Astfel, aceste condiții sunt după cum urmează: a) existența unei neexecutări/executări necorespunzătoare a unei obligații contractuale; b) existența și dovedirea culpei sau vinovăției debitorului; c) existența unui prejudiciu; d) existența unei legături de cauzalitate între neexecutare și prejudiciu.

(41) Aceste condiții sunt îndeplinite în totalitate.

(42) Potrivit art. 1516 Cod civ. „creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației”. Prin urmare, pentru a da dreptul la daune interese, executarea poate fi parțială, necorespunzătoare calitativ sau cantitativ sau poate fi efectuată cu întârziere, oricare dintre aceste situații putând da naștere dreptului MNIR de a recupera prejudiciul cauzat.

(43) Prin încheierea Contractului nr. 5166, OAR și-a asumat o serie de obligații contractuale, unele dintre acestea fiind esențiale pentru încheierea contractului, obligații care nu au fost executate corespunzător de către OAR.

(44) Prin urmare, în continuare, va analiza separat modalitatea de executare necorespunzătoare a fiecărei obligații contractuale.

1. OAR A EXECUTAT NECORESPUNZĂTOR OBLIGAȚIA DE A ÎNȘTIINȚA MNIR CĂ NU SE POATE REALIZA UN CONCURS DE SOLUȚII PENTRU UN PROIECT CU ACOPERIREA TOTALĂ A CURȚII INTERIOARE

(45) Astfel cum a antamat și în cadrul prezentării situației de fapt, MNIR a învederat OAR faptul că anumite condiții sunt considerate esențiale, pentru reușita acestui concurs de soluții, printre care aceea ca atriumul/curtea interioară să aibă o acoperire totală.

(46) La momentul colaborării între OAR și MNIR în vederea realizării temei de concurs în limba română, MNIR a menționat expres că este necesară acoperirea totală a curții interioare, refuzând expres varianta de lucru a temei inițiale OAR care indica și eventualitatea unei acoperiri parțiale. Mai mult, pentru întocmirea temei de concurs, MNIR a pus la dispoziția OAR și certificatul de urbanism existent la acel moment, care prevedea un procent de acoperire totală (POT) de doar 80%.

(47) Având în vedere acestea, OAR a precizat în tema concursului la pagina 22 că „acoperirea totală nu este prevăzută în reglementările în vigoare și atrage după sine necesitatea modificării acestora printr-un PUZ conform legii. Demersurile pentru această modificare au fost declanșate. În același sens, Ministerul Culturii - Direcția Generală Juridică și Patrimoniu Cultural a fost consultat în data de 22.07.2015 și a fost acceptată soluția acoperirii totale”.

(48) Prin urmare, OAR în calitate de organizație profesională în domeniul arhitecturii care se angajase să redacteze tema de concurs pentru acoperirea totală a curții, a apreciat că ar fi adecvat și suficient să întocmească tema în aceasta modalitate, anume că se poate include ca cerință esențială acoperirea totală a curții interioare, deși documentația de urbanism în vigoare la momentul demarării concursului permitea un POT de doar 80%, fără să informeze MNIR că înainte de lansarea concursului, trebuia să existe un PUZ care să permită acoperirea totală.

(49) Întocmirea temei în acest mod însă reprezintă o executare defectuoasă a Contractului nr. 5166, deoarece ea conduce la imposibilitatea încheierii de MNIR a unui contract de proiectare care să prevadă acoperirea totală a curții interioare, aspect esențial în economia proiectului dorit de MNIR.

(50) Acest aspect a fost statuat cu putere de lucru judecat inclusiv de Curtea de Apel București care în Decizia nr. 3572/2017 (dosar nr. 4535/3/2017) a reținut că:

„Curtea nu va putea interpreta voința reală a autorității nici prin raportare la certificatul de urbanism depus la dosarul cauzei de aceasta, emis la data de 17.07.2015, din care rezultă intenția de a modifica PUZ prin HCGMB, având în vedere că situația Juridică și de urbanism opozabilă candidaților era cea de la momentul publicării documentației de concurs, iar nu o eventuală situație ulterioară, a cărei reglementare cade în sarcina unui terț de întreaga procedură, respectiv CGMB.

În acest sens, Curtea va observa că deși prin documentație se face referire la posibilitatea modificării PUZ prin HCGMB, o astfel de modificare nu a fost nici până în prezent realizată, astfel că în ipoteza în care ar fi fost premiat un proiect ce prevedea acoperirea totală a curții interioare (ocupantul locului III spre exemplu) autoritatea s-ar fi văzut pusă în imposibilitatea semnării contractului, dat fiind că acoperirea totală a curții interioare nu putea fi realizată decât cu încălcarea documentației de urbanism în vigoare (care prevedea un POT maxim de 80%).”

(51) Astfel, în calitate de profesionist și expert în domeniul arhitecturii, OAR avea obligația de a informa MNIR în sensul că intenția esențială avută de autoritate la încheierea contractului, respectiv aceea de a încheia ulterior un contract de proiectare care să prevadă o curte acoperită total, nu se poate realiza fără a se efectua în prealabil modificarea situației de urbanism. și abia apoi să se realizeze procedura publică.

(52) OAR a acționat astfel cu rea-credință, neinformând MNIR asupra acestui aspect esențial, deși avea obligația de a colabora loial cu MNIR și a indica MNIR faptul că cerințele esențiale avute în vedere la momentul luării inițiativei demarării concursului nu vor putea fi realizate și îndeplinite și că tema de concurs nu va putea niciodată să respecte în mod legal această cerință esențială a acoperirii totale, deoarece situația opozabilă este exclusiv cea de la data publicării documentației de concurs.

(53) Cu alte cuvinte, OAR ar fi trebuit să atragă atenția MNIR că respectarea temei privind acoperirea totală se poate realiza exclusiv după eventuala modificare a situației de urbanism. și astfel să nu demareze procedura concursului.

(54) Față de aceste considerente, deoarece OAR a pregătit o temă și a organizat un concurs care nu putea conduce la respectarea temei și condiției esențiale solicitate de MNIR, se impune angajarea răspunderii contractuale a OAR.

2. OAR A EXECUTAT NECORESPUNZĂTOR OBLIGAȚIA DE A TRADUCE TEMA DE CONCURS ÎN LIMBA ENGLEZĂ

(55) OAR a tradus tema de concurs „Noul MNIR” în limba engleză în mod complet defectuos, arătând în varianta în limba engleză a temei de concurs că suprafața curții interioare a muzeului poate fi acoperită fie total, fie parțial, contrar indicațiilor MNIR și a temei de concurs în limba română aprobată de MNIR care prevedea exclusiv acoperirea totală, aspect esențial pentru realizarea contractului de proiectare și atingerea scopului pentru care MNIR a solicitat organizarea acestuia.

(56) Subliniază că potrivit Contractului nr. 5166 OAR și-a asumat expres obligația de a realiza tema de concurs în limba română, precum și obligația de a realiza traducerea temei de concurs aprobată de MNIR din limba română în limba engleză.

(57) Astfel, potrivit Anexei nr. 2 din Actul adițional nr. 1 la Contractul nr. 5166, OAR avea următoarele obligații: „1. Întocmire pachet lansare concurs (Tema, Regulament, Documentație concurs; (...) 4. Traducere și comunicare profesională (Traducere pachet lansare concurs); (...) 7. Traducere și comunicare profesională (Traducere documente „întrebări și Răspunsuri”, Traducere Proces Verbal jurizare, Traducere Comunicate presa”.

(58) Mai mult, această obligație reiese și din prevederile Contractului nr. 5166 unde la art. 3 se prevede că obiectul contractului constă în: „prestarea serviciilor de organizare și monitorizare a desfășurării Concursului de soluții deschis într-o singură etapă la nivel internațional, în vederea realizării unui nou concept spațial pentru Muzeul Național de Istorie

a României din București, concurs cu documentație întocmită în limba română și limba engleză și participarea deschisă pentru România și străinătate”.

(59) Prin urmare, în vederea executării Contractului nr. 5166, OAR a prezentat inițial o temă de concurs în limba română în varianta de lucru, menționându-se în aceasta că „spațiul curții interioare va fi acoperit parțial sau total”.

(60) MNIR evident nu a aprobat această variantă de lucru, solicitând modificarea sa în sensul acoperirii totale a spațiului curții interioare, având în vedere că în acest spațiu urmau a fi expuse obiecte de patrimoniu care necesită condiții speciale de conservare și protejare, conform legii.

(61) Prin urmare, OAR a realizat o nouă temă de concurs în limba română prin care s-a prevăzut exclusiv acoperirea totală a curții interioare. Această temă a concursului a fost înregistrată la MNIR sub nr. 544/28.01.2016 (Anexa nr. 7), iar la pagina 14 a fost prevăzută la punctul 2.3 curtea interioară cu mențiunea „spațiu de reprezentare, acoperit total, [s.ns] care va putea funcționa și în afara orelor de program, (atrium urban)”.

(62) Această temă de concurs în limba română aprobată de MNIR a fost ulterior publicată în SEAP și JOUE în limba română de către MNIR.

(63) În pofida informațiilor și solicitărilor exprese ale MNIR, tema de concurs în limba engleză întocmită și publicată de către OAR pe site-ul oficial al concursului, astfel cum prevede expres art. 4 alin. (5) din Contractul nr. 5166, a prevăzut, complet diferit față de tema concursului în limba română și față de solicitările exprese ale MNIR, posibilitatea proiectării unei curți cu o acoperire parțială, indicându-se că: „the inner courtyard/atrium can be partially or entirely covered, and its height used in different scenarios, depending on the proposition” (Anexa nr. 9).

(64) Astfel, în traducere, tema în limba engleză a prevăzut că: „curtea interioară/atrium poate fi parțial sau în totalitate acoperită și înălțimea sa va fi utilizată în diferite scenarii, în funcție de propunere”.

(65) Această atitudine reprezintă o executare necorespunzătoare a obligației de a traduce profesional tema de concurs în limba engleză, aspect care atrage răspunderea contractuală a OAR care potrivit art. 4 alin. (3) lit. a) din Contractul nr. 5166, „răspunde pentru calitatea și conținutul temei și regulamentul concursului”.

(66) După cum a menționat și anterior, MNIR a solicitat expres OAR, chiar și după redactarea temei de concurs în limba română în varianta de lucru, de a o modifica în sensul că pentru a se atinge obiectivele investiției „Noul MNIR” este necesar ca tema să prevadă o acoperire totală a curții interioare, aspect fundamental în economia contractului.

(67) În plus, potrivit art. 4 alin. (1) din Contractul nr. 5166, OAR avea obligația de a asigura respectarea Regulamentului pentru concursurile internaționale de arhitectură și de urbanism al UNESCO.

(68) Or, potrivit art. 11 din Regulamentul tip pentru concursurile internaționale de arhitectură și de urbanism al UNESCO, „programul (n.n. tema) trebuie să stabilească clar distincția între condițiile obligatorii și esențiale, pe de-o parte, și cele care lasă concurentului libertate de interpretare cât mai largă posibil”.

(69) În cazul de față, acoperirea totală a curții interioare, direcție de proiectare, care urma să fie un centru de expoziție al unor obiecte de patrimoniu, printre care și columna lui Traian, a reprezentat o cerință esențială căreia OAR-ul trebuia să îi acorde o atenție sporită la momentul traducerii și care trebuia să se regăsească ca atare în tema de concurs în limba engleză.

(70) Așadar, traducerea temei în limba engleză în sensul de a prevedea și o acoperire parțială a curții interioare și nu doar o acoperire totală, a condus la o executare defectuoasă și de mare însemnătate a Contractului nr. 5166.

(71) Această concluzie reiese și din regulamentul general al OAR disponibil pe website-ul acestora în care se prevede în mod expres că: „sarcina principală a consilierului profesional este de a participa și coordona elaborarea temei-program, de a cărei calitate

depinde în mod hotărâtor succesul concursului. Tema-program trebuie să fie clară și completă, pe de o parte, iar pe de alta să lase câmp deschis soluțiilor arhitecturale”.

(72) De altfel, urmare a acestei executări necorespunzătoare și a traducerii unei teme de concurs în limba engleză contrar scopurilor pentru care investiția „Noul MNIR” a fost demarată, a condus la realizarea unui concurs de soluții și la desemnarea ca și câștigător a unui proiect care nu respectă documentația aprobată de beneficiar și publicată în scopul realizării concursului de soluții.

(73) În plus, potrivit pct. 1.4.1 din Regulamentul de concurs nr. 545: „documentația de concurs este redactată în limba română și în limba engleză. Limba de referință pentru documentație și raportul juriului este limba engleză. Procesul verbal de jurizare va fi redactat în limba engleză pentru a fi semnat de toți membrii juriului. După semnarea acestuia, o traducere legalizată va fi pusă la dispoziția Promotorului de către Organizator”.

(74) Având obligația de a acorda o atenție sporită în traducerea temei de concurs în limba engleză, temă care a reprezentat piatra de temelie a concursului de soluții, OAR a ignorat chiar și semnalările MNIR ulterior întocmirii primei teme de concurs în limba română.

(75) O astfel de atitudine contractuală din partea unei organizații profesionale și specializate în realizarea concursurilor de soluții este impardonabilă, în special în condițiile semnalării faptului că acoperirea totală reprezintă una dintre cerințele esențiale ale concursului de soluții, aspect care atrage răspunderea contractuală a OAR.

3. TRADUCEREA DEFECTUOASĂ A TEMEI DE CONCURS REPREZINTĂ ȘI O MODIFICARE UNILATERALĂ DE CĂTRE OAR A TEMEI APROBATE DE MNIR

(76) Astfel cum a menționat anterior, tema de concurs aprobată de MNIR în limba română a prevăzut exclusiv acoperirea totală a curții interioare.

(77) În continuare, obligația OAR era aceea de a realiza o traducere a temei de concurs în limba engleză, în calitate de organizator de concursuri de soluții în domeniul arhitectură, temă care trebuia să reprezinte o copie fidelă a temei în limba română, să fie clară și să folosească termeni specifici și corecți din punct de vedere arhitectural, astfel încât scopul concursului de soluții să fie atins, având în vedere și că tema de concurs în limba engleză a fost publicată de OAR pe site-ul concursului, conform art. 4 alin. (5) din Contractul nr. 5166.

(78) În acest caz, OAR efectuând o traducere eronată a temei în limba engleză, diferită de tema de concurs aprobată de MNIR în limba română, este vinovată și de încălcarea obligației prevăzută de art. 8 din Contractul nr. 5166, potrivit căruia: „(1) Părțile se obligă să nu modifice calendarul concursului, precum și documentele principale (tema și regulamentul acestui concurs), decât prin consultare reciprocă și cu încheierea unui act adițional la prezentul contract.”

(79) Astfel, tema în limba română aprobată de beneficiarul MNIR a fost cea care prevedea o acoperire totală a curții interioare (la data de 19.08.2015 MNIR a semnat procesul-verbal nr. 5814 de primire a documentației complete în limba română pentru organizarea concursului prin care se prevedea o acoperire totală a curții interioare - Anexa nr. 5). Prin raportare la această tema OAR trebuia să traducă în limba engleză tema aprobată de MNIR.

(80) Prin urmare, deși MNIR s-a opus în mod expres variantei de lucru a temei de concurs în care se prevedea o acoperire parțială a curții interioare (astfel cum reiese din pct. 2.3.1 și din pagina 10 a documentației de concurs în varianta de lucru) și deși a solicitat expres modificarea temei în sensul prevederii unei acoperiri totale, aprobând varianta temei în limba română care prevedea o acoperire totală, OAR a modificat tema concursului agreată de părți.

(81) Mai exact, deși tema convenită prevedea o acoperire totală, OAR a modificat-o, prevăzând în varianta în limba engleză o acoperire parțială sau totală a curții interioare, încălcând obligația prevăzută la art. 8 alin. (1) din Contractul nr. 5166, și fără a avea act adițional la contract în care să se materializeze acordul MNIR pentru o eventuală astfel de modificare substanțială.

4. OAR A EXECUTAT NECORESPUNZĂTOR OBLIGAȚIA DE A RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRILE ADRESATE DE CONCURENȚI

(82) Potrivit art. 4 alin. (3) lit. e) din Contractul nr. 5166 OAR avea obligația de a formula răspunsul la întrebările adresate de concurenți, potrivit calendarului de concurs.

(83) De asemenea, potrivit art. 4 alin. (19), OAR „pregătește documentul cu întrebări și răspunsuri și asigură traducerea acestuia în limba engleză în vederea transmiterii către concurenți în termenul prevăzut ce program.”

(84) Însă, OAR nu a executat această obligație în mod corespunzător, răspunzând întrebărilor adresate de participanți/concurenți în dezacord cu tema de concurs în limba română aprobată de MNIR.

(85) Astfel, în răspunsurile la întrebările formulate, în special la întrebarea Q10 care a fost formulată în sensul că: „Se dorește ca viitorul atrium să fie climatizat/încălzit și ventilat mecanic? Este posibil ca acest spațiu să fie doar acoperit, dar nu și închis total”, OAR a arătat că „Da, se dorește ca atrium-ul să fie climatizat. Modalitățile tehnice pentru realizarea acestei operațiuni cât și sistemul de închidere rămân să fie propuse de concurent”.

(86) Acest răspuns arată grava culpă a OAR în executarea obligației sale contractuale, având în vedere că la această întrebare care privea una dintre cerințele esențiale, astfel cum sunt acestea indicate în art. 11 din Regulamentul tip pentru concursurile internaționale de arhitectură și de urbanism al UNESCO, OAR a lăsat libertate de interpretare concurenților.

(87) Cerința acoperirii totale, dar și a închiderii totale, nu reiese doar din solicitarea expresă a MNIR, ci și chiar din cerințele tehnice indicate în tema de concurs la punctul 2.3.1.3 litera a) unde se prevede că: „Proiectele vor avea în vedere reducerea la maximum a pierderilor de căldură și a consumului de energie și resurse, precum și maximizarea capacității de stocare a căldurii și generarea și utilizarea de energie regenerabilă. Sustenabilitatea proiectelor va trebui demonstrată prin tratarea succintă a următoarelor: scenarii de iluminare, ventilare și climatizare; protecție față de însorire; acustică; protecție la foc”.

(88) Este evident, dat fiind specificul clădirii Muzeului Național de Istorie a României și destinația curții interioare ca spațiu de expoziție, că aceste cerințe de climatizare sunt esențiale pentru conservarea obiectelor de patrimoniu.

(89) Or, un astfel de deziderat nu ar fi putut fi atins dacă acea curte interioară nu ar fi fost închisă total. De asemenea, nici reducerea la maximum a pierderilor de căldură și a consumului de energie și resurse, precum și maximizarea capacității de stocare a căldurii și generarea și utilizarea de energie regenerabilă nu poate fi atinsă în cazul unei curți interioare care nu este închisă.

(90) Așadar, răspunsul la întrebarea Q10 formulat de OAR prin care a lăsat libertate de interpretare concurenților cu privire la închiderea totală, deși această condiție este esențială, reprezintă o încălcare a obligațiilor de a răspunde în mod corespunzător întrebărilor. Subliniază că fiind menționat un sistem de închidere acesta presupunea acoperirea totală - în sensul cerut de MNIR fără echivoc până la data respectivă, iar o altă interpretare dată de OAR este o încălcare a obligației contractuale. Nu există și nici un act nu poate fi prezentat până în acest moment că MNIR ar fi dorit altceva sau măcar să fi avut vreo intenție în sensul modificării temei. Din contră, chiar obținerea avizului de oportunitate demonstrează acest lucru.

(91) Răspunsul trebuia să fie în acord cu tema de concurs în limba română și astfel OAR nu putea altera unilateral conținutul acesteia prin răspunsul la întrebări, aspect statuat și prin secțiunea III, subsecțiunea „Consiliul profesional și tehnic” din Regulamentul concursurilor de arhitectură și/sau urbanism adoptat de Consiliul național al Ordinului Arhitecților din România în ședința ordinară din 31 octombrie 2005 unde se arată că „răspunsurile la întrebări fac parte integrantă din tema-program și regulament fără a modifica esențial conținutul acestora”.

(92) Or, interpretarea ulterioară a răspunsului dat de OAR la această întrebare. OAR susținând că MNIR ar fi modificat tema trebuie susținută de încheierea unui act adițional

conform contractului. OAR față de cerința MNIR de acoperire totală a curții interioare și interpretarea răspunsului la întrebare trebuia să observe că, în acest moment, în ceea ce privește tema exista un incident în contradicție cu solicitarea și aprobarea MNIR, situație în care trebuia să informeze MNIR și să solicite întocmirea actului adițional obligatoriu.

(93) Cum OAR a încălcat însă aceste obligații, pârâta se face vinovată pentru daunele cauzate MNIR de această executare defectuoasă.

5. OAR A EXECUTAT NECORESPUNZĂTOR OBLIGAȚIE DE VERIFICARE A PROIECTELOR

(94) OAR și-a asumat și obligația de verificare a proiectelor în cadrul comisiei tehnice numită de acesta, obligație care nu a fost executată în mod corespunzător.

(95) Astfel, potrivit art. 4 alin. (21) din Contractul nr. 5166, OAR „pregătește lucrările Comisiei tehnice, sub supravegherea Consilierului profesional și tehnic.”

(96) În același sens, potrivit prin secțiunii III, subsecțiunea „Consiliul profesional și tehnic” din Regulamentul concursurilor de arhitectură și/sau urbanism adoptat de Consiliul național al Ordinului Arhitecților din România în ședința ordinară din 31 octombrie 2005, comisia tehnică „verifică respectarea tuturor elementelor solicitate de tema-program și regulamentul specific al concursului”.

(97) De asemenea, potrivit art. 4 alin. (11) lit. d) din contractul nr. 5166, OAR avea obligația de a întocmi raportul comisiei tehnice pentru juriu, iar potrivit pct. 3.9.3 din Regulamentul de concurs nr. 545, „comisia tehnică va asigura verificarea proiectelor și va înainta juriului constatările și observațiile sale în vederea ușurării luării deciziei de către acesta”.

(98) Însă, aceste obligații nu au fost executate în mod corespunzător, deși din raportul comisiei tehnice nr. 1066/15.06.2016 reiese că „s-au consemnat toate abaterile de la regulamentul și temă semnalate în această fază de verificare” (pagina 2 din raportul comisiei tehnice).

(99) Astfel, există cel puțin patru cerințe esențiale care nu au fost semnalate în mod corespunzător și nu au fost aduse în atenția juriului. Menționează că potrivit Regulamentului UNESCO pentru realizarea concursurilor de arhitectură și urbanism, „promotorul va desemna un comitet tehnic (al cărui număr de membri va fi variabil în funcție de numărul de proiecte depuse) care să verifice ca proiectele îndeplinesc condițiile obligatorii prevăzute de regulamentul și program. Această sarcină este îndeplinită cu ajutorul unui „check-list” aprobat de către juriu”. Totodată, potrivit Contractului nr. 5166 această obligație a fost delegată către OAR.

(100) Însă, în check-list-ul atașat raportului comisiei tehnice au fost semnalate cu mențiunea „DA” și proiecte care nu îndeplineau cerințe esențiale din tema de concurs, și nu au fost semnalate cu mențiunea „NU”, printre acestea fiind chiar soluția desemnată câștigătoare.

(101) Astfel, în primul rând, comisia tehnică nu a constatat în mod corespunzător abaterile participanților de la cerința esențială din tema de concurs privind acoperirea totală a curții interioare, fiind depuse proiecte cu acoperire parțială a curții interioare și care în check-list au primit mențiunea „DA”, deși nu respectau tema de concurs din perspectiva acoperii totale, trebuind a primi mențiunea „NU”.

(102) În al doilea rând, comisia tehnică nu a constatat în mod corespunzător abaterile participanților de la cerința esențială din tema de concurs privind necesitatea proiectării unei curți interioare care să aibă o închidere totală. Astfel cum am menționat anterior, singura modalitate în care cerințele tehnice din tema concurs ar fi putut fi respectate, era aceea în care curtea interioară ar fi fost proiectată ca un spațiu închis total și nu deschis. De aceea, proiectul câștigător ar fi trebuit să fie indicat în check-list la coloana „Perspectiva amenajării curții interioare” cu mențiunea „NU”, aspect care nu a avut loc.

(103) În al treilea rând, comisia tehnică nu a consemnat în raportul său nici abaterile care au existat de la prevederile Certificatului de Urbanism care prevedeau un POT de 80%,

în condițiile în care soluția câștigătoare a prevăzut un POT de 93%. Deși proiectul câștigător ar fi trebuit să aibă în coloana „Perspectiva amenajării curții interioare” mențiunea „NU”, comisia a consemnat că proiectul ar respecta toate cerințele din temă privind curtea interioară, inclusiv cele referitoare la documentația de urbanism.

(104) În al patrulea rând, nu au fost luate în considerare la verificarea proiectelor nici alte prevederi legislative și alte solicitări funcționale. Astfel, cerințele privind expunerea, protejarea și siguranța patrimoniului, climatizarea curții interioare, prevenirea agresiunilor naturale și umane asupra patrimoniului cultural expus, folosirea permanentă a spațiilor expoziționale, prezentarea unitară a copiei Columnei lui Traian, asigurarea eficienței economice, securizarea spațiului în caz de necesitate etc. reprezintă cerințe funcționale care nu au fost luate în considerare de către comisia tehnică și abaterile de la acestea nu au fost consemnate în raportul comisiei tehnice și nici în check-list.

(105) Astfel, în mod complet neveridic, în anexa la raportul comisiei tehnice se arată că toate proiectele au respectat perspectiva amenajării curții interioară-atrium.

(106) Or, aceste constatări ale comisiei tehnice sunt vădit contrare temei de concurs și contrare solicitărilor exprese ale MNIR pe care OAR le-a cunoscut încă de la momentul încheierii contractului, inclusiv la solicitarea modificării variantei de lucru a temei de concurs în limba română, la aprobarea temei, și pe tot timpul desfășurării procedurii în calitate de organizator.

(107) Faptul că cel puțin proiectul câștigător reprezintă o abatere de la tema de concurs este recunoscut chiar de către firma Starh în videoclipul „Starh - noul MNIR”. În acest videoclip, autorii proiectului câștigător au făcut afirmația că deși „mulți concurenți s-au chinuit să răspundă temei”, soluția câștigătoare „contrazice într-o oarecare măsură tema”. S-a mai susținut și că „trebuie să ai tăria să revii să schimbi tema”, că „subiectul că am îndrăznit să schimbăm tema este sub punctul unei negocieri” și că „beneficiarul a dorit ceva și a primit altceva”.

(108) Astfel, chiar concurenții câștigători sunt convinși de faptul că proiectul câștigător reprezintă o modificare a temei, pe care comisia tehnică însă nu a sesizat-o.

(109) Așadar, în executarea obligației de a exercita în cadrul concursului chiar rolul comisiei tehnice și de a întocmi raportul comisiei tehnice de verificare a proiectelor, OAR avea obligația de a sesiza și de a introduce în raport și/sau în anexă mențiuni cu privire la proiectele care nu respectă tema de concurs agreată de MNIR prin raportare la aspectele anterior menționate, motiv pentru care OAR este vinovată de prejudiciile cauzate MNIR ca urmare a acestei executări necorespunzătoare.

6. OAR A ÎNCĂLCAT OBLIGAȚIA CONTRACTUALĂ DE RESPECTARE A REGULAMENTULUI DE CONCURS ȘI DIRECTIVEI 2014/24/UE

(110) OAR și-a încălcat obligația prevăzută la art. 4 alin. (1) din Contractul nr. 5166 potrivit căruia, OAR: „asigură respectarea tuturor prevederilor legale naționale privind achizițiile publice, cele ale Directivei 2014/24/UE privind achizițiile publice, acele prevederi ale Regulamentului pentru concursuri de arhitectură și urbanism al UNESCO _Uniune Internațională a Arhitecților, relevante pentru tipul de concurs ce face obiectul prezentului contract, prevederile Regulamentului specific de concurs și tema acestuia”.

(111) Astfel, în Regulamentul de concurs nr. 545 (Anexa 2) s-a prevăzut la punctul nr. 2.1.4 că nu au dreptul să participe la concurs „rudele până la gradul trei inclusiv ale persoanelor mai sus menționate, precum și persoanele care aparțin oricărei organizații cu care cei de mai sus sunt asociați ca persoane în funcții de conducere, funcționari sau consilieri”.

(112) Printre persoanele enumerate „mai sus” se identifică și „membrii echipei de elaborare a temei și a regulamentului, inclusiv consultanții de specialitate”.

(113) Or, în cazul de față, la elaborarea temei de concurs a participat și doamna arh. Ana Maria Zahariade, vicepreședinte al OAR. La concursul de soluții a participat și doamna arh. Iulia Stanciu, devenită în timpul concursului vicepreședinte al OAR.

(114) Doamna Iulia Stanciu a devenit vicepreședinte al OAR la data de 21 martie 2016 pe durata concursului de soluții, anterior luării deciziei juriului (i.e. 29 iunie 2016). De asemenea, domnul Florian Stanciu face parte din conducerea OAR, făcând parte din Consiliul Național al OAR începând cu anul 2014, conform informațiilor disponibile pe site-ul OAR.

(115) În plus, astfel cum reiese din raportul comisiei tehnice a concursului de soluții din data de 15.06.2016, la lucrările comisiei a participat Ana Maria Zahariade, Vicepreședinte OAR, colegă în conducerea OAR cu arh. Iulia Stanciu.

(116) În acest context, doamna arh. Iulia Stanciu și domnul Florian Stanciu nu aveau dreptul de a participa la concursul de soluții, fiind asociați în funcții de conducere în cadrul OAR alături de doamna Ana Maria Zahariade care a fost membru în al echipei de elaborare a documentației de concurs.

(117) Mai mult, potrivit interviului Starh amintit mai sus la Anexa nr. 21, concursul de soluții organizat de OAR a fost considerat „concursul secolului”, fiind astfel neplauzibil ca la nivelul membrilor conducerii OAR să nu existe discuții cu privire la acesta. Aceasta cu atât mai mult cu cât în cadrul interviului chiar dl. Florian Stanciu arată că a vorbit legat de proiect cu Ștefan Ghenciulescu, vicepreședinte al OAR.

(118) De asemenea, obligațiile prevăzute de Directiva nr. 2014/24/UE au fost preluate în relația contractuală a părților prin încorporare, instituindu-se prin art. 4 alin. (1) obligația OAR de a respecta prevederile directivei, inclusiv cele privind conflictul de interese.

(119) Or, potrivit art. 24 din Directiva 2014/24/UE:

„Conceptul de conflict de interese acoperă cel puțin orice situație în care membrii personalului autorității contractante sau ai unui furnizor de servicii de achiziție care acționează în numele autorității contractante care sunt implicați în desfășurarea procedurii de achiziție sau care pot influența rezultatul acesteia au, în mod direct sau indirect, un interes financiar, economic sau un alt interes personal, care ar putea fi perceput ca element care compromite imparțialitatea sau independența lor în contextul procedurii de achiziție”

(120) Astfel, OAR avea obligația de a lua „măsurile adecvate pentru a preveni, identifica și remedia conflictele de interese apărute în desfășurarea procedurilor de achiziție, astfel încât să se evite orice denaturare a concurenței și să se asigure un tratament egal pentru toți operatorii economici” (art. 24 alin. (1) din Directiva 2014/24/UE).

(121) Aceste obligații nu au fost respectate, OAR ignorând efectiv existența conflictului de interese ivit.

(122) În concluzie, OAR avea obligația de a se asigura că sunt respectate prevederile regulamentului de concurs în sensul evitării incidenței unui conflict de interese, obligația care nu a fost respectată.

7. OAR A ÎNCĂLCAT OBLIGAȚIA DE INFORMARE CONTRACTUALĂ

(123) Potrivit art. 1.170 Cod civ., „Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Părțile nu pot înlătura sau limita această obligație”.

(124) OAR a încălcat în mod flagrant obligația executării contractului cu bună-credință, aspect care transpare atât din aspectele anterior menționate, cât și din următoarele omisiuni intenționate ale OAR.

(125) Astfel, în afară de executarea defectuoasă a obligațiilor mai sus-menționate, MNIR impută OAR și că, contrar obligației sale contractuale și legale de a acționa cu bună-credință, nu a informat MNIR asupra faptului că juriul are posibilitatea de a schimba tema, în formatul de concurs pe care OAR îl organizează, și nici că juriul nu va lua în considerare la analiza soluției câștigătoare cerințele esențiale statuate de MNIR.

(126) Astfel, ulterior finalizării concursului și desemnării soluției câștigătoare, se poate face constatarea că juriul a ales un proiect care (i) nu a prevăzut acoperirea totală a curții interioare, (ii) care nu a prevăzut închiderea totală a curții interioare și care, prin urmare (iii) nu respectă cerințele tehnice și funcționale statuate în tema de concurs, în special cele privind

climatizarea și conservarea patrimoniului și care (iv) nu poate fi realizat ca urmare a faptului că nu respectă documentația de urbanism.

(127) Astfel cum transpare din organizarea acestui concurs de către OAR, modalitatea în care OAR înțelege a redacta documentația de concurs și de a organiza concursuri este aceea în care juriul nu ia în considerare cerințele esențiale ale promotorului i.e. MNIR.

(128) Bineînțeles, nu aceasta a fost intenția MNIR la realizarea concursului și nici așteptarea pe care MNIR o avea pe durata executării contractului de organizare.

(129) Astfel, MNIR a înțeles esența și modalitatea de realizare a unui concurs de soluții, în sensul că juriul și participanții au o libertate de apreciere și interpretare în proiectarea soluției și respectiv în alegerea sa, însă, astfel cum reiese din art. 11 din Regulamentul UNESCO, această libertate este limitată la respectarea cerințelor esențiale indicate de promotor, printre care reamintește acoperirea și închiderea totală a curții interioare, climatizarea, conservarea și protejarea patrimoniului etc.

(130) Niciun promotor nu s-ar aștepta în mod rezonabil ca atunci când solicită organizarea unui concurs de soluții și solicită ca proiectele selectate, să aibă anumite caracteristici prestabilite, ca aceste condiții să nu fie respectate.

(131) Astfel, pentru simplificare, se poate spune că dacă un promotor solicită proiectarea unei case care să aibă acoperiș și să aibă ferestre, însă în urma concursului de soluții este ales un câștigător care a proiectat o soluție având doar tavan susținut pe câțiva piloni, fără pereți și fără ferestre, atunci rezultatul concursului este complet contrar scopului contractului.

(132) Așadar, OAR avea obligația de a informa MNIR că, așa cum a menționat mai sus (i) comisia tehnică nu va lua în considerare acele cerințe tehnice esențiale și că (ii) juriul poate schimba de facto tema de concurs și cerințele esențiale prin selectarea unui proiect care nu respectă această tema.

(133) Această obligație de informare, precum și obligația de cooperare contractuală reies din prevederile art. 1.170 Cod civ. și din prevederile art. 1.270 Cod civ. privind forța obligatorie a contractului.

(134) În același sens, în literatura de specialitate s-a statuat că: „natura obligației contractuale de informare este legată de regulă de urmările pe care legea le atribuie unui contract, astfel încât, se poate spune că ea este mai degrabă urmarea forței obligatorii. În conținutul obligației de informare se regăsește îndatorirea părților de a comunica una celeilalte toate informațiile utile și pertinente legate de executarea contractului.”

(135) De asemenea, astfel cum reiese din prevederile art. 1.266 alin. (2) Cod civ., contractul se interpretează în funcție de scopul contractului, or, în cazul de față, astfel cum a menționat, scopul contractului a fost acela de a se realiza un concurs de soluții care să se finalizeze prin desemnarea unei soluții câștigătoare în baza căreia să fie posibilă încheierea unui contract de proiectare.

(136) Acest scop nu a fost respectat de OAR, care nici nu a informat MNIR că juriul poate să schimbe și să ignore până și cerințele esențiale din tema de concurs.

(137) Față de aceste considerente, OAR este vinovată de prejudiciile suferite de MNIR în urma executării necorespunzătoare obligațiilor sale contractuale, inclusiv a obligației de informare și de executare a contractului cu bună-credință.

8. OAR A ÎNCĂLCAT OBLIGAȚIA DE COOPERARE CONTRACTUALĂ ȘI DE EXECUTARE CU BUNĂ-CREDINȚĂ A CONTRACTULUI

(138) Potrivit art. 1.272 alin. (2) Cod civ: „Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările pe care practicile statornicite între părți, uzanțele, legea sau echitatea le dau contractului, după natura lui.”

(139) În cazul de față, OAR avea o obligația de cooperare și colaborare cu MNIR în vederea realizării scopului contractului, obligație care a fost încălcată. Această obligație reiese atât din obligația mai largă prevăzută de art. 1.170 Cod civ. a OAR de a acționa cu bună-

credință pe durata executării contractului, cât și din prevederile art. 4 alin. (2) din Contractul nr. 5166 care prevede obligația OAR de consultare cu MNIR.

(140) Această obligație a fost însă încălcată, chiar și la momentul jurizării concursului. Astfel, pe durata jurizării, Director General MNIR, dl. Ernest Oberlander Târnoveanu care a făcut parte din juriu, a semnalat OAR și juriului devierile flagrante ale proiectele de la tema de concurs.

(141) Însă, OAR nu a acționat în sensul remedierii executării necorespunzătoare nici măcar la acest moment, și a permis selectarea unor proiecte care nu au respectat tema de concurs.

(142) Această atitudine reprezintă încălcarea flagrantă a obligației de cooperare contractuală, OAR permițând finalizarea concursului de soluții contrar scopului pentru care Contractul nr. 5166 a fost încheiat, motiv pentru OAR este vinovată de prejudiciile cauzate MNIR.

(143) Potrivit art. 1547 Cod civ., „Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației”.

(144) În ceea ce privește situația de fapt prezentată, subliniază că OAR a acționat cel puțin cu gravă neglijență/culpă gravă în executarea obligațiilor sale.

(145) Astfel, potrivit art. 16 alin. (2) Cod civ. teza a II-a „culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese”.

(146) În acest sens, în literatura de specialitate s-a reținut cu privire la culpa gravă că aceasta este o „vină de neiertat, o greșală de care nici cel mai limitat individ nu se poate face vinovat, fără să ne ducă cu gândul că în fond acțiunea sa ar fi fost deliberată”.

(147) Așadar, OAR a acționat în executarea obligațiilor sale cu gravă neglijență, care din punct de vedere juridic este asimilată intenției.

(148) Această culpă gravă este evidentă, reieșind mai întâi din faptul că MNIR, ulterior primei variante de lucru a temei de concurs în limba română, a atras în mod direct atenția OAR asupra faptului că tema trebuie să prevadă exclusiv o acoperire totală a curții interioare.

(149) De asemenea, este un element obiectiv și indicativ al gravei culpe a OAR și faptul că, deși directorul general al MNIR a semnalat în timpul jurizării devierea proiectelor de la cerințele esențiale ale temei de concurs, OAR a refuzat remedierea executării necorespunzătoare.

(150) În plus, gravitatea culpei se apreciază și în funcție de aria profesională a debitorului culpabil. Astfel, potrivit art. 1.480 alin. (2) Cod civ., „(2) În cazul unor obligații inerente unei activități profesionale, diligența se apreciază ținând seama de natura activității exercitate.”

(151) Această prevedere „instituie o regulă specială cu aplicabilitate în activitățile profesionale și prevede că, în cazul obligațiilor asumate de persoane ce exercită o activitate cu titlu profesional aprecierea diligenței trebuie să țină seama de natura activității exercitate, prin luarea în calcul a specificului activității respective, a standardelor de măsurare a îndeplinirii prestațiilor”.

(152) Or, în cazul de față, OAR este o organizație profesională în domeniul arhitecturii, putând fi prezumată de către orice persoană a fi prestatorul cu standardele cele mai ridicate în organizarea concursurilor de soluții.

(153) Aceste standarde sunt promovate în mod direct chiar de către OAR, care susține pe website-ul său că: „Colaborarea cu Ordinul Arhitecților din România pentru organizarea unui concurs este cea mai sigură metodă de a profita de toate avantajele rezultatelor organizării unui concurs, având la dispoziție experiența organizației noastre și „certificarea calității” pe care asocierea cu noi o garantează.”

(154) Chiar mai mult, în art. 10 din Regulamentul tip pentru concursurile internaționale de arhitectură al și de urbanism UNESCO (Anexa 17), având comentariile UIA, se prevede în mod expres că „de cea mai mare importanță pentru succesul concursului este pregătirea cu grijă a regulamentului și în mod special a programului. Trebuie deci să se prevadă timp suficient pentru această pregătire”.

(155) În acest sens, OAR chiar și-a asumat în mod expres prin art. 4 alin. (1) din Contractul nr. 5166 obligația de a asigura „respectarea tuturor prevederilor legale naționale privind achizițiile publice, cele ale Directivei 2014/24/UE privind achizițiile publice, acele prevederi ale Regulamentului pentru concursuri de arhitectură și urbanism al UNESCO - Uniunea Internațională a Arhitecților relevante”.

(156) De asemenea, chiar OAR arată în mod expres pe website-ul său că: „Succesul unui concurs este influențat în mare măsură de calitatea temei de concurs. Tema trebuie să fie bine scrisă, lipsită de neclarități, cuprinzând toate informațiile necesare, enunțând clar cerințele și într-o manieră care să dea concurentului libertate de interpretare. Acest pas este esențial pentru buna evoluție a desfășurării concursului”.

(157) Prin urmare, se poate conchide că OAR a încălcat standardele profesionale impuse de statutul său de organizație profesională în domeniul arhitecturii în executarea obligațiilor contractuale, acționând cu o culpă gravă.

(158) Așadar, niciun beneficiar care a încheiat un contract de prestări servicii cu o organizație națională și profesională în domeniul arhitecturii, care este în același timp și un promotor al concursurilor de soluții și care se pretinde a acționa la cele mai înalte standarde, nu s-ar fi putut aștepta la o executare necorespunzătoare din atâtea puncte de vedere precum cea din prezenta cauză.

(159) După cum a menționat anterior, OAR este vinovată de încălcarea cu gravă neglijență a unui ansamblu de obligații, printre care și obligația de a traduce tema de concurs în limba engleză, astfel încât să fie posibilă realizarea unui concurs de soluții în acord cu cerințele beneficiarului.

(160) Or, potrivit art. 1.531 Cod civ., „(1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. (2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit”.

(161) Având în vedere că OAR răspunde pentru calitatea documentației de concurs, astfel cum reiese din art. 4 din Contractul nr. 5166 și că realizarea unei traduceri defectuoase a condus la realizarea unui concurs de soluții fără vreo aplicabilitate reală, întreg concursul de soluții a fost un eșec care a condus la suportarea de către MNIR a costurilor acestui concurs de soluții.

(162) Aceste costuri sunt consecința directă a executării necorespunzătoare de către OAR a obligațiilor sale contractuale și au natura unor prejudicii care trebuie compensate de către OAR.

(163) Prejudiciul suferit de MNIR ca urmare a executării necorespunzătoare de către OAR este cert și este atât de natură patrimonială, cât și nepatrimonială.

(164) În ceea ce privește condiția caracterului cert al prejudiciului, aceasta presupune ca prejudiciul fie să existe/să fie actual, fie să fie viitor dar să poată fi stabilit cu certitudine.

(165) Prejudiciul cert și material al MNIR și a cărui existență nu poate fi disputată constă în contravaloarea pe care MNIR a achitat-o în schimbul serviciilor a fi prestate de OAR, și anume suma de 24.970 EUR.

(166) Astfel cum a menționat, executarea necorespunzătoare a obligației esențiale de a realiza o traducere a temei de concurs în limba engleză, precum și neexecutarea celorlalte obligații anterior menționate, a condus la dispariția întregii cauze pentru care MNIR a încheiat Contractul nr. 5166, respectiv încheierea unui contract de achiziții publice cu câștigătorul care a oferit o soluție viabilă și în acord cu interesele și direcțiile MNIR. Or, în cazul de față motivul pentru care MNIR a fost de acord să achite prețul nu mai există și odată cu dispariția cauzei se impune ca OAR să fie obligat la restituirea sumelor încasate în baza acestei cauze.

(167) De asemenea, este actual prejudiciul constând în costurile suportate direct de MNIR în calitate de promotor, care conform anexei nr. 2 din actul adițional nr. 1 la Contractul nr. 5166 au fost în valoare de 99.310 EUR.

(168) Efectuarea plăților acestor sume, precum și a altor cheltuieli aferente contractului rezultă din documentația anexată, totalul prejudiciului ridicându-se la suma de 722.325,38 lei, după cum urmează: (i) 110.302,48 plăți către OAR în baza Contractului nr. 5166 (inclusiv acte adiționale, valoare euro 24.970 menționați mai sus)

17 Potrivit art. 1532 Cod civ.: „La stabilirea daunelor-interese se ține seama de prejudiciile viitoare, atunci când acestea sunt certe”; (ii) 70.842,64 lei plăți către UIA - Uniunea Internațională a Arhitecților, care au aprobat tema cu greșelile prezentate de OAR (echivalentul a 15.200 de euro calculați la cursul de schimb din 13.07.2018 de 1 euro = 4,6607 lei); (iii) 135.343,65 lei plăți onorarii membri juriu, inclusiv contravaloare transport; (iv) 3.563,74 lei plăți aferente mâncare juriu; (v) 270.588 lei plăți aferente premiilor acordate; (vi) 6.118,87 lei plăți aferente pentru procedura de mediere cu OAR; (vii) 87.566 lei - plăți experți asistenți MNIR procedura de negociere; (viii) 38.000 lei - plăți asistență juridică negociere.

(169) În plus, OAR este vinovată și de prejudiciile pe care MNIR le va putea suporta ca urmare a încheierii unui posibil contract de servicii de proiectare.

(170) Mai exact MNIR își rezervă dreptul să facă precizări cu privire la repararea prejudiciului constând în contravaloarea posibilului contract de achiziție care va prevedea proiectarea unei curți interioare cu acoperire parțială, deși o astfel de acoperire nu poate fi realizată căci s-ar ajunge la distrugerea patrimoniului cultural expus în cadrul curții interioare ca urmare a acțiunii fenomenelor meteorologice.

(171) În ceea ce privește prejudiciul nepatrimonial, potrivit art. 1531 alin. (3) Cod proc. civ. „creditorul are dreptul și la repararea prejudiciului nepatrimonial.”

(172) Prejudiciul nepatrimonial trebuie să reprezinte o compensație a consecințelor morale negative cauzate de neexecutare.

(173) Ca urmare a neexecutării de către OAR a obligațiilor sale și a acțiunilor sale ulterioare realizate în mod deliberat și intenționat, MNIR a suferit consecințe negative însemnate și atingeri grave ale valorilor morale recunoscute persoanelor juridice.

(174) Se admite prin chiar prevederile art. 257 Cod civ. că o persoană juridică nu se rezumă la patrimoniul său și că ea poate fi titulara unor interese extrapatrimoniale susceptibile de a fi lezate, ceea ce o face aptă de a suferi un prejudiciu moral.

(175) Astfel, în spatele unei persoane juridice se află o comunitate de oameni, un istoric și o cultură de valori. Persoana juridică reprezintă, astfel, o entitate căreia i se atribuie, în spațiul public în care operează, anumite caractere înscrise într-un continuum - o reputație, o imagine, un prestigiu, prin urmare o identitate.

(176) În virtutea acestui cadru juridic și social în care activează MNIR ca persoană juridică de drept public, au fost puse în pericol atribute prețioase și indispensabile acesteia, precum credibilitatea pe piață, atracția noilor talente.

(177) În consecință, alterarea acestei personalități constituie astăzi o atingere adusa unui interes de ordin extrapatrimonial care se impune a fi reparat.

(178) Printre valorile morale recunoscute și protejate ale MNIR, subliniază că OAR a afectat prestigiul, imaginea și reputația acestei persoane juridice de drept public.

(179) Prestigiul instituției este esențial pentru buna funcționare a MNIR, în primul rând, MNIR este o instituție de drept public, a cărei bună funcționare depinde de încrederea pe care Statul Român prin organele sale o are față de MNIR. Spre exemplu, investiția „Noul MNIR” depinde de finanțarea sa de către Statul Român, finanțare care depinde de prestigiul și imaginea MNIR.

(180) În plus, MNIR desfășoară o serie de activități esențiale pentru viața culturală a cetățenilor români, activități care depind în mod direct de prestigiul și reputația MNIR.

(181) Astfel cum reiese de pe chiar website-ul public al MNIR: „Am fost gazdele unor manifestări științifice de prim rang, și, pentru a rămâne la esență, vom aminti aici Congresul Internațional de Bronzuri Romane, în mai 2003, cu o prezență internațională remarcabilă (din peste 15 țări), dar și o participare națională numeroasă și cu o foarte bună reprezentare a principalelor instituții academice și de cultură.

Spre deosebire de modelul occidental, dar în consens cu modelul țărilor vecine (dar, surpriză, și cu Japonia), muzeele din România au între atribuțiile lor curente și cercetarea științifică, iar, între muzeele de istorie și arheologie, instituția noastră și-a câștigat - prin muncă, nu altfel - poziția la care era obligată de chiar numele său. Muzeul susține, cel mai adesea în colaborare cu autoritățile locale, cercetări arheologice, an de an, și a devenit principalul actor al arheologiei preventive, gestionând proiecte de mare anvergură.”

(182) De asemenea: „Muzeul Național de Istorie a României continuă să fie una dintre instituțiile reprezentative ale culturii românești, deținând un fond foarte valoros de bunuri de patrimoniu mobil care ilustrează toate perioadele semnificative din trecutul poporului român, cât și din vremea unor civilizații care au existat în vechime pe actualul teritoriu al țării noastre. Bogatul patrimoniu include peste 650.000 piese (un număr care sporește anual și între care se numără obiecte remarcabile), organizat în următoarele colecții: ceramică, lapidarium-tegularium, numismatică, filatelie, medalistică-sigilografie, tezaur, manuscrise, tipărituri, artă plastică, artă decorativă, fototecă istorică, stampe, hărți, metal, armament și echipament, textile și mobilier.”

(183) Or, posibilitatea de atragere și dezvoltare a patrimoniului cultural al MNIR, atragerea de fonduri pentru dezvoltare și implicarea MNIR în proiecte de anvergură esențiale pentru societatea și dezvoltarea culturală a românilor, este dependentă în mod direct de prestigiul și imaginea MNIR.

(184) OAR, în calitate de organizație profesională care are la bază o puternică influență culturală, a acționat însă în mod intenționat la prejudicierea imaginii MNIR.

(185) Eșecul concursului de soluții „Noul MNIR” ca urmare a neexecutării de către OAR a obligațiilor sale, a fost pe larg dezbătut în presa națională. Chiar mai mult, OAR a acționat și în mod intenționat la denigrarea imaginii MNIR, indicând spre exemplu în cadrul unei conferințe naționale că:

„[Ana Maria Zahariade]: (...) în legătură cu concursul MNIR, povestea concursului MNIR - și asta am vrut s-o spun - este legată exact de această presiune pe care trebuie s-o facem asupra autorităților, pentru ca ei să contracteze mai departe cu câștigătorul. Iar MNIR-ul a semnat prin regulament acest lucru. După care, din niște motive oculte - că deja Ordinul nu mai știe exact ce este în capul domnului director de la MNIR - din niște motive oculte n-a mai vrut și a făcut toți pașii posibili ca să nu contracteze cu câștigătorii. De ce? Este foarte greu de spus și nici nu mă bag în psihanaliza directorului de la MNIR. Dar a făcut tot ce a putut. Or, în aceste condiții, în momentul în care după nenumărate mizerii pe care le-a făcut firmei STARH, dar care nu erau treaba Ordinului, după nenumărate mizerii de acest tip a reușit să găsească un motiv, putea să găsească oricare altul, de altfel care a fost infirmat de justiție, ca să anuleze concursul. Pentru că el, probabil, vrea să contracteze altfel mai departe. Habar n-am.”

(186) De asemenea, s-a mai arătat în presă că: „contactat de Agenția de presă News.ro, arhitectul Șerban Țigănaș a precizat că directorul a comis o gravă eroare”. „Domnul director a comis o gravă eroare. Decizia lui este împotriva clădirii, a patrimoniului, de a avea un muzeu care să funcționeze.”

(187) Așadar, această neexecutare a OAR, împreună cu activitatea concertată a OAR în presă de denigrare a imaginii MNIR se concretizează în cauzarea unor prejudicii de natură nepatrimonială în dauna MNIR.

(188) Pentru atingerea acestor drepturi ale MNIR, solicită constatarea existenței unei încălcări în acest sens și obligarea părții OAR la plata de daune morale în valoare de 1 leu.

În ceea ce privește îndeplinirea acestei condiții, odată dovedite neexecutarea, faptul că aceasta este imputabilă OAR și existența prejudiciului, legătura de cauzalitate reiese din acestea. Legătura de cauzalitate reiese din situația de fapt și este îndeplinită atunci când prejudiciul este consecința neexecutării obligației.

(190) Așadar, în cazul de față, condiția legăturii de cauzalitate este astfel îndeplinită.

În drept, au fost invocate prevederile art. 16, art. 250, art. 1170, art. 1266, art. 1270, art. 1272, art. 1350, art. 1480, art. 1516, art. 1531, art. 1532, art. 1547 Cod civ., precum și celelalte prevederi invocate în cuprinsul prezentei acțiuni și în care își are sediul materia, inclusiv dispozițiile din Directiva 2014/24/UE.

Probe: înscrisurile anexate și înscrisuri deținute de pârâtă conform art. 293 C.proc.civ., expertiza de specialitate în domeniul arhitectură, construcții și urbanism, precum și orice alte probe a căror necesitate va reieși din cercetarea judecătorească, conform art. 254 C.proc.civ.

Prin încheierea din 14.08.2018, Tribunalul București – Secția a VI-a Civilă a admis excepția necompetenței funcționale a secției și a dispus trimiterea dosarului către una din Secțiile a III-a, a IV-a sau a V-a ale Tribunalului București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalul București – Secția a V-a Civilă la data de 07.09.2018 sub nr. de dosar 24419/3/2018**.

La data de 22.10.2018, pârâtul Ordinul Arhitecților din România („OAR”) a formulat **întâmpinare și cerere reconvențională**, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună: • sub aspectul întâmpinării: respingerea, ca neîntemeiată, a cererii de chemare în judecată, dat fiind că OAR și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiile contractuale rezultate din Contractul nr. 5166 din data de 20.07.2015, încheiat cu MNIR, nefiind întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii civile contractuale; și • sub aspectul cererii reconvenționale: obligarea MNIR la plata sumei de 1 leu, reprezentând daune morale cauzate OAR prin atingerea adusă prestigiului și reputației OAR, rezultate din: (i) încălcarea obligației stipulate la art. 8 alin. (2) din Contract, și (ii) exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale în scopul șicanării OAR.

În toate cazurile, în temeiul art. 451 și urm. C.proc.civ., a solicitat obligarea reclamantului-pârât la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată antrenate de soluționarea prezentei cauze, potrivit dovezilor ce vor fi depuse la dosar.

1. SITUAȚIA DE FAPT

1. Cu titlu preliminar, față de modalitatea deformată în care MNIR prezintă situația de fapt care a generat disputa și informațiile false inserate în cererea de chemare în judecată, prezenta secțiune își propune să prezinte în mod corect și complet faptele intervenite între părțile aflate în litigiu.

2. Datele relevante și complete ale speței, care vor fi prezentate mai jos, demonstrează în mod neechivoc, următoarele:

-MNIR era responsabilă cu verificarea modului de derulare a concursului: reclamantului - pârât, în calitate de autoritate contractantă, îi reveneau obligațiile de verificare a întregii documentații de atribuire, a Temei de concurs elaborate de către OAR potrivit informațiilor puse la dispoziție de MNIR, a Regulamentului de concurs, a traducerilor în limba engleză, precum și a tuturor documentelor emise pe parcursul derulării concursului de soluții: dacă ar fi existat o eventuală prestare necorespunzătoare a obligațiilor OAR putea fi sesizată, semnalată și sancționată de către OAR;

-OAR nu și-a asumat nicio obligație privind modalitatea de închidere a curții interioare; nici clauzele contractuale relevante, nici desfășurarea efectivă a etapelor procedurii nu relevă o astfel de concluzie;

-Desemnarea câștigător a unui proiect care nu prevedea o soluție de acoperire totală a curții interioare nu se bazează pe eroarea de traducere a documentației; diversitatea proiectelor analizate de către juriu este bazată pe poziția oscilantă a MNIR privind soluția de

închidere. Așa cum a arătat mai sus, scopul esențial al concursului (agreat de MNIR) a fost de a realiza un muzeu european al secolului XXI, scop pentru care concurenții au căutat cea mai bună, economică și sustenabilă soluție de folosire a spațiului curții interioare, în contextul imposibilității implementării unei astfel de soluții fără modificarea PUZ-ului, aspect care rămâne în continuare incert, independent de vreo culpă a OAR. Oricum, clarificările adresate concurenților de către MNIR permit ele însele diversitatea imputată OAR;

-Evaluarea proiectelor și verificarea conformității acestora cu documentația de atribuire și cu cerințele din tema de concurs era responsabilitatea exclusivă a juriului din a cărui componentă făcea parte și reprezentantul MNIR; director MNIR, membru al juriului, nu a formulat nicio opoziție și nu a sesizat nicio neconformitate a proiectelor depuse față de tema de concurs aprobată tot de către MNIR;

-MNIR a confirmat executarea corespunzătoare a obligațiilor de către OAR; dimpotrivă, plata serviciilor contractate și rezultatele concursului pentru a cărui organizare a oferit serviciile de consultanță au fost acceptate de către MNIR; deși se pretinde acum o gravă neexecutare a obligațiilor contractuale, plata serviciilor prestate în temeiul Contractului a fost efectuată de către MNIR la data de 22 august 2016, ulterior desemnării câștigătorului prin Raportul Juriului nr. 4913/01.07.2016, ceea ce demonstrează fără echivoc faptul că, după finalizarea procedurii, MNIR nu reproșează nimic OAR. La momentul plății integrale a serviciilor prestate de către OAR, MNIR cunoștea deja întreaga conduită contractuală a acestuia, motiv pentru care plata efectuată confirmă ea însăși executarea corespunzătoare a obligațiilor OAR.

A. MNIR, CA AUTORITATE CONTRACTANTĂ, ESTE RESPONSABILĂ PENTRU ORGANIZAREA CONCURSULUI DE SOLUȚII

A.1. Organizarea Concursului de soluții

3.MNIR, în calitate de autoritate contractantă, a organizat, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2006, concursul internațional de soluții denumit „Nou Concept Spațial și de Design pentru Muzeul Național de Istorie a României din București”, publicând, în acest scop, în Sistemul Electronic de Achiziții Publice („SEAP”), Anunțul de participare nr. 273/02.02.2016.

4. Potrivit art. 11.1.5 din Fișa de date a achiziției („FDA”), prin organizarea Concursului de soluții, MNIR a urmărit „selectarea celei mai bune soluții în vederea realizării unui nou concept spațial și muzeografic pentru Muzeul Național de Istorie a României din București”, urmând ca, ulterior desemnării câștigătorului concursului, și în scopul încheierii contractului de prestări servicii, să fie derulată, în baza prevederilor art. 122 lit. h) din O.U.G. nr. 34/2006, procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare.

A.2. MNIR avea obligația contractuală de a asigura legalitatea procedurii

5.În scopul organizării Concursului de soluții, la data de 20.07.2015, între MNIR, autoritate contractantă și OAR a fost încheiat Contractul ce face obiectul prezentei cauze, în temeiul căruia părțile și-au asumat o serie de obligații; relevante în cauză sunt următoarele:

A2.1. Obligații asumate de către MNIR prin Contract:

-Art. 5 alin. (1) - „Asigură respectarea tuturor prevederilor legale naționale privind achizițiile publice, cele ale Directivei 2014/24/UE/privind achizițiile publice, acele prevederi ale Regulamentului pentru concursuri de arhitectură și urbanism al UNESCO - Uniunea Internațională a Arhitecților, relevante pentru tipul de concurs ce face obiectul contractului, prevederile Regulamentului specific de concurs și tema acestuia.”

-Art. 5 alin. (2) - „Asigură toate materialele, planurile studiile, analizele, documentațiile etc. ce vor fi incluse în documentația de concurs, însoțind tema și regulamentul, conform structurii stabilite de comitetul de pilotaj al concursului (studiul de fundamentare a posibilității de intervenție structurală asupra MNIR, studiul istoric și componente artistice, releveul digital, Certificatul de Urbanism, studiul muzeografic și lista cu gabaritele exponatelor semnificative pentru amenajare; cerințe funcționale tema de concurs, alte cerințe privind spațiile de expunere, laboratoare, depozitări, birouri, altele).”

-Art. 8 alin. (2) - „Beneficiarul se angajează să respecte decizia juriului privind desemnarea câștigătorului și stabilirea unei ierarhii în acordarea contractului de proiectare pentru realizarea investiției”.

A.2.2. Obligațiile asumate de către OAR prin Contract

-Art. 4 alin. (2) - „Întocmește și finalizează tema și regulamentul concursului în consultare cu Beneficiarul și numai pe baza documentelor și informațiilor furnizate de către acesta (studiul de fundamentare a posibilităților de intervenție structurală asupra Muzeului Național de Istorie a României; studiul istoric și componente artistice; releveul digital, Certificatul de Urbanism; studiul muzeografic și lista cu gabaritele exponatelor semnificative pentru amenajare, cerințe funcționale tema de concurs; alte cerințe privind spațiile de expunere, laboratoare, depozitări, birouri, altele).”;

-Art. 4 alin. (4) - „Transmite tema și Regulamentul concursului către Beneficiar în vederea aprobării lor de către acesta”;

-Art. 8 alin. (3) - „Prestatorul nu răspunde de calitatea și originalitatea soluțiilor prezentate de concurenți”.

A.2.3. MNIR avea și o obligație legală de a organiza și coordona procedura

6. MNIR, în calitate autoritate contractantă, are ca principală atribuție organizarea sau coordonarea procedurilor de achiziție publică și nu poate delega, prin contract privat, o astfel de responsabilitate.

7. Prin semnarea Contractului, OAR a devenit furnizorul unor servicii specifice privind organizarea concursului; OAR nu a dobândit calitatea de autoritate contractantă, în sensul legislației achizițiilor publice. Este, de altfel, imposibil ca o autoritate sau entitate contractantă să transfere această calitate către un terț (entitate privată), demersul de încheiere a unui contract prin care să i se pună la dispoziție know-how-ul unei astfel de proceduri fiind unul eminamente privat, fără vocația de preluare, de către entitatea privată, a calității de autoritate contractantă.

8. MNIR era și a rămas, prin urmare, responsabil de: (i) furnizarea datelor corecte și relevante privind situația juridică a spațiului la care urma să se refere proiectul, (ii) verificarea și aprobarea documentației specifice procedurii de atribuire, respectiv a Regulamentului și a Temei de concurs, anterior publicării acestor documente în SEAP și (iii) verificarea răspunsurilor la întrebările participanților, anterior publicării acestora în SEAP. MNIR, în calitate de autoritate contractantă este singura entitate care putea publica răspunsurile în SEAP, OAR neavând acces la acest sistem.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 138 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006, în vederea evaluării proiectelor depuse în cadrul concursului de soluții, a fost desemnat un juriu internațional, format din specialiști de renume la nivel național și internațional. Din juriu a făcut parte și directorul MNIR, dl. Ernest Oberlaender -Târnoveanu.

A.2.4. OAR nu a avea obligația de a propune o temă care să prevadă acoperirea totală a curții interioare și nu răspunde pentru soluțiile prezentate de către concurenți

10. OAR nu avea, potrivit Contractului, obligația de a propune o anumită temă ori o soluție de acoperire totală a curții interioare. OAR nu și-a asumat niciodată obligația de a propune o anumită temă a Concursului de soluții, singura obligație în acest sens fiind aceea de a întocmi Tema și Regulamentul concursului, în consultare cu MNIR.

11. Mai mult, Contractul stipulează în mod expres, la art. 8 alin. (3), faptul că OAR nu răspunde de calitatea și originalitatea soluțiilor propuse de către concurenți; or, „calitatea” proiectului câștigător pare să fie exact pretextul pentru care MNIR dorește să angajeze răspunderea OAR.

12. În esență, Tema de concurs pe care OAR avea obligația să o elaboreze trebuia să fie în acord cu scopul Contractului încheiat cu MNIR, respectiv „organizarea unui concurs de soluții în vederea realizării unui nou concept spațial pentru MNIR”, procedura de atribuire prin concurs caracterizându-se printr-o mai mare libertate oferită concurenților, spre deosebire de o procedură de atribuire prin licitație deschisă.

13. În orice caz, cheia proiectului sau „condiția esențială” așa cum în mod eronat o numește reclamantul-pârât nu consta nicidecum în propunerea unei soluții de închidere totală a curții interioare, sensul și scopul concursului fiind acela de a selecta cel mai bun concept spațial și muzeografic pentru noul MNIR. În opoziție cu comportamentul procesual al MNIR, care face o serie de afirmații mincinoase în cuprinsul cererii de chemare în judecată, pârâtul propune analiza conținutului Temei de concurs în limba română (la care se raportează inclusiv MNIR în acțiune), în care au fost menționate următoarele aspecte: sensul concursului este să selecteze cel mai bun concept spațial și muzeografic pentru Noul MNIR. Câștigătorul va primi mandatul de proiectare pentru restaurarea clădirii, reamenajarea spațiilor și expunerea inovatoare și atractivă a colecțiilor; concurenții se bucură de o mare libertate în configurarea și aplicarea conceptului arhitectural și muzeografic printre constrângerile impuse de problemele construcției existente și ale noii teme.

14. Din cuprinsul notei justificative elaborate de către OAR și depuse de către MNIR la ANAP în vederea aprobării documentației de concurs rezultă că soluția de acoperire interioară a curții reprezenta doar 1/5 din criteriul de atribuire-funcțional spațial, care la rândul lui, reprezenta doar 20% din criteriile de atribuire care au stat la baza Temei de concurs. Prin urmare, acoperirea curții interioare nu reprezenta nici esența și nici scopul concursului, așa cum susține MNIR în mod fals, în prezent.

15. În plus, nici documentația de atribuire aprobată și publicată în SEAP de către MNIR, nu era de natură a conduce la concluzia că se impune o anumită soluție arhitecturală de proiectare a curții interioare; dimpotrivă, din ansamblul documentației de atribuire și față de specificul unui astfel de concurs, rezulta, mai degrabă, faptul că toți concurenții se bucurau de maximă libertate în proiectare, complexitatea și gradul variat al soluțiilor propuse fiind chiar de esența unei astfel de proceduri speciale de atribuire.

16. De altfel, dintre cele 37 de proiecte care au fost acceptate și evaluate potrivit criteriilor din documentația de atribuire, 20 dintre concurenți au propus soluții de acoperire totală a curții interioare, iar 17 concurenți au propus soluții de acoperiri parțiale sau nu au propus nicio soluție de acoperire, fără ca vreun membru al juriului (nici măcar cel desemnat din partea MNIR) să fi propus excluderea acestor proiecte din concurs.

17. De altfel, în legătură cu subiectul „Tema de proiectare”, susținerile MNIR din cuprinsul cererii de chemare în judecată sunt cel puțin contradictorii, deoarece: (i) pe de-o parte, MNIR susține că acoperirea integrală a curții interioare ar fi reprezentat o condiție esențială a organizării Concursului de soluții și (ii) pe de altă parte, același MNIR, acceptă că această soluție nu ar fi putut fi pusă în aplicare, acuzând, însă, în mod fals, OAR de încălcarea unei pretinse obligații de a îl înștiința în legătură cu așa-zisa imposibilitate a organizării unui concurs de soluții pentru un proiect cu acoperire totală a curții interioare.

18. Prin urmare, OAR este practic acuzată de pretinsa neîndeplinire a unei obligații care nu a fost niciodată impusă în sarcina sa.

19. Dimpotrivă, dată fiind imposibilitatea acoperii totale a curții interioare la momentul elaborării documentației de atribuire, înțelegă pe deplin de către reclamantul-pârât, MNIR a preferat să nu exprime o poziție clară în documentația de atribuire în ceea ce privește soluția de acoperire a curții și să accepte o varietate de soluții, sperând, probabil, ca în etapa negocierii cu câștigătorul, să poată impune acestuia soluția de închidere totală, dacă demersurile de modificare a PUZ-ului s-ar fi finalizat cu succes.

20. În acest context, OAR nu avea nici obligația contractuală sau legală de evaluare a proiectelor depuse de concurenți, aceasta fiind prerogativa exclusivă a juriului. Prin urmare, singurul în măsură să decidă dacă proiectul declarat câștigător respectă atât cerințele din Tema de concurs, cât și cerințele din documentația de atribuire este juriul din care, așa cum a arătat mai sus, a făcut parte, cu drepturi depline, și directorul MNIR.

21. OAR nu și-a asumat și nici nu putea să își asume, din punct de vedere legal, prin Contract obligația de a propune, în Tema de concurs, o soluție de acoperire totală a curții

interioare, câtă vreme această soluție nu era posibilă potrivit reglementărilor urbanistice de la acea vreme, dat fiind că:

-În Certificatul de Urbanism nr. 998/1332885 din data de 16.07.201515, eliberat la solicitarea directorului MNIR anterior demarării Concursului de soluții, există următoarele mențiuni: „conform regulamentului de urbanism al zonei protejate nr. 16: [...] indicatorii urbanistici maximi admiși în zonă sunt: POT = 80%, CUT = 4.5., H max = 19m, Hmin= 16m. [...] pentru clădirea Muzeul Național de Istorie a României existentă pe teren, amplasată conform Plan Anexă, se solicită realizarea lucrărilor de desființare a clădirii din curtea interioară (Lapidarium), consolidare, extinderea în curtea interioară și realizarea unui subsol pe trei niveluri, acoperirea curții interioare parțial sau total, în funcție de soluția de arhitectură declarată câștigătoare la finalul concursului, [...] POT existent = 85%, CUT = 3. Dacă prin soluția ce se va adapta nu se respectă una sau mai multe din reglementările cuprinse în regulamentul zonei protejate, beneficiarul poate solicita o documentație de urbanism PUZ. După aprobarea PUZ, se va solicita un nou certificat de urbanism, în concordanță cu prevederile PUZ aprobat.”;

-În extrasul din Regulamentul P.U.Z. Zone Protejate Construite - Municipiul București, realizat de C.C.P.E.C. -U.A.U.I.M în 1999, pentru zona - Bd. Elisabeta - Splaiul Independenței, se prevede un procent de ocupare a terenului („POT”) maxim admis de 80%.

22. Dat fiind că POT-ul maxim admis pentru zona în care este amplasat MNIR este de maxim 80% așa cum rezultă din Certificatul de Urbanism pe care chiar MNIR l-a pus la dispoziția OAR, rezultă că MNIR era pe deplin conștient de limitările de acoperire totală a curții interioare impuse de reglementările urbanistice în vigoare.

A. 3. MNIR nu a emis obiecții cu privire la acoperirea curții interioare pe parcursul jurizării proiectelor

23. Din punctele de vedere ale membrilor juriului, transmise către OAR ulterior finalizării concursului, rezultă că subiectul acoperirii curții a fost intens dezbătut cu prilejul jurizării. În final, a fost selectat proiectul care răspunde cel mai bine cerințelor funcționale și structurale ale clădirii, respectiv acel proiect care asigură un sistem de acoperire totală a curții interioare pentru că lăsa doar o fantă liberă între acoperire și pereții/fațadele muzeului către curtea interioară, însă nu și de închidere totală. Soluția s-a impus și pentru că reglementările urbanistice în vigoare nu permiteau, nici la momentul organizării concursului și nici în prezent, realizarea unui sistem de închidere totală a curții interioare sau un sistem de închidere parțială care nu se încadra în coeficientul de utilizare a terenului admis.

24. Din punctele de vedere ale membrilor juriului rezultă că directorul reclamantului-pârât, dl. Ernest Oberlaender-Târnoveanu nu a ridicat niciun fel de obiecții cu privire la soluția propusă de proiectul declarat câștigător și nici nu a sesizat vreo discrepantă ori neconformitate a acestuia cu Tema de concurs.

25. În consecință, evaluarea proiectelor de către juriu a fost realizată cu respectarea dispozițiilor art. 140 din OUG nr. 34/200618 și cele ale art. 1.5.6. din Regulamentul de concurs19, în baza criteriilor de evaluare indicate în documentația de concurs, iar potrivit dispozițiilor art. 1.3.5 din regulament, MNIR, în calitate de autoritate contractantă, și-a asumat faptul că decizia juriului este obligatorie pentru aceasta neputând fi contestată.

26. Concursul s-a bucurat de o vastă participare internațională, fiind depuse un număr total de 38 de proiecte, dintre care 37 au fost acceptate și evaluate potrivit criteriilor din documentația de atribuire; câștigătorul clasat pe locul I este societatea Starh - Arhitectură, Construcții, Design S.R.L.

27. Pe parcursul derulării Contractului, MNIR nu a sesizat niciodată vreo încălcare a obligațiilor contractuale de către OAR. Mai mult, reclamantul-pârât nu a apelat niciodată la mecanismul rezilierii contractului pentru pretinsa neîndeplinire de către OAR, a obligațiilor contractuale, deși avea această posibilitate potrivit art. 11 din Contract.

A.4. MNIR și-a încălcat obligația de a respecta decizia juriului

28. În pofida faptului că, potrivit art.8 alin.(2) din Contract, MNIR și-a asumat obligația de a respecta decizia juriului privind desemnarea câștigătorului, ulterior finalizării concursului prin desemnarea câștigătorului, în etapa de negociere directă cu acesta, MNIR a inserat în cuprinsul paginii trei a Documentației descriptive, transmise prin Invitația de participare la negociere, directă, cerința suplimentară constând în acoperirea integrală a curții interioare. Este de remarcat caracterul ambiguu al modului de formulare al cerinței chiar și în Documentația descriptivă transmisă în etapa negocierii, în care MNIR menționează „[î]n cerința achizitorului acest spațiu rezultă prin acoperirea integrată a curții interioare”, în pofida faptului că această mențiune este subsumată punctului denumit „soluția de acoperire parțială a curții interioare”.

A.4.1. Câștigătorul concursului a formulat cu succes contestație

29. Această cerință suplimentară inserată în documentația descriptivă, transmisă de către MNIR, concurentului declarat câștigător, a determinat formularea unei contestații de către câștigătorul concursului, societatea Starh - Arhitectură, Construcții, Design S.R.L., în legătură cu care relevante sunt următoarele chestiuni:

-prin contestație, au fost criticate, inter alia, neconcordanțele din cuprinsul documentației de atribuire transmise de către MNIR, ofertantului câștigător, prin invitația de participare la procedura de negociere directă. Neconcordanțele au fost sesizate de către câștigător în legătură cu soluția de acoperire integrală a curții interioare, Starh solicitând Consiliului „eliminarea referirilor la <acoperirea integrală a curții interioare> din cuprinsul întregii documentații de licitație, întrucât proiectul câștigător nu prevede această soluție, iar o astfel de soluție ar schimba soluția câștigătoare.”

-contestația promovată de către Starh a fost admisă prin Decizia CNSC nr. 1887/C8/2177 din data 01.11.2016, rămasă definitivă prin Decizia Curții de Apel București nr. 5718/25.11.2016.

-dispunând anularea cerințelor de calificare și a criteriului de atribuire din cadrul invitației nr. 7043/20.09.2016 de participare la negociere care exced documentației aferente anunțului de participare nr. 273 din data de 02.02.2016 și obligând MNIR la reluarea procedurii de negociere conform documentației inițiale și a Deciziei CNSC, Consiliul a confirmat că MNIR nu avea dreptul de a modifica documentația de concurs inițială (documentație care, deci, nu impunea acoperirea integrală a curții interioare, de vreme ce atât MNIR, cât și câștigătorul și CNSC au considerat că reprezintă o cerință suplimentară față de versiunea inițială a documentației de concurs).

30. Soluția pronunțată de către Consiliu și confirmată, ulterior, de către Curtea de Apel București demonstrează că modalitatea de acoperire a curții interioare nu a fost impusă prin documentația de atribuire (ca și condiție determinantă, eliminatorie, imperativă) și nici nu a fost permisă adăugarea sa ulterioară.

A.4.2. S-a stabilit, cu putere de lucru judecat, că MNIR nu a fost vătămat prin pretinsa eroare de traducere a Temei de concurs

31. Pentru că (i) nu a fost de acord cu decizia juriului, deși și-a asumat obligația respectării acesteia și (ii) nici nu a dorit să se conformeze Deciziei CNSC, în data de 16.01.2017, reclamantul-pârât a anulat Concursul de soluții („Prima decizie de anulare a concursului”). Pretextul anulării a constat în pretinsa discrepanță dintre reglementările privind modalitatea de închidere a curții interioare (versiunea în limba română făcând referire la acoperirea integrală, versiunea în engleză făcând referire la acoperire integrală sau parțială, iar clarificările permițând oricare dintre abordări).

32. OAR a contestat prima decizie de anulare a concursului. Prin decizia nr. 3572/21.09.2017 pronunțată de Curtea de Apel București, s-a constatat că MNIR a procedat nelegal când a emis decizia de anulare a procedurii. Din considerentele Deciziei CAB rezultă, cu putere de lucru judecat: (i) că MNIR nu a fost vătămat în nici un fel prin pretinsa neconcordanță dintre versiunea Temei de concurs în limba română și versiunea în limba engleză și (ii) că MNIR a arătat o lipsă totală de diligență, în calitate de autoritate

contractantă, și, deși a avut în permanență un membru în juriu, nu a ridicat nicio obiecție cu privire la proiectele depuse.

33. Practic, problema discrepantei dintre versiunea română și engleză a fost invocată drept motiv de anulare a Procedurii de atribuire, prilej cu care au fost deja analizate chestiuni esențiale și pentru soluționarea prezentei cauze, respectiv:

-efectul produs de această discrepantă de traducere este unul minor, respectiv MNIR avea posibilitatea să fi lămurit că dorește acoperirea totală a curții interioare în condițiile în care a participat, împreună cu OAR, la formularea răspunsurilor la clarificări (inclusiv în ceea ce privește formularea răspunsului la solicitarea Q10); în acest sens, Decizia CAB reține că, prin răspunsurile la clarificări, interpretarea rezultată din versiunea în limba engleză a fost confirmată, situație care a permis o derulare conformă a Procedurii de atribuire:

„Deși se constată, în mod incontestabil, existența unor inadvertențe între cele două variante de lucru, remediul pentru înlăturarea acestora este ce al clarificării documentației, prin intermediul răspunsurilor la solicitările de clarificări ale candidaților. În acest sens, Curtea va reține că este deosebit de important faptul că, în legătură cu modalitatea de acoperire a curții interioare – Atrium – au fost solicitate din partea candidaților clarificări, iar răspunsul la solicitările de clarificări susțin cerințele din varianta în limba engleză a documentației de concurs, iar nu pe cele ale variantei în limba română”.

-înțelegerea unitară, clarificată de către însuși reclamantul-pârât, a diversității soluțiilor arhitecturale permise în concurs: transparența și egalitatea de tratament sunt principii esențiale în materia achizițiilor publice, aspect pe care instanța investită cu verificarea legalității procedurii înseși îl are în vedere atunci când confirmă că, prin însuși conduita MNIR, au fost clarificate eventuale inadvertențe care ar fi putut rezulta din traducere:

„Observă Curtea așadar că, în urma publicării răspunsurilor la solicitările de clarificări, toți concurenții au avut cunoștință despre faptul că variantele de acoperire a curții interioare – atrium – pot fi diferite, fiind acceptate așadar oricare dintre variantele de acoperire, urmând ca juriul să selecteze cea variantă care satisface cel mai bine necesitățile funcționale și de estetică ale autorității contractante”.

-decizia CAB confirmă implicarea activă a reclamantului-pârât în organizarea concursului de soluții și procesul de jurizare prezentate, în cadrul acestei acțiuni, drept pretinse dovezi de conduită necorespunzătoare a OAR. Litigiul a vizat și Curtea de Apel București a confirmat faptul că, pe tot parcursul desfășurării acestei proceduri, reprezentanții MNIR au fost nu numai informați, ci chiar implicați în mod activ în procesul decizional desfășurat pe baza documentației pretins incorect întocmită de către OAR, situație care ridică, desigur, suspiciuni serioase cu privire la temeinicia unei acțiuni în răspunderea contractuală fundamentată pe acțiuni proprii reclamantului-pârât.

„În același sens trebuie avut în vedere și faptul că, în cadrul procedurii de selecție, juriul din care a făcut parte și reprezentantul legal al intimatului-pârât a selectat dintre proiecte din cele mai variate privind modalitatea de acoperire a curții interioare, pornind de la propuneri cu curtea interioară descoperită total, ajungând la propuneri cu o curte interioară parțial acoperită, precum și la propuneri de acoperire totală a curții interioare”.

„Nu trebuie omis faptul că din acest juriu a făcut parte inclusiv directorul intimatului, care a avut astfel cunoștință de prevederile documentației de atribuire, precum și despre cauzele care au condus la selectarea pe primul loc a unui proiect care prevedea acoperirea parțială a curții interioare, iar nu acoperirea totală. Pe cale de consecință, nici din acest punct de vedere nu pot fi reținute apărările intimatului potrivit cărora prin semnarea contractului cu ofertantul câștigător autorității contractante i s-ar produse o vătămare cauzată de o eroare din documentație, respectiv o eroare rezultând din traducerea în limba engleză – limba de referință a concursului de soluții – a documentației de concurs.

De asemenea, Curtea va avea în vedere că și în ipoteza în care s-ar accepta ideea unei eventuale induceri în eroare a juriului concursului, prin eronata traducere a documentației de

concurs, o astfel de argumentație nu este sustenabilă în ceea ce-i privește pe membrii juriului de cetățenie română, printre care s-a aflat și reprezentantul legal al intimatului-pârât, Directorul Ernest Oberlaender Târnoveanu, acesta având posibilitatea de a cunoaște ambele variante ale documentației de concurs, cu posibilitatea remedierii oricăror erori în legătură cu acestea”.

34. În pofida faptului că Decizia CAB are putere de lucru judecat în ceea ce privește decizia de anulare a procedurii de atribuire, în disprețul acestei decizii definitive și, deci, obligatorii, MNIR a emis o nouă decizie de anulare a Concursului de soluții („Cea de-a doua decizie de anulare a concursului”). Din considerente de imagine și a riscului mediatic implicat de asocierea OAR cu MNIR, dar și datorită faptului că OAR susține concursul de arhitectură și corectitudinea lui ca modalitate de achiziție, pârâtul nu a mai contestat această cea de-a doua decizie de anulare a concursului; prin adresa nr. 1490 din data de 12.07.2018, a atras atenția MNIR că noua decizie de anulare a procedurii este nelegală pentru că încalcă dispozițiile deciziei CAB, care este o decizie definitivă, obligatorie, ceea ce înseamnă că părțile nu pot deroga de la ea.

A. 4.3. MNIR a confirmat executarea corespunzătoare a obligațiilor OAR

35. O dovadă de necontestat a faptului că OAR și-a executat în mod corespunzător obligațiile o reprezintă chiar plata celor două tranșe de plată pentru serviciile prestate, mai ales cea de-a doua tranșă de plată și momentul în care aceasta a fost plătită.

36. Astfel, potrivit art. 6 alin. (3) din Contract: „[p]lata se va face în două tranșe, pentru toate activitățile efectuate și prezentate în rapoartele de activitate elaborate de către Prestator, în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la emiterea tuturor facturilor, după cum urmează: a) Tranșa I, în sumă de 7.1429 lei, la data lansării concursului; b) Tranșa a II-a, în sumă de 3.8873, 12 lei, la data finalizării concursului.”

37. Tot potrivit Contractului, la art. 11 alin. (d) se stipulează că „prezentul contract încetează în următoarele cazuri: [...] d) prin reziliere în cazul în care, fără justificare, una dintre părți nu își execută obligațiile asumate prin prezentul contract sau se află în întârziere.”

38. Prin urmare, deși Contractul reglementează mecanismul reparator al rezilierii pentru neîndeplinirea obligațiilor contractuale, ce-a de-a doua tranșă pentru plata serviciilor prestate în temeiul Contractului a fost efectuată de către MNIR la data de 22 august 2016, ulterior desemnării câștigătorului prin Raportul Juriului nr. 4913/01.07.2016.

39. În speță, MNIR însuși recunoaște că ar fi sesizat această pretinsă neconformitate a proiectelor depuse cu Tema de concurs încă din momentul jurizării, când directorul MNIR ar fi sesizat acest lucru OAR. Cu toate acestea, ultima tranșă de plată pentru serviciile prestate de către OAR a fost făcută ulterior jurizării, fără să fie pusă în discuție o neexecutare corespunzătoare a obligațiilor executate de către OAR.

40. În acest context, plata celei de-a doua tranșe a prețului Contractului demonstrează ori (i) executarea corespunzătoare și integrală a obligațiilor de către OAR, ori (ii) reaucredință a MNIR care, deși nemulțumită de modul în care OAR și-a executat obligațiile în temeiul Contractului, a ales cu intenție să reclame această pretinsă neexecutare la mai bine de doi ani de la finalizarea contactului.

41. Realitatea este, însă, că o executare necorespunzătoare a obligațiilor de către OAR nu există și acesta este motivul pentru care plata pentru serviciile prestate a fost făcută la termen, fără ca MNIR să rezilieze contractul sau măcar să notifice pretinsa neexecutare pe tot parcursul perioadei în care contractul a fost în vigoare.

II. ARGUMENTAȚIA ÎN DREPT

42. OAR nu se află în culpă pentru pretinsa neîndeplinire a unor obligații contractuale, întrucât: (i) pe de o parte, obligațiile în legătură cu care MNIR solicită angajarea răspunderii OAR nu există, OAR neasumându-și vreodată obligația de a elabora o Temă de concurs care să conțină o soluție de acoperire totală a curții interioare, ci de a elabora o Temă de concurs care să promoveze un nou concept spațial pentru muzeu și (ii) pe de altă parte, OAR a acționat întotdeauna în limitele obligațiilor impuse prin contract și sub supravegherea MNIR

care, în calitate de autoritate contractantă, a fost responsabilă cu supravegherea modului de derulare a concursului de soluții și care a fost în permanență implicat și informat în legătură cu derularea Concursului de soluții, încă din faza de pregătire a documentației.

43. Răspunderea contractuală intervine pentru încălcarea „obligațiilor convenite de contract, iar prejudiciul trebuie să rezulte cauzal din neexecutarea obligațiilor contractuale”. În speță, cauza generatoare a prejudiciului ar rezida, în opinia MNIR, în pretinsa executare necorespunzătoare de către OAR a unor obligații contractuale care ar fi condus la desemnarea câștigător a unui proiect care nu prevedea o soluție de acoperire totală a curții, reclamantul-pârât ignorând faptul că evaluarea proiectelor și selecția proiectului câștigător nu intra în atribuțiile OAR, iar cauzele care conduceau la imposibilitatea impunerii prin documentația de atribuire sau tema de concurs a unei soluții de închidere totală a curții interioare nu rezidă într-o simplă eroare de traducere a documentației de concurs în limba engleză (aspect confirmat prin Decizia CAB).

A. MNIR CUNOȘTEA COEFICIENȚII URBANISTICI APLICABILI

44. Prin cererea de chemare în judecată MNIR susține, în esență, că OAR (i) ar fi avut obligația de a informa MNIR că nu se poate include ca cerință esențială, în documentație, acoperirea totală a curții interioare, în lipsa unui PUZ care să permită acoperirea totală (pag. 8, paragraful 48 din cererea de chemare în judecată) și (ii) ar fi acționat cu rea-credință prin neinformarea MNIR asupra acestui aspect considerat esențial (pag. 9, paragraful 52 din cererea de chemare în judecată), deși MNIR i-ar fi pus la dispoziție Certificatul de Urbanism existent la acel moment, din care reiese că acesta a solicitat atât acoperirea parțială, cât și acoperirea totală a curții interioare.

45. Susținerile MNIR sunt nefondate pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

46. Potrivit art. 5 alin. (2) din Contract, MNIR avea obligația de a pune la dispoziția OAR „planurile, studiile, analizele, documentațiile ce vor fi incluse în documentația de concurs, studiul de fundamentare a posibilităților de intervenție structurală asupra MNIR, releveul digital, Certificatul de Urbanism. Din această clauză contractuală rezultă că MNIR era singura entitate care, anterior demarării concursului de soluții, cunoștea sau trebuia să cunoască posibilitățile de intervenție structurală asupra clădirii. Mai mult, în Contract este stipulat, în mod expres, că OAR elaborează Tema de concurs în funcție de informațiile furnizate de MNIR, prin urmare MNIR era cel care avea obligația să aducă la cunoștința pârâtului în ce mod se poate interveni asupra clădirii.

47. „Obligația de a înștiința MNIR că nu se poate realiza un concurs de soluții pentru un proiect cu acoperirea totală a curții interioare” nu există în Contract. Dimpotrivă, obligația de a pune la dispoziție documentația de urbanism în baza căreia pârâtul urma să elaboreze Tema de concurs revenea, în realitate, MNIR, potrivit art. 5 alin. (2) din Contract sus-citat.

48. În legătură cu imposibilitatea legală a acoperirii integrale, aspect cunoscut de către MNIR, arată că: reglementările urbanistice în vigoare (indicate la para. 22 de mai sus), atât la momentul lansării Concursului de soluții, cât și în prezent impun, pentru clădirea Muzeului Național de Istorie a României existentă pe teren, un POT a terenului de maxim 80%. Potrivit principiului de drept „nemo censetur ignorare legem”, MNIR avea obligația de a cunoaște faptul că, dată fiind valoarea POT-ului, un proiect cu o acoperire totală a curții interioare ar fi încălcat în mod clar reglementarea urbanistică; MNIR a constatat efectiv, încă din perioada anterioară organizării Concursului de soluții, faptul că reglementările urbanistice în vigoare nu permit închiderea totală a curții interioare. În consecință, MNIR a întocmit și după la autoritățile competente documentația pentru modificarea Planului Urbanistic Zonal („PUZ”). Consiliul local nu a autorizat nici în prezent modificarea PUZ-ului, aceasta fiind singura ipoteză în care închiderea totală a curții interioare ar fi permisă.

49. În concluzie, soluția de acoperire totală nu poate fi implementată nici în prezent, independent de vreo culpă a OAR (care oricum, nu există). Mai mult, pretinsa obligație de a aduce la cunoștința MNIR faptul că reglementările urbanistice aplicabile nu ar fi permis

acoperirea totală a curții interioare nu există în Contract printre obligațiile aflate în sarcina OAR, iar MNIR era pe deplin conștient de acest aspect anterior demarării concursului, acesta fiind și motivul pentru care a depus cererea de modificare a PUZ-ului.

50. Cu toate că OAR nu avea obligația contractuală de a aduce la cunoștința MNIR nesiguranța implementării în concret a soluției de acoperire totală a curții, acționând cu maximă diligență și profesionalism, în scopul informării complete și corecte atât a concurenților, juriului și MNIR, OAR a inclus, la pag. 22, din Tema de concurs următoarea o mențiune care înfrânge toate criticile nefondate ale MNIR:

„Acoperirea totală nu este prevăzută în reglementările legale și atrage după sine necesitatea modificării acestora printr-un PUZ, conform legii. Demersurile pentru această modificare au fost declanșate. În acest sens, Ministerul Culturii, Direcția Generală Juridică și Patrimoniu Cultural a fost consultat în data de 22.07.2015 și a fost acceptată soluția acoperirii totale”.

51. Mai mult, chiar Ministerul Culturii ulterior consultărilor din data de 11.07.2015, a transmis către MNIR scrisoarea nr. 4024/5.08.2015 prin care a recomandat reclamantului - pârât ca tema „să acorde cât mai multă libertate concurenților, iar intervenția să fie modernă și de anvergură.”

52. Reclamantul-pârât era, deci, pe deplin conștient de imposibilitatea de realizare a unui sistem de închidere totală a curții, reclamantul-pârât însuși fiind cel care a depus la autoritățile competente cererea pentru modificarea PUZ-ului.

53. De altfel, la momentul elaborării soluțiilor de închidere, toți concurenții au cunoscut imposibilitatea de închidere totală a curții și demersurile în curs pentru o eventuală acceptare a unei astfel de soluții; prin urmare, soluțiile de acoperire propuse de aceștia au încercat să răspundă în mod realist posibilăților reale de implementare a proiectului.

54. Cu toate că OAR este organizatorul al Concursului de soluții, MNIR, în calitate de autoritate contractantă avea obligația să se asigure că documentația de atribuire respectă documentația de urbanism. În consecință, inserarea în documentația de atribuire a unei cerințe care să fie contrară reglementărilor urbanistice în vigoare nici nu ar fi fost posibilă fără o nuanțare de tipul celei pe care OAR a făcut-o la pag. 22 din Tema de concurs; conduita contrară, în sensul reproșat acum de către MNIR, ar fi atras vicii grave de legalitate a procedurii și imposibilitatea încheierii contractului cu câștigătorul.

55. Tema de concurs, după cum recunoaște chiar MNIR, a fost aprobată de către acesta anterior derulării propriu-zise a Concursului de soluții. S-ar înțelege, din modul de expunere a argumentației de către MNIR, că aceasta nici măcar nu a citit versiunile în limba română și engleză a Temei de concurs înainte de aprobarea acesteia, deși avea această obligație ca autoritate contractantă.

B. MNIR A APROBAT TEMA DE CONCURS

B.1. MNIR a aprobat Tema de concurs, în ambele versiuni lingvistice, fără obiecții

56. MNIR susține, în mod nefondat, că OAR ar fi modificat în mod unilateral Tema de concurs, invocând discrepanța minoră dintre versiunea în limba română a temei și cea din limba engleză (pag. 12 din cererea de chemare în judecată).

57. În replică, arată că documentația de concurs, varianta în limba română și varianta în limba engleză a fost predată către MNIR prin Procesul-verbal nr. 7526/20.10.2015, acest document confirmând faptul că ambele versiuni, română și engleză, au fost recepționate de către MNIR. Nicio eroare, nicio abatere, nicio neînțelegere sau discrepanță nu au fost semnalate cu acest prilej sau ulterior, MNIR continuând procedura în deplină cunoștință de cauză și responsabilitate cu privire la documentele pregătite și predate de către OAR.

58. Responsabilitatea MNIR, în calitate de autoritate contractantă, obliga la verificare, cu atât mai mult cu cât, MNIR își păstrează prerogativa principală de a coordona procedura, prerogativă care implică în mod necesar, în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. b) din H.G. nr. 925/200633 și coordonarea activității de elaborare a documentației de atribuire sau, în cazul organizării unui concurs de soluții, a documentației de concurs.

59. Verificarea de către MNIR a versiunii în limba engleză a Temei de concurs se impunea cu necesitate în considerarea art. 1.4.1 din Regulamentul de concurs potrivit căruia „limba de referință pentru documentație și raportul juriului este limba engleză”, iar proiectele depuse trebuiau să respecte tema concursului astfel cum a rezultă din documentația de concurs redactată în limba de referință, respectiv engleză. Prin urmare, este evident că MNIR, în calitate de autoritate contractantă avea obligația de a verifica și de a acorda atenție sporită Temei de concurs în limba engleză.

60. În orice caz, nici din Tema de concurs în limba română nu rezulta faptul că soluția de acoperire totală a curții interioare ar fi imperativă. Dimpotrivă, la pag. 11 din Tema de concurs se menționează următoarele: „Concurenții se bucură astfel de un grad de libertate în configurarea și aplicarea conceptului arhitectural și muzeografic printre constrângerile impuse de problemele construcției existente și ale noii teme.” Libertatea concurenților în alegerea celor mai potrivite soluții (inclusiv de acoperire a curții interioare) și care este de esența concursului de soluții a fost confirmată atât de participanții români la Concursul de soluții, care au propus soluții diferite de acoperire a curții, dar și de către juriu care a ales, câștigător un proiect care nu prevedea o soluție de acoperire în totalitate, dar în mare proporție.

61. Este drept că OAR și-a asumat obligația de a traduce documentele aferente Concursului de soluții și că urmare a traducerii, în versiunea în limba engleză a apărut o discrepanță minoră față de versiunea în limba română privind modalitatea de acoperire a curții interioare, însă la fel de adevărat este și faptul că această eroare minoră de traducere nu a influențat în niciun fel concurenții, dat fiind că, în ambele versiuni lingvistice ale documentației aceștia erau informați cu privire la imposibilitatea, în acel moment, de a fi implementată soluția de acoperire totală a curții interioare a muzeului, cât și cu privire la flexibilitatea maximă privind abordarea artistică.

B.2. Tema concursului nu a fost niciodată modificată. MNIR a fost implicat în formularea răspunsurilor la clarificările adresate de către concurenți

62. Se pretinde în cererea de chemare în judecată că OAR ar fi modificat Tema concursului, modificarea rezultând, în opinia MNIR, atât din (i) discrepanța minoră existentă între cele două versiuni lingvistice, cât și din (ii) răspunsurile pe care le-ar fi furnizat OAR la solicitările de clarificări adresate de către concurenți.

63. În legătură cu eroarea minoră de traducere a arătat supra (Sub-sectiunea B.1.) de ce aceasta nu era susceptibilă de a modifica tema, astfel că va combate în continuare susținerea MNIR referitoare la pretinsa modificare a temei prin răspunsurile la clarificări și la executarea, de către OAR pretins necorespunzătoare a obligației de a răspunde la solicitările de clarificare.

64. MNIR, în calitate de autoritate contractantă a postat în SEAP toate clarificările adresate concurenților. În concret, din corespondența anexată rezultă că: (i) MNIR a fost în permanență implicată în procesul de furnizare a răspunsurilor la solicitările de clarificare; (ii) MNIR răspundea, în mod direct, la majoritatea solicitărilor de clarificare și (iii) în toate cazurile, MNIR era cea care încărca răspunsurile în SEAP.

65. Mai mult, cu referire la răspunsul furnizat la Q10 în legătură cu care este invocată executarea pretins necorespunzătoare a obligației OAR stipulată la art. 4 alin. (19) din Contract, arată că directorul MNIR: (i) a fost direct implicat, contribuind chiar parțial la formularea răspunsului la Q10 și, mai mult, (ii) a avut cunoștință de răspunsul final furnizat concurenților, MNIR încercând în SEAP toate răspunsurile la clarificări. Prin urmare, este dovedită teza pârâtului în sensul că MNIR a fost în permanență informată și implicată în derularea Concursului de soluții, inclusiv în etapa de clarificări.

66. Aceste aspecte rezultă cu prisosință din e-mailul directorului MNIR din data 25 martie 2016, prin care, în legătură cu Q10, formulează următorul răspuns: „Am eu însumi o întrebare către colegii arhitecți și dr. prof. Paul Ioan legată de Q10. Poți să acoperi ceva, fără să îl închizi complet, cum întreabă cel ce a trimis Q10? [...] La ce am putut răspunde am răspuns (text marcat cu roșu) [...]”.

Q10/ Se dorește ca viitorul atrium să fie climatizat / încălzit și ventilat mecanic? Este posibil ca acest spațiu să fie acoperit, dar nu și închis total?

La prima parte a întrebării, răspunsul este DA, se dorește ca atrium-ul să fie climatizat. Modalitățile tehnice pentru realizarea acestei operațiuni rămân să fie sugerate/propuse de proiectant”.

67. Rezultă astfel că directorul MNIR, având cunoștință de Q10 a formulat parțial un răspuns la acesta. Singurele mențiuni în legătură cu acoperirea curții interioare au constat, de fapt, în întrebarea: „Poți să acoperi ceva, fără să îl închizi complet?”, fără ca directorul MNIR să traseze vreo direcție de răspuns ori să atenționeze reprezentanții OAR că nu se dorește acoperirea curții, ci închiderea sa totală. Răspunsul final la Q10 a fost încărcat în SEAP de către chiar reprezentanții MNIR, astfel cum rezultă din e-mailul dnei Mirona Crăciun din data de 08 aprilie 2016.

68. Este, prin urmare, evident că MNIR a verificat răspunsurile la întrebările concurenților anterior publicării acestora în SEAP și nu a sesizat o pretinsă neconcordanță a răspunsurilor cu Tema de concurs. Această pretinsă neconcordanță nu fost sesizată nici cu prilejul evaluării proiectelor de către juriu și nici nu prilejul desemnării soluției câștigătoare, ceea ce demonstrează în sine faptul că MNIR nu a prezentat niciodată o poziție fermă cu privire la soluția de acoperire a curții interioare.

69. În concluzie, tema concursului nu a fost niciodată modificată, iar discrepanța dintre cele două versiuni lingvistice nu poate fi imputată integral OAR din moment ce MNIR a fost în permanență consultat și implicat în procedura de concurs.

C. OAR NU AVEA OBLIGAȚIA DE VERIFICARE A PROIECTELOR

70. Se pretinde de către MNIR că OAR și-ar fi asumat obligația de verificare a proiectelor în cadrul comisiei tehnice și că OAR nu și-ar fi îndeplinit obligația de a semna abateri ale proiectelor de la Tema de concurs (pag 14 -15 din cererea de chemare în judecată).

71. În realitate, verificarea proiectelor și a soluțiilor tehnice propuse reprezintă atribuția exclusivă a juriului și nicidecum a comisiei tehnice sau a vreunui alt organism, în acest sens fiind chiar dispozițiile art. 3.10.4. din Regulamentul de concurs.

72. Anterior primirii proiectelor de către juriu, acestea treceau prin două filtre formale, respectiv secretariatul de primire a proiectelor și comisia tehnică care, potrivit Regulamentului de concurs avea exclusiv atribuții de verificare a unor aspecte formale, iar nu a modalității de abordare a creației artistice și a soluției propuse, acesta fiind exclusiv atributul juriului. Această procedură este detaliată în Regulamentul de concurs.

73. Astfel, potrivit art. 2.3.2 din Regulamentul de concurs, condițiile care trebuiau verificate de către secretariatul de primire a proiectelor sunt: „Depășirea termenului limită stabilit în calendarul procedurii - data și ora - de predare directă la secretariat sau depunere la curier a proiectului sau depunerea la o altă adresă decât cea stabilită prin anunțul de participare și regulament, constată de secretariat la primirea proiectului; Lipsa documentului valabil privitor la garanția de participare în cuantum, forma și perioada de valabilitate solicitate în prezentul regulament al concursului, constată de secretariat la primirea proiectului; Predarea separat sau lipirea în exteriorul ambalajului/tubului a plicului secretizat constată de secretariat la primirea proiectelor.”

74. Potrivit art. 3.9.5 din Regulamentul de concurs, Comisia tehnică „va verifica îndeplinirea condițiilor formale de predare potrivit temei, regulamentului, precum și respectarea anonimatului, Comisia tehnică va verifica dacă fiecare proiect cuprinde toate piesele cerute prin regulament sau temă, precum și modul de prezentare al acestora.”

75. Este astfel cert caracterul vădit nefondat al afirmațiilor MNIR în legătură cu atribuțiile OAR sau ale Comisiei tehnice, juriul fiind singurul cu atribuții de verificare a proiectelor depuse, inclusiv din perspectivă tehnică și a conformării acestora cu Tema de concurs.

76. În orice caz, chiar în ipoteza în care obligația de verificare pe fond a proiectelor și a soluțiilor tehnice propuse ar fi revenit, prin absurd, OAR, așa cum susține reclamantul-pârât, atunci ne întrebăm care mai era rolul juriului în desemnarea proiectului câștigător. Motivul pentru care MNIR încearcă să minimizeze rolul juriului în evaluarea proiectelor este evident: faptul că din juriu făcea parte directorul MNIR care nu a sesizat pretinsa neconcordanță a unora dintre proiectele propuse cu Tema de concurs.

D. OAR A RESPECTAT REGULAMENTUL DE CONCURS ȘI DISPOZIȚIILE DIRECTIVEI 2014/24/UE CU PRIVIRE LA CONFLICTUL DE INTERESE

77. Reclamantul-pârât susține că OAR ar fi încălcat obligația stipulată la art. 4 alin. (1) din Contract cu privire la respectarea prevederilor legale naționale din materia achizițiilor publice, dispozițiile Directivei 2014/24/UE și prevederile Regulamentului de concurs, respectiv că nu au dreptul să participe la concurs rudele până la gradul trei inclusiv ale membrilor echipei de colaborare a temei și a regulamentului, inclusiv consultanții de specialitate, precum și persoanele care aparțin oricărei organizații cu care cei de mai sus sunt asociați ca persoane în funcții de conducere, funcționari sau consilieri.

78. Practic, se pretinde drept temei al angajării răspunderii contractuale că o situație asimilată conflictului de interese, cunoscută și analizată de către părți, verificată și infirmată de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice („ANAP”), încă din anul 2016, care nu a fost niciodată un impediment de continuare a raporturilor contractuale, poate fi invocată în mod credibil prin această acțiune.

79. În susținerea pretinsului conflict de interese, MNIR invocă faptul că dna Iulia Stanciu și dl. Florian Stanciu, reprezentanții societății câștigătoare a Concursului de soluții, nu ar fi avut dreptul de a participa la concurs, deoarece ar fi deținut funcții de conducere în cadrul OAR alături de dna Ana Maria Zahariade, membru al echipei de elaborare a documentației de concurs.

80. Critica este nefondată, deoarece încă din anul 2016 a fost stabilit de către autoritatea de reglementare în materia achizițiilor publice (ANAP) că nu există conflict de interese în privința persoanelor sus-menționate. Documentele și argumentele care susțin această afirmație sunt expuse sintetic mai jos:

-După alcătuirea, asumarea și semnarea Raportului juriului, la deschiderea plicurilor secretizate, s-a constatat existența unui posibil conflict de interese, respectiv dna Iulia Stanciu, vicepreședinte al OAR (având responsabilități în domeniul educației și al pregătirii profesionale), era membru al echipei câștigătoare STARH S.R.L. Cu toate acestea, la momentul alegerii dnei Iulia Stanciu în funcția de vicepreședinte OAR, documentația concursului era deja publicată, doamna Stanciu neavând niciun rol sau acces la realizarea documentației;

-OAR a transmis către ANAP Adresa nr. 5323/07.07.201838 prin care a solicitat consiliere metodologică; prin răspunsul 1290/20.07.201639, ANAP a conchis că prevederile art. 68 și art. 69 din O.U.G nr. 34/2006 nu sunt incidente în situația expusă, dna Iulia Stanciu, reprezentant al ofertantului câștigător, nefiind implicată în procesul de evaluare a ofertelor (proiectelor).

-La data de 22.07.2016, MNIR a transmis Adresa nr. 1296/22.07.2016 prin care a solicitat OAR formularea unui punct de vedere privind eligibilitatea proiectului câștigător, dată fiind calitatea de Vicepreședinte OAR a doamnei Iulia Stanciu și faptul că garanția de participare a fost achitată de aceasta, în descrierea tranzacției nefiind menționat numele societății câștigătoare, ci numele doamnei Iulia Stanciu.

-Prin Adresa nr. 1301/25.07.2016 comunicată atât către ANAP, cât și către MNIR, OAR a completat adresa inițială transmisă către ANAP și a răspuns observației privind posibilitatea unui conflict de interese pentru persoanele fără drept de vot numite de OAR în procedura de jurizare a concursului.

-Prin Adresa nr. 1430/02.09.201642, ANAP a precizat că „având în vedere că Ordinul Arhitecților din România nu este autoritatea contractantă inițiatore a procedurii de atribuire

în cauză, iar persoanele numite de acestea nu au nici calitatea de experți cooptați în cadrul procedurii, precizăm că ne menținem opinia exprimată anterior, prin care am considerat că în situația descrisă de dumneavoastră nu sunt incidente prevederile legislației în domeniul achiziției publice referitoare la conflictul de interese.”

-Chiar dacă ANAP a verificat doar situația dnei Iulia Stanciu, toate considerentele invocate prin răspunsurile ANAP sunt aplicabile, mutatis mutandis, și dlui Florian Stanciu, a cărui situație este similară celei a dnei Stanciu. Mai mult, trebuie precizat că dl. Stanciu nu făcea și nu a făcut parte niciodată din Colegiul Director al OAR, fiind doar membru al Consiliului Național al OAR, nefiind implicat în niciun fel în organizarea concursului astfel cum susține în mod fals MNIR.

81. Raportat la răspunsurile ANAP, la diligența de care OAR a dat dovadă la momentul constatării unui posibil conflict de interese, dar și la faptul că MNIR a fost informat în mod constat privind procedura derulată în fața ANAP, afirmația reclamantului-pârât în sensul că „aceste obligații nu au fost respectate, OAR ignorând efectiv existența conflictului de interese ivit” nu fac decât să decredibilizeze și mai mult demersul judiciar inițiat de MNIR.

E. OAR A EXECUTAT CONTRACTUL CU BUNĂ-CREDINȚĂ

82. Se pretinde de către reclamantul-pârât, în raport de art. 1.170 Cod civil, că OAR nu ar fi acționat cu bună-credință în executarea Contractului (pag. 18 - 19 din cererea de chemare în judecată), motivat de faptul că nu ar fi informat MNIR cu privire la o serie de chestiuni total absurde, care pornesc de la idei, din start, corupte.

83. Dat fiind că teza pe care încearcă reclamantul-pârât să o acrediteze reprezintă un tertip reprobabil și nedemn de o instituție a statului român, OAR nu va intra în detalii cu privire la pretinsa neîndeplinire a obligației de informare (subsumată obligației de a executa Contractul cu bună-credință). Singurele mențiuni pe care OAR le face în legătură cu susținerile MNIR de la pag. 18-19 din acțiune sunt acelea că: • potrivit art. 14 alin. (2) Cod civil, buna-credință se prezumă până la proba contrară. MNIR nu a răsturnat prezumția de bună-credință a OAR; • Contractul nu reglementează niciuna dintre chestiunile în legătură cu care MNIR susține că nu ar fi fost informată. De altfel, realitatea este profund distorsionată de către MNIR, în scopul inducerii în eroare a judecătorului cauzei. Afirmații de tipul: „comisia tehnică nu va lua în considerare acele cerințe esențiale” și „juriul poate schimba de facto tema de concurs” sunt lipsite de orice sens. Situația de fapt reală, față de cea prezentată de MNIR (vădit distorsionată) este aceea că: (i) Comisia tehnică are atribuții formale în verificarea proiectelor - art. 3.9.5 din Regulamentul de concurs; (ii) Raportul Comisiei tehnice se prezintă juriului concursului de către președintele Comisiei tehnice împreună cu observațiile sale, iar juriul îl aprobă și decide (dacă e cazul) să elimine din jurizare anumite proiecte; în speță, ulterior evaluării Raportului Comisiei tehnice și a proiectelor care au trecut de filtru formal al Comisiei, juriul (din care făcea parte și directorul MNIR) a consemnat următoarele în Raportul juriului: „Juriul a luat act de observațiile Comisiei Tehnice. După o considerare atentă, niciuna dintre acestea nu a fost considerată semnificativă.”; (iii) juriul este suveran în adoptarea deciziei și (iv) Tema de concurs nu a fost niciodată schimbată.

F. OAR NU A ÎNCĂLCAT OBLIGAȚIA DE COOPERARE CONTRACTUALĂ ȘI DE EXECUTARE CU BUNĂ CREDINȚĂ A OBLIGAȚIILOR

84. Reclamantul-pârât susține că OAR ar fi încălcat obligația de a acționa cu bună-credință chiar la momentul jurizării concursului, în care „Directorul General al MNIR, dl. Ernest Oberlander Târnoveanu care a făcut parte din juriu, a semnalat OAR și juriului devierile flagrante ale proiectelor de la tema de concurs”, indicându-se în susținerea acestei afirmații Anexa nr. 23 a cererii de chemare în judecată.

85. Afirmația este mincinoasă. Anexa nr. 23, indicată ca „înscris doveditor” conține solicitarea MNIR, adresată OAR de a comunica persoana sau societatea care a efectuat traducerea, precum și copii ale înscrisurilor din care rezultă poziția de vot a fiecărui membru al juriului. Niciăieri în cuprinsul acestei adrese nu este sesizată o pretinsă deviere a proiectelor analizate de la Regulamentul și Tema de concurs.

86. Faptul că reclamantul-pârât își fundamentează acțiunea pe minciuni nu mai reprezintă nicio surpriză, câtă vreme MNIR face afirmații false și deformează în mod grav realitatea pe tot parcursul cererii de chemare în judecată, în încercarea de a înlătura orice răspundere a MNIR în legătură cu organizarea și monitorizarea acestui concurs.

87. Un exemplu în acest sens este chiar afirmația falsă pe care o regăsim la paragraful 148 al cererii de chemare în judecată potrivit căreia „MNIR ulterior primei variante de lucru a temei de concurs în limba română, a atras în mod direct atenția OAR asupra faptului că tema trebuia să prevadă exclusiv o acoperire totală.” Această afirmație este corectată, însă, prin nota de subsol a paginii unde se arată că acest aspect ar rezulta din faptul că MNIR ar fi aprobat Tema de concurs în limba română care prevedea acoperirea totală a curții interioare. Prin apelul la aceste tertipuri, reclamantul-pârât face, totuși, un serviciu OAR, prin aceea că dovedește că MNIR nu atras niciodată atenția OAR în mod direct sau indirect că tema trebuie să prevadă o acoperire totală a curții interioare.

88. Mergând pe logica MNIR potrivit căreia aprobarea unui document ar echivala cu atenționarea directă asupra unor pretinse neconformități, reamintește instanței că MNIR a aprobat și și-a însușit traducerea în limba engleză a Temei de concurs prin semnarea Procesului-verbal nr. 7526/20.10.2015, document care demonstrează el însuși cunoașterea conținutului acestei documentații și, desigur, asumarea sa de către MNIR în calitate de autoritate contractantă. Prin urmare, pretinsa necunoaștere a documentației de concurs (ambele versiuni lingvistice) este flagrant contrazisă prin chiar procesul-verbal anterior menționat care confirmă semnarea acestora și însușirea lor de către MNIR.

89. Mergând, în continuare, pe (mai degrabă lipsa de) logică a reclamantului-pârât, s-ar înțelege că, din aprobarea acestor documente, MNIR însuși a fost de acord cu o pretinsă modificare a Temei de concurs. Sau că, MNIR a verificat, în mod discreționar și aleatoriu, doar o anumită parte a documentației de concurs, iar altă parte a rămas neverificată. Nu poate să nu observe că, în viziunea reclamantului-pârât, rolul de coordonare și control al procedurii se limita doar la aprobarea temei de concurs în limba română, aceasta fiind singurul document pe care MNIR recunoaște că l-a citit și aprobat în considerarea faptului că ar fi prevăzut o soluție de acoperire totală a curții interioare.

90. În mod convenabil, atribuțiile de coordonare și control a documentației de concurs, sunt limitate, în viziunea reclamantului-pârât, la aprobarea temei de concurs în limba română pentru că această aprobare ar reprezenta singurul indiciu cu privire la intenția de a implementa o soluție de închidere totală a curții interioare. Reclamantul - pârât nu poate pretinde însă că nu a cunoscut ambele versiuni lingvistice, în condițiile în care procesul-verbal de însușire a documentației de concurs demonstrează că le-a verificat și și le-a însușit pe amândouă.

91. În realitate, MNIR nu a sesizat și nici nu a atras niciodată atenția asupra acestor presupuse inadvertențe invocate prin cererea de chemare în judecată, nici în momentul aprobării temei de concurs și nici în momentul jurizării.

92. Dacă directorul MNIR ar fi sesizat în timpul jurizării faptul că proiectele nu ar respecta Tema de concurs, se întreabă pârâtul de ce acesta nu a inserat niciun fel de observații în cuprinsul Raportului juriului, deși avea această posibilitate, ci s-a mulțumit să se semneze și să își însușească conținutul Raportului fără niciun fel de observații pentru ca ulterior, să și acorde premiile proiectelor câștigătoare.

93. Mai mult, afirmația MNIR potrivit căreia „este un element obiectiv și indicativ al gravei culpe a OAR și faptul că, directorul general al MNIR a semnalat în timpul jurizării devierea proiectelor de le cerințele esențiale ale temei de concurs”, este contrazisă chiar de către afirmațiile celorlalți membri ai juriului, din punctele de vedere transmise către OAR ulterior finalizării concursului. În concret, membrii juriului arată că a fost amplu dezbătută chestiunea acoperirii curții interioare și că directorul MNIR nu a ridicat niciun fel de obiecții și nici nu a sesizat vreo inadvertență a proiectelor.

94. Indică cu titlul de exemplu, câteva extrase din punctele de vedere ale membrilor juriului:

• Attila Kim: „Dintr-un punct de vedere ceva mai administrativ, trebuie menționat că, directorul MNIR a făcut parte din juriu și a putut să-și exprime opiniile pe durata procesului de selecție cu privire la cerințele prezentate în brieful de concurs. Nu îmi amintesc nicio discuție referitoare la diferența dintre textul în limba română și cel în limba engleză al briefului. În calitate de membru al juriului vorbitor al limbii române, am citit și utilizat în luarea tuturor deciziilor versiunea în limba română a textului briefului de concurs, unde cuvântul „parțial” nu apare, de aceea nici nu am fost influențat de acesta.”

• Oana Bogdan: „Un lucru care s-a discutat cu directorul MNIR în timpul jurizării a fost acela că, MNIR poartă responsabilitatea sustenabilității. În cazul curții interioare, de pildă, o acoperire cu sticlă nu este cel mai potrivit răspuns, având în vedere clima din România. Un acoperiș din sticlă ar trebui să suporte zăpada pe timp de iarnă, ar crea supraîncălzire în curtea interioară și ar induce costuri de întreținere ridicate, ceea ce MNIR nu-și poate permite pe termen lung. Este similar cu toate acele turnuri din sticlă din Dubai, care nu sunt deloc contextuale.

Soluția câștigătoare este inteligentă în sensul că acoperă parțial curtea interioară cu un material opac și parțial cu altul transparent, lăsând goluri în perimetrul curții. O bună modalitate de a rezolva problemele de închidere, ridicate de geometria complicată a marginii acoperișului și în același timp, de a preveni supraîncălzirea, permițând totodată o suficientă pătrundere a luminii. Mai mult, oferă și umbră curții, ceva foarte necesar pentru clima din România, poate suporta fără probleme greutatea zăpezii și asigură ventilație naturală (care nu costă nimic!).

(...) Directorul MNIR a participat la toate aceste discuții, în calitate de membru al juriului și a aprobat proiectul câștigător, inclusiv ideea curții interioare ca spațiu public. Acest lucru este realizat în multe muzee - atragerea vizitatorilor prin oferirea unui spațiu liber de taxă de intrare (un preambul la restul muzeului pentru a cărui vizitare vor cumpăra bilet de intrare, conform politicii muzeului). Reacția MNIR vine ca o mare surpriză.”

• Roisin Heneghan: „A fost o discuție cu privire la acoperirea curții interioare, cel puțin una dintre cele 3 scheme premiate nu prevedeau acoperirea curții. Având în vedere că directorul (muzeului) făcea parte din juriu, am presupus că exista flexibilitate în interpretarea acoperirii curții interioare și acest lucru nu era complet invariabil cum s-ar părea că este acum.

Din experiența mea în concursuri, adesea există ambiguități în documentație - nu mi-am dat seama cât de importantă era această problemă pentru MNIR. Am avut în vedere faptul că directorul prefera acoperirea completă a curții, dar, prin faptul că nu a avut nimic de obiectat la niciuna dintre cele trei scheme, nu am apreciat că ar fi considerat neacoperirea totală a curții ca fiind necorespunzătoare. Am interpretat curtea ca fiind acoperită în schema câștigătoare, dar nu ca fiind total închisă. Îmi amintesc foarte bine că, la întrebarea președintelui juriului, dl. Mahlamaki dacă vreunul dintre membrii juriului ar avea vreun motiv de a respinge oricare dintre cele 4 scheme prezentate, nu a existat nicio obiecție. Dl. Mahlamaki a subliniat că uneori schema care obține locul al doilea sau al treilea ajunge să fie construită și a menționat că, toți membrii juriului ar trebui să aprecieze toate cele 4 scheme.”

• Șerban Sturdza: „3. Membrii juriului au discutat continuu chestiunea acoperirii curții și soluțiile propuse, comunicând între ei fără constrângeri pe tot parcursul jurizării. Ei au elucidat chestiunile legate de dilema „cu sau fără acoperire totală” în mod natural și organic, etapă cu etapă până la desemnarea proiectului câștigător. Acest proces s-a desfășurat fără conflict. De aceea socotesc că modalitatea de evaluare a proiectelor de către juriu, (indiferent că membrii lui erau români și au consultat textul românesc sau străini și au consultat textul englezesc) este relevantă și demnă de luat în considerare. Unificarea părerilor și a elementelor din temă s-a făcut firesc pe parcursul analizelor atât în fața desenelor cât și la masa de discuții prin analiza temei și a diverselor criterii de apreciere puse în discuție și structurate de președintele juriului cu mare responsabilitate. De altfel, rezultatul procedurii de selecție a fost de natura multicriterială, iar chestiunea acoperirii curții și-a găsit o rezolvare echilibrată

arhitectural și economic în acest context. Soluțiile extreme (curte acoperita sau descoperita) au luat premiile 2 și 3, oricare dintre ele fiind valabilă.

4. Atâta timp cât membrii juriului au comunicat continuu între ei dezbătând chestiunea curții în amănunt, consider ca procesul de jurizare a fost transparent și a fost condus de președintele juriului fără vreo discriminare de orice fel.

(...) 6.B. Tema care sta la baza concursului consider că are un defect minor prin diferența apărută în textul în discuție. Acest defect nu a suscitat niciun comentariu pe tot parcursul desfășurării concursului (concepție, întrebări puse de candidați, jurizare) tocmai din cauza irelevanței sale. Ar fi putut fi o chestiune discutabilă atâta timp cât ar fi fost revelată pe parcursul procesului de desfășurare a întregului concurs în ansamblul său, chiar și atunci, numai cu condiția ca o dată comentat acest aspect să nu fi fost rezolvat imediat. Realitatea dovedește că acest lucru nu s-a întâmplat și deci chestiunea în discuție are un caracter profund artificial, forțat.”

95. Dacă pretinsele încălcări ale obligațiilor contractuale pentru care se cere atragerea răspunderii OAR ar exista, cel care a dat dovadă de rea-credință este, de fapt MNIR, care, nu trebuia să aștepte o perioadă atât de mare pentru a le sesiza, ci trebuia să ia măsuri active pentru minimizarea sau evitarea producerii prejudiciului pe tot parcursul derulării Concursului de soluții, ceea ce în speță nu s-a întâmplat. Astfel de neconformități nu au fost, în realitate, sesizate și, mai mult, OAR a primit integral prețul Contractului pentru serviciile prestate ulterior finalizării concursului și desemnării proiectului câștigător.

G. NU SUNT ÎNDEPLINITE CONDIȚIILE DE ATRAGERE A RĂSPUNDERII CONTRACTUALE A OAR

96. Fără a mai relua prevederile art. 1.350 și 1.547 Cod civil, arată că în speță nu sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii contractuale a OAR, dat fiind că:

- Nu există o executare necorespunzătoare sau neexecutare de către OAR a obligațiilor contractuale. Reclamantul-pârât a eșuat în a dovedi contrariul. Dimpotrivă, prin documentele anexate și argumentele prezentate, OAR a demonstrat că și-a îndeplinit, cu bună-credință și în mod profesionist obligațiile asumate prin Contract;
- Dat fiind că nu a fost dovedită executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor OAR, nu se pune nici problema culpei. MNIR a demonstrat, prin acțiune, că a înțeles faptul că soluția de acoperire a curții interioare nu poate fi implementată date fiind reglementările urbanistice în vigoare, situație independentă de orice culpă a OAR;
- Inexistența unui prejudiciu în patrimoniul MNIR. Dat fiind că OAR și-a îndeplinit obligațiile contractuale în mod corespunzător, astfel cum rezultă din întâmpinarea formulată și documentele anexate, este certă inexistența vreunui prejudiciu imputabil OAR. Cu atât mai mult nu poate fi reținută producerea vreunui prejudiciu de către OAR cu cât, ulterior finalizării Concursului de soluții, în etapa de negociere, nicio negociere reală sau discuție amiabilă sau altă formă de încercare de salvagardare a acestei proceduri nu a fost aplicată;
- Inexistența unei legături de cauzalitate, dat fiind că nu există vreo faptă culpabilă a OAR în executarea Contractului.

97. În continuare, pentru ipoteza improbabilă în care se va demonstra, totuși că MNIR a suferit vreun prejudiciu ca urmare a organizării Concursului de soluții, indică mai jos, doctrina și jurisprudența relevantă care validează poziția OAR în sensul că debitorul este exonerat de răspundere pentru prejudiciile pe care creditorul putea să le evite cu o minimă diligență:

„Repararea prejudiciului este limitată de obligația creditorului de minimizare a prejudiciului. Din textul legal (art. 1.534 alin. 2) se deduce existența unor obligații a creditorului de a depune diligențele în sensul înlăturării consecințelor prejudiciabile pe care le are neexecutarea, dacă aceste diligențe stau în puterea sa. De exemplu, este natural ca, într-un contract, creditorul să îl atenționeze pe debitor cu privire la caracterul defectuos al neexecutării acestuia și să nu aștepte o finalizare defectuoasă a acestei executări necorespunzătoare pentru ca apoi să solicite daune-interese mai mari. Așadar, în funcție de

diligențele pe care creditorul le poate depune în vederea minimizării prejudiciului, daunele - interesele pot fi reduse corespunzător”;

„Soluția propusă de art. 1534 alin. 1 din Noul Cod civil dă expresie obligației de cooperare a părților contractante în vederea unei bune executări a contractului, fiind o datorie comună și reciprocă a acestora. Privită în general, cooperarea sau colaborarea dintre părți impune fiecăreia obligația de a o informa pe cealaltă cu privire la executarea contractului; de asemenea, într-un număr important de contracte, obligația de cooperare implică îndatorirea creditorului de a facilita executarea prestațiilor de către partenerul său contractual.

Obligația de cooperare între părțile contractante este prevăzută și în reglementările internaționale aplicabile contractelor. Astfel, art. 5.1.3 al Principiilor UNIDROIT dispune: „Fiecare parte are obligația de a colabora cu cealaltă parte atunci când o astfel de colaborare este rezonabilă pentru îndeplinirea obligațiilor acelei părți.

Îndeplinirea necorespunzătoare sau neîndeplinirea culpabilă a îndatoririlor care incumbă creditorului în temeiul obligației de cooperare ori al altor obligații care îl împiedică sau îi creează dificultăți debitorului în executarea prestațiilor datorate poate contribui la producerea prejudiciului cauzat creditorului; în astfel de situații, conform textului art. 1534 alin. 1 din Noul Cod civil, despăgubirile care ar fi datorate de către debitor se vor diminua proporțional cu contribuția creditorului la neexecutarea, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a prestațiilor de către debitor. La acestea se mai adaugă și ipoteza în care prejudiciul este cauzat în parte de un eveniment al cărui risc este asumat de creditor printr-o clauză contractuală.

În același context al respectării obligațiilor de cooperare și de loialitate, creditorul, victimă a neexecutării contractului, trebuie să se comporte de așa manieră încât să încerce limitarea sau minimizarea prejudiciului care îi este cauzat. Potrivit acestei reguli, despăgubirile sunt limitate la prejudiciul care nu poate fi rezonabil evitat de reclamant; desigur că minimizarea prejudiciului poate fi obținută prin cooperarea dintre părți și prin adoptarea de conduite care nu se află în contradicție cu executarea întocmai și conformă a contractului. Această soluție a fost transpusă și în Noul Cod civil, care în alineatul 2 al aceluiași articol (1534) dispune în consecință. Așadar, într-o atare situație, debitorul va fi ținut să îl despăgubească pe creditor numai pentru partea din prejudiciu a cărui producere acesta nu putea să o evite cu o diligență minimă; într-o atare situație debitorul va fi ținut să-l indemnizeze pe creditor și pentru cheltuielile rezonabile făcute în vederea limitării prejudiciului.”;

Decizia nr. 248A/08.02.2018 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VI-a Civilă: „Curtea constată din analiza termenilor contractului că dreptul reclamantei de a cere repararea prejudiciului este limitat de mora creditoris, principiu prevăzut de art. 1534 Cod civil, respectiv de orice neexecutare imputabilă creditorului, chiar fără culpă. Este vorba despre acele situații când creditorul a contribuit prin atitudinea sa la producerea prejudiciului, mai precis refuzul sau lipsa de cooperare și colaborare a creditorului l-au împiedicat pe debitor să își execute obligațiile. (...) Executarea cu bună credință impunea cumpărătorului obligația de a emite un grafic de livrare strict necesar îndeplinirii de către vânzător a obligației de predare a mărfii, ori de a informa partenerul contractual despre necesitatea stabilirii unor puncte de lucru și a unor zile din perioada 21.06.2015 - 21.01.2017 în vederea îndeplinirii obligației de livrare în mod cât mai corespunzător pentru ambele părți.

Sigur că obligația de colaborare și cooperare revenea și părâtei, dar, în contextul în care culpa este comună, în opinia Curții, cumpărătorul exercită abuziv dreptul la repararea unui prejudiciu la care ea însăși a contribuit prin fapta proprie, mai exact prin omisiunea de a emite un grafic de livrare și de a-l aduce la cunoștința vânzătorului, întrucât cumpărătorul prin anvergura acestuia fiind cel mai în măsură să cunoască locațiile cu spații de depozitare disponibile pentru a primi marfa.”

Decizia civilă nr. 129A/25.01.2018 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VI- a Civilă:

„Noul Cod Civil prevede la art. 1534 Cod civil că repararea prejudiciului este limitată de mora creditoris, adică de orice neexecutare imputabilă creditorului (chiar fără culpă). Sunt avute în vedere situațiile în care colaborarea părților implică coparticiparea la executare, situație regăsită în speța de față. (...)

În acest sens, noul cod civil dispune în mod expres la art.1534 alin.2 că repararea prejudiciului este limitată de obligațiile creditorului de minimizare a prejudiciului, ceea ce presupune obligația creditorului de a depune diligențe în sensul înlăturării consecințelor prejudiciabile pe care le are neexecutarea, dacă aceste diligențe stau în puterea sa.

Aceasta este o chestiune care ține de obligația de cooperare contractuală (derivată din contractul de societate, actul constitutiv) și face parte din obligația generală de executare cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor ce revin fiecărei părți.

Or, în considerarea celor reținute anterior, Curtea constată că în mod judicios prima instanță a stabilit situația de fapt și a făcut o justă interpretare a prevederilor legale, dar și a noilor principii din Codul Civil referitoare la aplicarea remedii daunelor interese pentru repararea prejudiciului la care a contribuit și creditorul (chiar fără culpă).”

III. SE IMPUNE ADMITEREA CERERII RECONVENȚIONALE. RECLAMANTA ȘI-A EXERCITAT ABUZIV DREPTURILE PROCESUALE

A. CONDUITA ABUZIVĂ DE CARE A DAT DOVADĂ MNIR

98. Prin raportare la dispozițiile legale (indicate mai jos) care impun subiecților de drept exercitarea cu bună-credință a drepturilor lor procesuale, fără a încălca drepturile legitime ale altei părți, din situația de fapt prezentată în cuprinsul prezentei întâmpinări, se poate constata că reclamantul - pârât își exercită în mod abuziv drepturile procesuale, în încercarea de a nu respecta decizia juriului și de a se degreva de orice culpă în organizarea Concursului de soluții, în pofida faptului că, prin Decizia CAB, s-a statuat, cu putere de lucru judecat, că responsabilitatea pentru derularea și controlul concursului de soluții revenea MNIR, în calitate de autoritate contractantă.

99. Această conduită abuzivă, precum și minciunile proliferate de către MNIR generează subscrisei un prejudiciu moral, deoarece aduce atingere prestigiului instituției atât pe plan local, dar și pe plan internațional față de Uniunea Internațională a Arhitecților care a acordat girul său atât Concursului de soluții, prin validarea Temei de concurs, cât și soluției de declarate câștigătoare.

100. Pentru admiterea cererii reconvenționale și obligarea MNIR la plata către OAR a daunelor morale în valoare de 1 leu, solicită instanței să aibă în vedere următoarele:

101. Reputația profesională a instituției OAR a fost afectată atât pe plan local, cât și pe plan internațional, ca urmare a încălcării de către MNIR a obligației stipulate la art. 8 alin. (2) din Contract prin care MNIR s-a angajat să respecte decizia juriului.

102. Se poate observa din cuprinsul punctelor de vedere transmise de către membrii juriului, (redate în cadrul argumentației prezentate mai sus), că aceștia și-au manifestat surprinderea și dezamăgirea față de conduita manifestată de către MNIR ulterior desemnării câștigătorului, în condițiile în care, toți membrii juriului au declarat că a fost amplu dezbătută chestiunea închiderii curții interioare, iar directorul MNIR nu a ridicat niciun fel de obiecții în legătură cu pretinsa nerespectare de către concurenți a Temei de concurs în limba română.

103. Precizează că, potrivit Contractului, OAR era obligată să desemneze membrii juriului, împreună cu MNIR, pârâtul fiind cel care a contactat membrii străini ai juriului, cărora le-a prezentat importanța organizării unui astfel de concurs cu o lungă tradiție pe plan internațional. Reamintește că juriul era format din specialiști de renume la nivel național și internațional, care au acceptat să juriizeze acest concurs și în considerarea reputației profesionale a instituției OAR.

104. Încălcarea de către MNIR a obligației de a respecta decizia juriului a afectat atât imaginea României, care reflectă acum incapacitatea de a organiza cu succes un concurs de arhitectură, cât și imaginea instituției pârâte, care a fost acuzată în mod nefondat de

executarea necorespunzătoare a obligațiilor profesionale privind organizarea acestui concurs, intens mediatizat.

105. Or, (i) introducerea prezentei acțiuni, vădit neîntemeiate, bazate pe minciuni, (ii) nerespectarea Deciziei juriului, (iii) nerespectarea Deciziei CAB, definitivă și obligatorie, (iv) precum și „presa negativă” pe care MNIR a făcut-o instituției OAR al cărei profesionalism nu a fost vreodată pus la îndoială, aduc, în mod cert, atingere prestigiului și imaginii OAR, nesocotind dreptul la imagine și la reputație al OAR.

106. Exprimarea unor opinii despre calitățile profesionale ale OAR, căreia i se impută executarea pretins necorespunzătoare a unor obligații contractuale (inexistente), nedemonstrate cu un minim de argumente legale, fiind supusă unor judecăți de valoare excesive, pentru care proba bunei-credințe nu a fost făcută afectează în mod cert onoarea, demnitatea și imaginea pârâtului, reclamantul - pârât urmând a fi obligat la plata de daune morale către OAR.

107. Acțiunile șicanatorii la adresa OAR, inițiate de către pârâtul-reclamant sunt confirmate inclusiv prin declarația directorului MNIR din data de 15 octombrie 2017, prin care acesta declară public, pentru ziarul Adevărul, că „vom folosi toate căile pentru a obține câștig de cauză”, după ce Curtea de Apel București se pronunțase în favoarea OAR în cazul Concursului de soluții.

108. În cuprinsul declarației anterior amintite, directorul MNIR nu doar amenință cu declanșarea unui nou proces împotriva OAR ci, mai grav, acuză OAR, în lipsa oricărei minime dovezi, de pretinsa săvârșire a unui fals, afirmând că: „Nu e o eroare în traducere, este un fals. Acolo a fost adăugat ceva ce nu exista în documentul oficial care le-a fost trimis spre traducere.”

109. Aceste declarații pătimașe ale reprezentantului MINR indică existența unei intenții vindicative la adresa OAR, imaginea acesteia fiind în mod grav prejudiciată.

110. Doctrina a identificat următoarele cerințe care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru a ne afla în prezența exercitării abuzive a drepturilor procedurale:

- „autorul actului să fie titularul dreptului procedural în cauză și să fie capabil să îl exercite. Această condiție este ușor de justificat, având în vedere că, prin definiție, abuzul de drept procedural presupune folosirea (exercițiul) dreptului respectiv, ceea ce înseamnă că partea despre care se afirmă că a săvârșit un abuz de drept procedural trebuie, în primul rând, să aibă acel drept, iar, în al doilea rând, să fie în măsură să îl exercite;

- dreptul procedural trebuie să fie utilizat în limitele sale externe, fixate de lege, adică să se respecte dispozițiile legale referitoare la condițiile în care se exercită dreptul procedural, la forma actului și la termenul în care trebuie efectuat acesta. Rezultă că actul abuziv nu se confundă cu actul nelegal, acesta din urmă fiind îndeplinit cu depășirea limitelor externe stabilite de lege;

- dreptul procedural trebuie să fie dirijat spre realizarea unui alt scop decât acela pentru care a fost acordat de lege [...] sau să fie exercitat în mod excesiv și nerezonabil;

- dreptul procedural să fie exercitat cu rea-credință, titularul său urmărind producerea unui rezultat vătămător părții adverse prin exercitarea actului de procedură respectiv”.

- în legătură cu formele sub care s-ar putea manifesta exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale, literatura juridică identifică următoarele conduite:

- „introducerea, cu rea-credință, a unei cereri de chemare în judecată vădit netemeinică [...]; folosirea, cu rea-credință, a dreptului de exercita căile de atac, de exemplu reiterarea unei căi de atac.”

111. Din analiza textelor de lege indicate mai sus rezultă că legea procesuală acordă părților o serie de drepturi procesuale care să garanteze exercițiul liber al acțiunii civile. Însă acestea au obligația legală de a exercita aceste drepturi cu bună-credință, fără să încalce drepturile legitime ale altor persoane. În ipoteza în care o parte abuzează de drepturile procedurale conferite de lege, prin introducerea cu rea-credință a unor acțiuni cu interesul de a împiedica o altă parte să își exercite drepturile legitime, atât normele procedurale, cât și cele

de drept substanțial au creat mecanismul reperator al răspunderii pentru prejudiciile generate de o astfel de conduită.

112. În doctrină se apreciază că orice abuz de drept procesual presupune două elemente constitutive: „a) elementul subiectiv, care constă în exercitarea cu rea-credință a dreptului procedural, în scop de șicană ori [...] pentru a întârzia posibilitățile de apărare sau de valorificare a drepturilor lui [...] și b) elementul obiectiv, care constă în deturnarea dreptului procedural de la scopul pentru care a fost recunoscut, de la finalitatea sa legală.

113. Exercitarea cu rea-credință a drepturilor procedurale presupune valorificarea dreptului procedural într-un mod excesiv, cu intenția de a produce părții un prejudiciu, iar după cum se arată în literatura juridică „intenția de a vătămă a fost corelată cu ideea de inutilitate a actului săvârșit în exercitarea dreptului, aceasta dovedind că pricinuirea unui rău era singura rațiune a activității.”

În drept, a întemeiat întâmpinarea și cererea reconvențională pe dispozițiile art. 205 și art. 209 C. pr.civ., art. 1.534 C.civ., precum și pe toate celelalte prevederi legale la care a făcut referire în cuprinsul prezentului document.

În probațiune, solicită administrarea probei cu înscrisurile depuse anexat prezentului document, și administrarea probei cu martori, pe care îi va indica, printr-un înscris separat, până la primul termen de judecată.

La data de 08.04.2019, reclamantul-pârât Muzeul Național de Istorie a României a formulat **răspuns la întâmpinarea** formulată de pârâtul OAR, prin care a arătat motivele pentru care se impune respingerea susținerilor pârâtului.

La data de 22.04.2019, reclamantul-pârât Muzeul Național de Istorie a României a formulat **întâmpinare la cererea reconvențională** depusă de pârâtul OAR, prin care a arătat motivele pentru care se impune respingerea cererii reconvenționale formulată de pârât.

La data de 27.05.2019, pârâtul-reclamant OAR a formulat *note scrise în replică față de răspunsul la întâmpinare* și întâmpinarea la cererea reconvențională formulate de către reclamantul MNIR.

Prin Notele de probe depuse la data de 29.05.2019, reclamantul MNIR a solicitat: • încuviințarea *probei cu înscrisuri*, inclusiv pe cele solicitate pârâtului cf. art. 293 C.proc.civ., dar și înscrisuri noi, indicând drept teză probatorie: scopul pentru care MNIR a încheiat contractul cu OAR a fost de a acoperi total curtea interioară pentru a crea un spațiu expozițional în care exponatele să fie protejate, aspect dovedit nu doar cu confirmările OAR cu ocazia executării contractului, ci și de documente oficiale precum studiul arhitectural și urbanistic realizat în vederea obținerii avizului de oportunitate întocmit de către arh. Petru Mortu și arh. Anamaria Mortu; declarațiile martorilor date în procesul penal; raportul juriului cu privire la concursul de soluții; • *proba testimonială* pentru lămurirea situației de fapt, precum și interpretarea și lămurirea clauzelor contractuale care reglementează obligațiile prevăzute în contractul nr. 5166 încheiat între MNIR și OAR pentru a fi stabilită voința reală a părților în ceea ce privește încheierea și executarea contractului nr. 5166 și modul de desfășurare a contractului; • *proba cu expertiză în specialitatea arhitectură* pentru a lămuri următoarele aspecte: stabilirea POT-ului (procentul de ocupare a terenului) maxim admis de legislația în vigoare pentru terenul pe care se regăsește clădirea MNIR la data organizării concursului (2016); să se stabilească POT-ul conform soluției prin care STARH a câștigat concursul; să se stabilească care este numărul de oferte depuse de către participanți care nu respectau dispozițiile legale urbanistice în ceea ce privește POT maxim admis de legislație; să se stabilească dacă climatizarea atrium-ului în care urmau a fi expuse obiectele de patrimoniu ale MNIR presupuneau în mod necesar acoperirea integrală/închiderea atrium-ului sau dacă este posibilă asigurarea climatizării într-un spațiu parțial acoperit/deschis; să se stabilească dacă soluția propusă de Starh respecta tema și regulamentul concursului în ceea ce privește cerința de a se asigura anonimatul proiectelor, prin raportare la art. 37 din Regulament, în special punctele 3.7.6 și 3.7.7., indicând teza probatorie: nerespectarea de către OAR a

obligărilor contractuale potrivit cărora acesta trebuia să supravegheze organizarea concursului și să asigure respectarea dispozițiilor legale în vigoare la acel moment, precum și nerespectarea obligației de a răspunde precis la întrebările adresate de concurenți și de a verifica proiectele depuse; astfel pârâtul ar fi trebuit să semnaleze faptul că soluția câștigătoare nu respectă Tema și Regulamentul de concurs sau coeficienții urbanistici în vigoare la momentul organizării concursului, precum și să clarifice în mod clar răspunsurile la întrebările adresate de concurenți și să semnaleze eventuale elemente existente care nu mai asigurau anonimatul propunerilor; • *proba cu expertiză financiar-contabilă* pentru a stabili care este cuantumul prejudiciului efectiv suferit de către MNIR ca urmare a încălcării obligațiilor contractuale de către OAR, respectiv plățile efectuate de reclamant către pârât în baza contractului nr. 5166 și actelor adiționale încheiate, precum și plățile efectuate de reclamant către terțe persoane în legătură cu organizarea concursului de soluții (plăți efectuate către UIA, onorarii membri juriu inclusiv contravaloarea transportului și a mâncării, premii acordate, plăți experți asistenți MNIR în procedura de negociere și plăți aferente procedurii de mediere cu OAR, etc.), teza probatorie fiind: stabilirea cuantumului prejudiciului material suferit de către MNIR.

La termenul de judecată din 13.06.2019, pârâtul OAR a depus Note scrise (f. 189-196) prin care a expus argumentele pentru care apreciază că probele solicitate de către reclamantul MNIR nu sunt pertinente, concludente și utile soluționării cauzei, considerând că faptele juridice pe care MNIR intenționează să le probeze pot fi dovedite/clarificate/tranșate de către instanță strict pe baza înscrisurilor de la dosar. În ceea ce privește proba cu expertiză contabilă, a arătat că aceasta nu a fost solicitată prin cererea de chemare în judecată, astfel că în raport de dispozițiile art. 254 alin. 2 C.proc.civ., a susținut că reclamantul este decăzut din dreptul de a mai administra această probă, nefiind incidentă niciuna din situațiile de excepție de la regula propunerii probelor prevăzute de art. 254 alin. 2 C.proc.civ.

Prin încheierea din 11.07.2019, în temeiul art. 258 raportat la art. 255 alin. 1 C.proc.civ., Tribunalul a încuviințat pentru reclamantul-pârât Muzeul Național de Istorie a României și pentru pârâtul-reclamant Ordinul Arhitecților din România proba cu înscrisurile aflate la dosar, apreciind că este legală, pertinentă și concludentă; în temeiul art. 293 C.proc.civ., i-a pus în vedere pârâtului OAR să depună la dosar toată corespondența dintre acesta și societatea de traduceri S.C. Fides Traduceri Interpretări Cursuri S.R.L. cu privire la traducerea în limba engleză a Temei de concurs; a respins proba testimonială, proba cu expertiză în specialitatea arhitectură și proba cu expertiză financiar-contabilă, ca nefiind utile soluționării cauzei (f. 231-235 vol. II).

La data de 19.09.2019, reclamantul-pârât **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (MNIR)** a formulat cerere de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei decizii preliminare, prin care a solicitat înaintarea Curții de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”) a următoarelor întrebări preliminare referitoare la interpretarea dispozițiilor dreptului Uniunii:

1. Noțiunea de „conflict de interese”, astfel cum este definită prin art. 24 din Directiva Uniunii Europene 2014/24/UE, se interpretează în sensul că poate reprezenta un element obiectiv în aprecierea existenței unui conflict de interese împrejurarea că autorii proiectului desemnat câștigător al procedurii de achiziție publică, fac parte din organele de conducere ale persoanei juridice însărcinate cu organizarea respectivei proceduri de achiziție publică - furnizor de servicii de achiziții, care a elaborat toată documentația de concurs și a căror membri au făcut parte din Comisia tehnică care verifică proiectele depuse în cadrul procedurii de achiziție?

2. Noțiunea de conflict de interese, astfel cum este definită prin art. 24 din Directiva Uniunii Europene 2014/24/UE, se interpretează în sensul că poate reprezenta un element obiectiv în aprecierea existenței unui conflict de interese împrejurarea că autorii proiectului

desemnat câștigător al procedurii de achiziție publică, pe lângă situația de fapt descrisă anterior, fac parte și din personalul didactic al aceleiași universități alături de vicepreședintele furnizorului de servicii de achiziții publice?

Prin încheierea din 20.12.2019, Tribunalul a respins cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene formulată de reclamantul MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI (f. 21-27 vol. IV).

La termenul de judecată din data de 25.02.2021 pârâțul OAR a depus concluzii scrise.

La data de 11.03.2021, reclamantul MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI a depus concluzii scrise.

Analizând actele dosarului, instanța reține următoarea situație de fapt:

Muzeul Național de Istorie a României (MNIR), în calitate de autoritate contractantă, a organizat, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2006, concursul internațional de soluții denumit „Nou Concept Spațial și de Design pentru Muzeul Național de Istorie a României din București”, publicând, în acest scop, în Sistemul Electronic de Achiziții Publice (SEAP), Anunțul de participare nr. 273/02.02.2016.

Potrivit art. 11.1.5 din Fișa de date a achiziției, prin organizarea Concursului de soluții, MNIR a urmărit „*selectarea celei mai bune soluții în vederea realizării unui nou concept spațial și muzeografic pentru Muzeul Național de Istorie a României din București*”, urmând ca, ulterior desemnării câștigătorului concursului, și în scopul încheierii contractului de prestări servicii, să fie derulată, în baza prevederilor art. 122 lit. h) din O.U.G. nr. 34/2006, procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare.

În scopul organizării Concursului de soluții, între Muzeul Național de Istorie a României, în calitate de *beneficiar*, și Ordinul Arhitecților din România (OAR), în calitate de *prestator*, a fost încheiat Contractul privind furnizarea serviciilor de organizare și derulare concurs internațional de soluții înregistrat sub nr. 5166/20.07.2015 la Registratura MNIR (sub nr. 1327/20.07.2015 la OAR), având ca obiect „*prestarea serviciilor de organizare și monitorizare a desfășurării Concursului de soluții deschis într-o singură etapă la nivel internațional, în vederea realizării unui nou concept spațial pentru Muzeul Național de Istorie a României din București, concurs cu documentația întocmită în limba română și limba engleză cu participarea deschisă pentru România și din străinătate*”.

Prin acest contract, prestatorul OAR și-a asumat următoarele obligații:

Art. 4 alin. 1 – asigură respectarea tuturor prevederilor legale naționale privind achizițiile publice, cele ale Directivei 2014/24/UE privind achizițiile publice, acele prevederi ale Regulamentului pentru concursuri de arhitectură și urbanism al UNESCO – Uniunea Internațională a Arhitecților, relevante pentru tipul de concurs ce face obiectul prezentului contract, prevederile Regulamentului specific de concurs și tema acestuia;

Art. 4 alin. 2 - întocmește și finalizează tema și regulamentul concursului în consultare cu beneficiarul și numai pe baza documentelor și informațiilor furnizate de către acesta (studiul de fundamentare a posibilităților de intervenție structurală asupra Muzeului Național de Istorie a României; studiul istoric și componente artistice; releveul digital, Certificatul de Urbanism; studiul muzeografic și lista cu gabaritele exponatelor semnificative pentru amenajare, cerințe funcționale tema de concurs; alte cerințe privind spațiile de expunere, laboratoare, depozitări, birouri, altele).”;

Art. 4 alin. 3 - în acest scop, Prestatorul desemnează un comitet de pilotaj al concursului care: a) întocmește tema; b) întocmește regulamentul concursului; c) răspunde pentru calitatea și conținutul temei și regulamentul concursului; ... e) formulează răspunsul la întrebările adresate de concurenți, potrivit calendarului de concurs; f) asigură consultanța necesară juriului, participând la lucrările acestuia;

Art. 4 alin. 4 - transmite tema și Regulamentul concursului către beneficiar în vederea aprobării lor de către acesta.

Art. 4 alin. 5 - proiectează site-ul oficial al concursului, secțiune a site-ului de internet al OAR, care va fi modalitatea oficială de comunicare a concursului în mediul profesional; pagina concursului va conține prezentarea generală a competiției în limba română și limba engleză, care va permite concurenților înscrierea electronică și adresarea întrebărilor, publicarea răspunsurilor la întrebări, anunțuri relevante și anunțarea rezultatelor finale ale concursului;

Art. 4 alin. 19 - pregătește documentul cu întrebări și răspunsuri și asigură traducerea acestuia în limba engleză în vederea transmiterii către concurenți în termenul prevăzut în program.

Potrivit art. 8 alin. 1 din contract, părțile se obligă să nu modifice calendarul concursului, precum și documentele principale (tema și regulamentul acestui concurs), decât prin consultare reciprocă și cu încheierea unui act adițional la contract, iar la alin. 2 se stipulează că beneficiarul se angajează să respecte decizia juriului privind desemnarea câștigătorului și stabilirea unei ierarhii în acordarea contractului de proiectare pentru realizarea investiției.

Anexa 2 a contractului cuprinde costurile serviciilor prestate de OAR: întocmire pachet lansare concurs (temă, regulament, documentație concurs); management concurs; grafic design; *traducerea și comunicarea profesională* (traducere pachet lansare concurs, traducere documente „Întrebări și Răspunsuri”, traducere Proces-verbal jurizare, traducere comunicate presă); design și administrare pagină/site internet concurs; asistență după lansarea concursului; secretariate; vizită amplasament; onorarii comisie tehnică verificare proiecte; consultanți de specialitate ai juriului; echipa supervizare expunere proiecte, în valoare totală de 24.970 euro.

Desemnarea soluției câștigătoare în vederea realizării unui nou concept de design pentru MNIR s-a realizat de către un juriu format din arhitecți români și străini, directorul MNIR Dr. Ernest Oberlaender-Târnoveanu fiind membru titular al juriului. Câștigătorului concursului urma să i se atribuie contractul de servicii de proiectare în baza unei proceduri de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț.

Conform Raportului juriului încheiat la data de 30.06.2016, proiectul cu nr. 59 a fost considerat ca având potențialul cel mai ridicat pentru muzeu în ceea ce privește dezvoltarea sa, astfel că i s-a acordat premiul I.

Reclamantul a arătat că proiectul câștigător realizat de societatea Starh Arhitectură Design S.R.L. a prevăzut o acoperire parțială a curții interioare a muzeului, deschisă și fără climatizare, în condițiile în care tema în limba română aprobată de MNIR a prevăzut, conform solicitării exprese și esențiale a autorității contractante, acoperirea totală a curții interioare. Cu alte cuvinte, acest proiect nu respectă cerințele temei de concurs privind expunerea, protejarea și siguranța patrimoniului, climatizarea curții interioare, prevenirea agresiunilor naturale și umane asupra patrimoniului cultural expus, folosirea permanentă a spațiilor expoziționale, prezentarea unitară a copiei Columnei lui Traian, asigurarea eficienței economice, securizarea spațiului în caz de necesitate.

Sesizându-se din oficiu, în urma analizei reevaluării până la încheierea contractului de achiziție, că există o gravă eroare legislativă – constând în aceea că între documentația în limba română și cea tradusă în limba engleză, afișată pe site-ul OAR, privind tema concursului de soluții internațional *Noul MNIR - Noul concept spațial și de design pentru Muzeul Național de Istorie a României*, există diferențe în ceea ce privește modul de acoperire a curții interioare, respectiv acoperirea totală a curții interioare (atrium) în limba română, document oficial, și acoperirea parțială sau totală a curții interioare în traducerea în limba engleză, MNIR a emis Decizia de anulare a procedurii de achiziție nr. 11/16.01.2017, în baza art. 209 alin. (1) lit. c) și art. 209 alin. (4) lit. b) din OUG nr. 34/2006.

Această decizie emisă de MNIR a fost anulată de Curtea de Apel București prin decizia nr. 3572/21.09.2017 pronunțată în dosarul nr. 4535/3/2017.

Ulterior, la data de 29.06.2018, a fost emisă o nouă decizie de anulare a procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică Noul MNIR, începută la 02.02.2016, constatându-se existența unui conflict de interese care nu poate fi corectat fără a se încălca principiile prevăzute de art. 2 alin. 2 lit. a-f din O.U.G. nr. 34/2006, precum și imposibilitatea de încheiere a contractului de achiziție publică cu câștigătorul concursului întrucât nu s-ar respecta documentația de urbanism în vigoare.

Contractul dintre părți este guvernat de dispozițiile Codului civil (Legea nr. 287/2009), care reglementează principiul forței obligatorii a convenției părților, prin art. 1.270 („*Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante*”) și prin art. 1.350 alin. 1 („*Orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat*”).

Totodată, în temeiul art. 1.350 alin. 2 C.civ. („*Atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii*”), nerespectarea unei obligații contractuale de către una dintre părți angrenează răspunderea civilă contractuală.

Condițiile răspunderii civile contractuale rezultă din dispozițiile art. 1.516 și următoarele Cod civil și constau în: neexecutarea unei obligații contractuale, aducându-se prin aceasta o atingere unui drept subiectiv, patrimonial al creditorului; existența unui prejudiciu patrimonial în care se concretizează această atingere; raportul de cauzalitate între această neexecutare și prejudiciu; vinovăția celui care săvârșește fapta ilicită.

În cauză, Tribunalul reține că nu sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile contractuale în sarcina pârâtului OAR, având în vedere că acesta și-a îndeplinit obligațiile asumate prin contractul încheiat la data de 20.07.2015 cu beneficiarul serviciilor de organizare și monitorizare a desfășurării Concursului de soluții deschis într-o singură etapă la nivel internațional, Muzeul Național de Istorie a României, motiv pentru care acesta din urmă nu este îndreptățit să solicite daune-interese, potrivit dispozițiilor art. 1.530 C.civ.

Trebuie menționat că dreptul la daune-interese se naște și în situația în care executarea este una necorespunzătoare din punct de vedere calitativ (defectuoasă), așa cum pretinde în prezenta cauză reclamantul Muzeul Național de Istorie a României, care a susținut că soluția desemnată câștigătoare în urma concursului organizat de OAR nu respectă tema de concurs astfel cum aceasta a fost aprobată de MNIR, dorindu-se acoperirea totală a spațiului curții interioare a muzeului, având în vedere că în acest spațiu urmau a fi expuse obiecte de patrimoniu care necesită condiții speciale de conservare și protejare, conform legii.

Reclamantul a arătat că documentația de concurs în limba engleză întocmită și publicată de către OAR pe site-ul oficial al concursului a menționat, complet diferit față de tema concursului în limba română și față de solicitările exprese ale MNIR, posibilitatea proiectării unei curți cu o acoperire parțială, indicându-se că: „*the inner courtyard/atrium can be partially or entirely covered, and its height used in different scenarios, depending on the proposition*”. Astfel, în traducere, tema în limba engleză a prevăzut: „*curtea interioară/atrium poate fi parțial sau în totalitate acoperită și înălțimea sa va fi utilizată în diferite scenarii, în funcție de propunere*”.

Instanța reține că, într-adevăr, în varianta finală a temei de concurs în limba română, aprobată de autoritatea contractantă și înregistrată sub nr. 10362/30.12.2015, s-a prevăzut acoperirea totală a curții interioare, însă traducerea defectuoasă a temei de concurs în limba engleză nu este de natură a atrage răspunderea contractuală a prestatorului OAR.

În primul rând, se observă că și varianta în limba engleză a temei de concurs prevede la pct. 2.3 din Tabelul A – Spații/Funcțiuni pentru public, acoperirea totală a curții interioare (f. 174 verso vol. I), precum și la capitolul 2.2 Direcții de proiectare (f. 178), unde în două paragrafe se menționează acoperirea totală sau parțială a curții interioare și într-un paragraf acoperirea totală a curții interioare (*To this end, please consider that: a. the courtyard/atrium shall be fully covered a free acces sarea, în tight connection with the main access hall*).

În al doilea rând, chiar și în această variantă a temei de concurs, se observă că dintre cele 37 de proiecte care au fost acceptate și evaluate potrivit criteriilor din documentația de

atribuire, 20 dintre concurenți au propus soluții de acoperire totală a curții interioare. Totodată, așa cum arată pârâțul OAR, în privința celorlalte 17 proiecte cu soluții de acoperire parțială sau deloc a curții, nici un membru al juriului (nici măcar cel desemnat din partea reclamantului MNIR) nu a propus excluderea acestora din concurs.

În ceea ce privește cerințele documentației de concurs referitoare la curtea interioară, dar și răspunsurile la solicitările de clarificări, relevante sunt reținerile Curții de Apel București din decizia nr. 3572/21.09.2017 pronunțată în dosarul nr. 4535/3/2017, prin care s-a dispus anularea Deciziei nr. 11/16.01.2017 de anulare în întregime a procedurii de atribuire:

„Curtea va reține că sunt întemeiate susținerile recurentului OAR, potrivit cărora, prin raportare la specificul procedurii, aceasta este de natură a antrena creativitatea și libertatea arhitectului, libertate care rezultă din multiplele varietăți de soluții propuse în cadrul concursului. De asemenea, este esențial și trebuie subliniat faptul că intimatul Muzeul Național de Istorie a României nu a avut o viziune clară pentru restaurare, exprimând pe tot parcursul etapei de elaborare a documentației de atribuire și de desfășurare a concursului propriu-zis o poziție oscilantă în ceea ce privește o soluție arhitecturală clară pentru curtea muzeului, concursul propunându-și tocmai să identifice varianta optimă dintre toate cele prezentate de către concurenți. În acest sens, de altfel, în tema de proiectare a concursului s-a prevăzut în mod expres: *„concurenții se bucură de o mare libertate în configurarea și aplicarea conceptului arhitectural și muzeografic printre constrângerile impuse de problemele construcției existente și ale noii teme.”*

În aceste condiții, intimatul-pârât, în calitate de autoritatea contractantă, nu poate susține în mod valid că rezultatul procedurii de selecție este de natură a vicia principiul asigurării utilizării eficiente a fondurilor publice, dat fiind că rezultatul juriului în urma evaluării proiectelor depuse satisface tocmai cerințele din documentație și nevoile public exprimate ale autorității contractante, care în realitate nu a urmărit acoperirea totală a curții interioare (nu acesta a fost scopul concursului de soluții), ci contractarea propunerii cu cel mai mare potențial, respectiv selectarea celui mai bun concept spațial și muzeografic pentru noul MNIR.

Astfel, potrivit Raportului juriului, clasarea pe primul loc a unei propuneri care nu prevede acoperirea totală a curții interioare este rezultatul evaluării tuturor propunerilor prezentate în concurs, care au fost din cele mai diverse, inclusiv variante de acoperire totală a curții interioare.

Cu toate acestea, juriul concursului a apreciat că nu varianta de închidere totală a curții interioare este cea care satisface cerințele din documentație, ci varianta propusă de recurenta-reclamantă STARH - ARHITECTURĂ, CONSTRUCȚII, DESIGN SRL, iar în formularea acestei concluzii s-au avut în vedere toate criteriile de evaluare – spațial și funcțional, muzeografic, criteriul patrimoniului, criteriul designului urban, criteriul structural, criteriul economic, la acest ultim criteriu juriul remarcând în mod deosebit că *„propunerea curentă pentru acoperișul de tip boltă nu impune nici un fel de cheltuieli curente suplimentare asupra Muzeului, însă acest aspect trebuie interogată din punct de vedere operațional. În cazul în care este necesară acoperirea completă a curții, se consideră că acoperișul solid cu deschidere propus aici are cel mai mare potențial pentru muzeu”*.

Se observă așadar că juriul desemnat a avut în vedere toate criteriile din documentație atunci când a acordat punctajul ofertantului câștigător, care nu a propus acoperirea totală a curții, în detrimentul candidatului de pe locul al III-lea care a propus o curte complet acoperită, soluția propusă fiind considerată *„ca diminuând caracterul vechii clădiri”*.

În aceste condiții, nu se poate susține în mod pertinent că asigurarea unei mai bune funcționalități a proiectului ar putea fi realizată doar prin acoperirea totală a curții interioare, în caz contrar fiind încălcat principiul asigurării utilizării eficiente a fondurilor publice, dat fiind faptul că tocmai aceste chestiuni au fost avute în vedere de juriul desemnat, care a apreciat că varianta de acoperire a curții propusă de ofertantul câștigător este din punctul de vedere al criteriilor stabilite prin documentație cea mai potrivită.

Nu trebuie omis faptul că din acest juriu a făcut parte inclusiv directorul intimatului, care a avut astfel cunoștință de prevederile documentației de atribuire, precum și despre cauzele care au condus la *selectarea pe primul loc a unui proiect care prevedea acoperirea parțială a curții interioare, iar nu acoperirea totală*. Pe cale de consecință, nici din acest punct de vedere nu pot fi reținute apărările intimatului potrivit cărora prin semnarea contractului cu ofertantul câștigător *autorității contractante i s-ar produse o vătămare cauzată de o eroare din documentație*, respectiv o eroare rezultând din traducerea în limba engleză – limba de referință a concursului de soluții – a documentației de concurs.

De asemenea, Curtea va avea în vedere că și în ipoteza în care s-ar accepta ideea unei eventuale induceri în eroare a juriului concursului, prin eronata traducere a documentației de concurs, o astfel de argumentație nu este sustenabilă în ceea ce-i privește pe membrii juriului de cetățenie română, printre care s-a aflat și reprezentantul legal al intimatului-pârât, Directorul Ernest Oberlaender Târnoveanu, acesta având posibilitatea de a cunoaște ambele variante ale documentației de concurs, cu posibilitatea remedierii oricăror erori în legătură cu acestea.

Or, reprezentantul legal al intimatului, membru al juriului, nu a sesizat existența unei astfel de erori, deși în calitate de membru al juriului și potrivit Regulamentului de concurs varianta documentației în limba engleză era cea care îi era în mod direct aplicabilă. ceea ce vine o dată în plus să susțină concluzia potrivit căreia autoritatea nu a expus intenția clară de a acoperi integral curtea interioară a muzeului, ci a urmărit premiarea celei mai bune propuneri de proiectare în scopul restaurării și modernizării clădirii”.

Odată lămurite, cu autoritate de lucru judecat de către Curtea de Apel București, chestiunea temei de concurs, precum și cea vizând răspunsurile la solicitările de clarificări instanța reține că nu mai prezintă relevanță juridică, sub aspectul angajării răspunderii contractuale a pârâtului OAR, în ce măsură acesta nu și-a respectat obligația de a nu modifica unilateral tema de concurs aprobată de către MNIR și obligația de a verifica proiectele prin raportare la cerințele din tema de concurs privind curtea interioară.

Tribunalul reține că și în situația în care intenția reală a MNIR ar fi fost aceea de a încheia un contract de proiectare care să prevadă o curte interioară acoperită total, acest lucru nu ar fi fost posibil întrucât reglementările urbanistice în vigoare nu permiteau implementarea unei asemenea soluții.

Astfel, în Certificatul de Urbanism nr. 998/1332885 din data de 16.07.2015, eliberat la solicitarea directorului MNIR anterior demarării Concursului de soluții, se menționează următoarele: „conform regulamentului de urbanism al zonei protejate nr. 16: [...] indicatorii urbanistici maxim admiși în zonă sunt: POT = 80%, CUT = 4,5., Hmax = 19m, Hmin= 16m. [...] pentru clădirea Muzeul Național de Istorie a României existentă pe teren, amplasată conform plan anexă, se solicită realizarea lucrărilor de desființare a clădirii din curtea interioară (Lapidarium), consolidare, extinderea în curtea interioară și realizarea unui subsol pe trei niveluri, *acoperirea curții interioare parțial sau total*, în funcție de soluția de arhitectură declarată câștigătoare la finalul concursului, [...] POT existent = 85%, CUT = 3. Dacă prin soluția ce se va adapta nu se respectă una sau mai multe din reglementările cuprinse în regulamentul zonei protejate, beneficiarul poate solicita o documentație de urbanism PUZ. După aprobarea PUZ, se va solicita un nou certificat de urbanism, în concordanță cu prevederile PUZ aprobat”.

Or, așa cum reține Curtea de Apel București, în condițiile în care, pentru zona în care se află clădirea muzeului, procentul de ocupare a terenului (POT) este de maxim 80%, în ipoteza în care ar fi fost premiat un proiect ce prevedea acoperirea totală a curții interioare (ocupantul locului III spre exemplu) reclamantul s-ar fi văzut pus în imposibilitatea semnării contractului, dat fiind că acoperirea totală a curții interioare nu putea fi realizată decât cu încălcarea documentației de urbanism în vigoare.

Reclamantul MNIR nu poate susține în mod întemeiat că nu a cunoscut faptul că realizarea scopului pentru care pretinde că a fost organizat concursul de soluții ar fi fost posibilă numai în situația în care s-ar fi obținut modificarea documentației de urbanism.

Pentru a aprecia în acest sens, instanța are în vedere că este un aspect necontestat faptul că MNIR cunoștea coeficienții urbanistici aplicabili în zonă, fiind evident că acoperirea totală a curții nu ar fi fost posibilă în lipsa modificării PUZ. De altfel, reclamantul recunoaște că pârâtul OAR a sesizat MNIR despre această imposibilitate de implementare a temei cu acoperire totală a curții interioare raportat la coeficienții urbanistici, iar în tema de concurs se menționează că *acoperirea totală nu este prevăzută în reglementările în vigoare și atrage după sine necesitatea modificării acestora printr-un PUZ, conform legii. Demersurile pentru această modificare au fost declanșate. În același sens, Ministerul Culturii – Direcția Generală Juridică și Patrimoniu Cultural a fost consultat în data de 22.07.2015 și a fost acceptată soluția acoperirii totale.*

Or, în atare situație nu poate fi vorba de o inducere în eroare a MNIR cu privire la posibilitatea organizării concursului de soluții anterior modificării PUZ.

Mai mult, contrar opiniei reclamantului, din considerentele deciziei Curții de Apel București nu reiese că procedura nu se putea desfășura mai înainte de modificarea PUZ, ca dovadă că au fost declarate eligibile și ofertele cu acoperire totală a curții, o astfel de soluție fiind chiar premiată (ocupantul locului III). Prin urmare, se observă că tema de concurs în varianta criticată de reclamant (prin răspunsul la întâmpinare MNIR reproșează OAR că, urmare a demersurilor pentru modificarea PUZ, acesta a actualizat tema de concurs păstrând acoperirea totală și că modificarea PUZ este în curs, fără să mai arate că nici într-o atare situație nu este posibilă implementarea) nu a împiedicat participarea la concurs a 20 de proiecte care propuneau acoperirea totală a curții.

Ceea ce reține Curtea este că voința reală a autorității nu poate fi interpretată prin raportare la certificatul de urbanism din care rezultă intenția de a modifica PUZ prin HCGMB, având în vedere că situația juridică și de urbanism opozabilă candidaților era cea de la momentul publicării documentației de concurs, iar nu o eventuală situație ulterioară, a cărei reglementare cade în sarcina unui terț de întreaga procedură, respectiv CGMB. Or, aceste considerente au fost expuse în contextul în care în discuție era nelegalitatea deciziei de anulare a procedurii de achiziție ce viza soluția care nu prevedea acoperirea totală a curții.

Totodată, nu era nevoie de statuările instanței de judecată și nici de informarea din partea OAR pentru a cunoaște că implementarea unui proiect cu acoperire totală nu ar fi fost posibilă, în condițiile în care documentația de urbanism în vigoare prevedea un POT maxim de 80%, iar modificarea PUZ nu a fost realizată.

De altfel, fiind sesizată cu săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune, instanța penală a reținut că „în cauză nu se pune problema de o acțiune de inducere în eroare, neexistând elementul material al laturii obiective a infracțiunii de înșelăciune. Susținerile petentului: „cu privire la elementul material, OAR a indus în eroare MNIR prin convingerea autorității contractante că se poate organiza un concurs pentru acoperirea totală a curții interioare ...”, sunt simple afirmații, petentul neprecizând cum a avut loc acțiunea de „convingere”, atâta timp cât părțile cunoșteau de la început realitatea, respectiv că reglementarea în vigoare nu permite acoperirea totală. Discuții referitoare la aceste aspecte au avut loc între părți, înainte de încheierea contractului din data de 20.07.2015 și ca urmare așa cum am arătat acest aspect a fost inserat și în tema concursului (atât în limba română, cât și în limba engleză). ... Nu se poate reține că reprezentantul/reprezentanții petentului au fost induși în eroare de către intimat, respectiv că arhitecții OAR ar fi omis să le aducă la cunoștință că nu se permite acoperirea totală a curții, cât timp se cunoștea că planul urbanistic zonal nu permitea acoperirea totală a curții” (încheierea din 12.04.2019 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 3921/301/2019).

Întrucât concursul a avut ca scop selectarea celui mai bun concept spațial și muzeografic pentru Noul MNIR, însemnătatea concursului fiind strâns legată de Centenarul

„Marii Uniri” (1 decembrie 1918-2018), este evident că s-a dorit ca procedura de achiziție să aibă loc mai înainte de anul 2018, ceea ce explică atitudinea MNIR, care și-a asumat riscul de a nu fi beneficiarul unui proiect care să propună acoperirea totală a curții interioare, având în vedere că acesta știa că documentația urbanistică nu permitea o asemenea soluție.

În situația în care pentru reclamantul MNIR acoperirea totală a curții interioare constituia aspectul esențial în economia proiectului de modernizare, după cum se arată în cererea de chemare în judecată, însă finalizarea proiectului ar fi fost oricum imposibilă, chiar dacă în urma negocierilor s-a ajuns la un POT de 100%, este lipsită de relevanță verificarea apariției conflictului de interese în procedura de atribuire, în prezentul cadru procesual. Mai mult, în anul 2016 a fost stabilit de către autoritatea de reglementare în materia achizițiilor publice (Agenția Națională pentru Achiziții Publice) că nu există conflict de interese.

Tribunalul găsește neîntemeiate pretențiile reclamantului și pe cele ale pârâtului în ceea ce privește daunele morale ca urmare a producerii unui presupus prejudiciu de imagine, prin activitatea concertată a OAR în presă de denigrare a imaginii MNIR, în ceea ce îl privește pe reclamant, respectiv prin exercitarea în mod abuziv a drepturilor procesuale de către MNIR, în ceea ce îl privește pe pârât.

Potrivit art. 252 Cod civil, orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică. Art. 253 Cod civil reglementează numai modalitatea de reparare a încălcării drepturilor nepatrimoniale.

Art. 257 Cod civil este singurul articol care este aplicabil persoanelor juridice, iar acesta face referire la aplicarea întregului Titlu V privitor la apărarea drepturilor nepatrimoniale, prin asemănare, și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice.

Prin Decizia nr. 373/24.02.2016 dată de Secția a II-a Civilă a Î.C.C.J., instanța supremă a reținut că domeniul drepturilor nepatrimoniale recunoscute persoanelor juridice este restrâns la acele drepturi subiective pe care persoana juridică le poate avea potrivit legii și nu este posibilă obținerea de către persoana juridică a unor daune morale pentru vătămarea oricărui drept nepatrimonial. Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că: *dauna morală constă în atingerea adusă valorilor care definesc personalitatea umană, valori care se referă la existența fizică a persoanei, sănătatea și integritatea corporală, la sentimentele de afecțiune, la cinste, demnitate, onoare, prestigiu profesional și alte valori similare. Este adevărat că, deși aceste atribute sunt în general proprii persoanelor fizice, unele dintre ele pot fi atribuite și persoanelor juridice, însă, în aceste cazuri, legiuitorul a recunoscut în mod expres posibilitatea acordării daunelor morale persoanei juridice – de exemplu pentru fapte de concurență neloială (art. 9 din Legea nr. 11/1991). De asemenea, persoana juridică poate invoca nesocotirea dreptului la denumire, sediu, emblemă, marcă de fabrică.*

Aceste considerente sunt pe deplin aplicabile în prezenta cauză.

Prin urmare, posibilitatea acordării daunelor morale nu poate fi extinsă artificial altor prejudicii care nu vizează drepturi nepatrimoniale ale persoanei juridice. Cu alte cuvinte, părților nu li se contestă dreptul de a pretinde despăgubiri în situația în care prin acțiunile reclamantului/pârâtului le-ar fi fost afectată imaginea, doar că, în acest caz, acestea pot solicita despăgubiri nu pentru daune morale, ci pentru daune materiale. Or, nici reclamantul-pârât și nici pârâtul-reclamant nu au indicat în concret modul în care aceștia au avut de suferit ca urmare a săvârșirii faptelor ilicite imputate prin cererea de chemare în judecată, respectiv prin cererea reconvențională. Așadar, situația persoanei juridice nu este asemănătoare cu cea a unei persoane fizice, care poate invoca un prejudiciu moral și personal.

Pentru toate aceste considerente, constatând neîndeplinite în cauză condițiile răspunderii civile delictuale și nici pe cele ale răspunderii civile contractuale în persoana pârâtului-reclamant, Tribunalul va respinge, ca neîntemeiate, cererea principală și cererea reconvențională.

În temeiul art. 453 alin. 1 C.proc.civ., întrucât reclamantul-pârât a pierdut procesul, Tribunalul va dispune obligarea acestuia la plata către pârâtul-reclamant, a sumei de 33.559.86 lei reprezentând cheltuieli de judecată - onorariu avocat, conform facturilor fiscale nr. TZA-03862-2019/13.11.2018 și nr. TZA-04150-2019/29.11.2019 și dovezilor de plată aflate la dosar vol. VII.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea principală formulată de reclamantul-pârât **Muzeul National de Istorie a României (MNIR)**, cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 12, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul-reclamant **Ordinul Arhitecților din România (OAR)**, cu sediul procesual ales la S.C.A. Țuca Zbârcea și Asociații, cu sediul în București, Șos. Nicolae Titulescu nr. 4-8, America House, Aripa de Vest, et. 8, sector 1, ca neîntemeiată.

Respinge cererea reconvențională formulată de pârâtul-reclamant Ordinul Arhitecților din România, ca neîntemeiată.

Obligă reclamantul-pârât la plata sumei de **33.559,86 lei** reprezentând cheltuieli de judecată, către pârâtul-reclamant.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se depune la Tribunalul București – Secția a V – a Civilă.

Pronunțată astăzi, **07.05.2021**, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

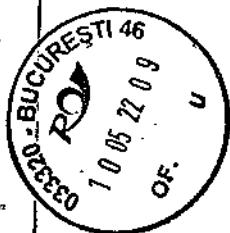
JUDECĂTOR,
Aurora Maria Burtescu

GREFIER,
Cătălina Antoniu

INALUL BUCUREȘTI
a V-a
nirii nr. 37, sector 3
ști, cod poștal 030823

PENTRU JUSTIȚIE
A SE ÎNMÂNĂ CU PRIORITATE

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/5000/2009
Valabilitate-permanentă
București 46

39474 00MAY22

014730 - BUCURESTI
ROF
16 05 12 12
OF. Z